

ከ መ ለ ሰ ወ ጉ

እግዚአብሔርን

ፈቃድ

ማወቅና

ማድረግ

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና ማድረግ

"KNOWING AND DOING GOO'S WILL"

የመጀመሪያ እትም፤ ታህሣሥ ፲፱፻፹፮ ዓ.ም.

First Edition, December 1993

በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የሚገኙት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተወሰዱት ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው እትም የእማርኛ መጽሐፍ ቅዱሶች ነው።

ያለ ፈቃድ ይህን መጽሐፍ በክፍልም ይህን በሙሉ በማንኛውም ዓይነት መንገድ ማባዛት ክልክል ነው።

Copyright © 1993, York, Pennsylvania.
All rights reserved. No part of this book may be reproduced or transmitted in any form or by any means without written permission from Ethiopian Outreach Ministry.

Produced by:

Ethiopian Outreach Ministry
P.O.Box 2241
York, PA 17405
United States of America

Ethiopia Office Address:
P.O.Box 7888, Addis Ababa, Ethiopia.

Printed in the United States of America

ይህንን መጽሐፍ
ለረዥም ጊዜ በታማኝነት
በእገልግሎቴ ለረዱኝ ሁሉ
ማስታወሻ እንዲሆን
አቀርባለሁ።

I dedicate this book
to the brothers and sisters who
have been a great encouragement
to me and faithful in their
support of the Lord's work at
Ethiopian Outreach Ministry.

ምዕራፍ	ማውጫ	ገጽ
	መግቢያ	7
1	የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ሰው የሚያሳየው ጥረት	9
2	የሰው ፍላጎት ብርቱ በሚሆንበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማየት አይሆንለትም	18
3	የእግዚአብሔር ፈቃድ ምንድነው?	23
4	የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ጥቅም አለው	27
5	ሳናውቀው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ሊፈጸም ይችላል?	39
6	የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚሸፍኑ እንቅፋቶች	52
7	የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያሳዩ ምልክቶች	58
8	የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የክርስቲያኖች ምክር ያለው ድርሻ	86
9	በተፈጥሮ ዕውቀት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ይቻላል?	91
10	የሰው ፈቃድ በራሱ ውሳኔ ላይ ያለው ድርሻ	97
11	የሰው ውሳኔ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ያለው ድርሻ	107
12	የፍላጎታችን ማየል የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያመለክታል?	114
13	የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባንከተልስ?	122

አንድ ጊዜ የመኪና መንዳት ፈተና ለመፈተን የቀረበ አንድ ወጣት ነበር። ፈተናውን ከመፈተኑ በፊት መኪና መንዳት ያስተማረው ሰው አንድ ምክር ሰጠው። ምክሩም “በመንገድ ላይ የምታያቸውን ምልክቶች ሁሉ መታዘዝና ማክበር አለብህ” የሚል ነበር።

ተፈታኙ ከፈታኙ ጋር መኪና ውስጥ ገብቶ ጸጥ ብሎ ተቀመጠ። የተፈታኙ ዝም ብሎ መቀመጥ ያስገረመው ፈታኝ “ለመሆኑ መኪና ማበነሳት ትችላለህ?” ሲል ጠየቀው። ተፈታኙም “በደንብ አውቃለሁ” ብሎ መልስ ከሰጠ በኋላ መኪናዋን ሳያስነሳ ዝም ብሎ መጠበቁን ቀጠለ። በዚህ ጊዜ ፈታኙ መታገስ በላልቻለ በቁጣ “ሰውየው ምንነቱ? ቀልደኛ አንደሆንክ ሌላ ቦታ ሂድና ቀልድ። እኔ ጊዜ የለኝም። መኪናውን ታስነሳ አንደሆነ አስነሳ፤ አለበለዚያ ውጣና ሂድ” አለው። ተፈታኙም ደንግጦ “መኪና መንዳት ያስተማረኝ አስተማሪዬ የመንገድ ምልክቶችን ሁሉ አንድታዘዝ በለነገረኝ አሁንም መኪናውን አስነሳና ተንቀሳቀስ የሚል ምልክት እስካይ ድረስ እየጠበቅሁ ነው” ብሎ መለሰለት።

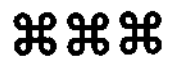
የዚህ ሰው ሞኝነት ሳይገርመንና ሳያበቀን አይቀርም። ይሁን እንጂ ብዙዎቻችን ይህን የመሰለ ሞኝነት አልፎ አልፎ ይታይብናል። በሕይወታችን ለምንወስደው ለማንኛውም ዓይነት እርምጃ ከሰማይ ድምጽ እስክንሰማ ድረስ የምንጠብቅበት ጊዜ አለ። የመኪና ተፈታኙ መኪናውን አስነስቶ መሄድ ቢጀምር ኖሮ አስተማሪው እንዲታዘዝ የነገረውን ምልክቶች በየመንገዱ ያያቸው ነበር። አንዳንድ አደጋ ያመጣሉ ተብለው የማይታሰቡ መንገዶች ምንም ምልክት በለማይኖራቸው ምልክት አለማየቱ መኪና መንዳቱን ለማፋም ምክንያት አይሆነውም ነበር።

በሕይወታችን እግዚአብሔር አልፎ አልፎ ግልጥ ያለ ምሪት የሚሰጠን ጊዜ አለ። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ምንም ዓይነት ምልክት በለማናይ የክርስቲና ሕይወትን መመሪያ ብቻ ይዘን መራመድ የሚገባን ጊዜ አለ። ሙሉ በሙሉ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ካስገዛን ለጊዜው

ባናየውም እንኳን እግዚአብሔር አባታችን ካቀደልን ዓላማ ወይም ግብ መድረስ እንችላለን።

ብዙዎቻችን “የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወቴ እንዴት አውቃለሁ?” ብለን አንጠይቃለን። ፈቃዱን ለማወቅ ከፍተኛ ጥግት ስላለን አንዳንድ ጊዜ አሳሳች የሆኑ ምልክቶችን ተከትለን ከመስመር የምንወጣበት ጊዜ አለ። አንዳንዴ ደግሞ “ምልክት ሳላይ ምንም ዓይነት እርምጃ አልወሰድም” በማለት አንድ ቦታ ቀጥ ብለን የምንቆምበት ጊዜ አለ። ይህ የመንፈሳዊ ጉዞአችንን ወደ ጓላ ሊጎትትብን ይችላል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ በምናደርገው ጥረት ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባናል። ጆን ዌስሊ “በችኮላ ሁሉን ነገር ከእግዚአብሔር እንደመጣ አድርገህ አትቀበል። ማንኛውንም ሕልም፣ ድምፅ፣ ራእይና ስሜት ከእግዚአብሔር የተሰጠህ መገለጥ አድርገህ አትውሰድ። ምንጩ ከእግዚአብሔር፣ ከተፈጥሮ ወይም ከሰይጣን ሊሆን ይችላልና ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን ሳትመረምር መንፈስን ሁሉ አትመን” ሲል ይመክረናል።

ይህ መጽሐፍ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስለማወቅ የሚነሳውን ጥያቄ ሁሉ መልስ መስጠት ይችላል ብለን ሳይሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታቸው ለማወቅ ጥረት ለሚያደርጉት መጠነኛ ህሳብ፣ እንዲሁም ፈቃዱን አውቀው በሕይወታቸው ለመለማመድ ለሚጥሩት የማበረታቻ ምክር ይሰጣል ብለን በማሰብ ነው።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ሰው የሚያሳየው ጥረት

ሶስና ባለትዳርና የሦስት ልጆች እናት ናት። ሦስተኛውን ልጅዋን ነፍሰ ጡር በነበረችበት ጊዜ በአንድ ጓደኛዋ አማካኝነት የወንጌሉን ቃል ሰምታ ከርሰቶሰን እንደግል መድኃኒቷ አድርጋ ተቀበለች። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ሕይወቷ ሙሉ በሙሉ ተለወጠ። ቀድሞ ስታደርጋቸው ደስታ ይሰጡአት የነበሩት ነገሮች ሁሉ ከተለወጠች በኋላ ጣዕም አጣችባቸው። ልታደርጋቸው የምትፈልጋቸው ነገሮች ሁሉ ቅደም ተከተላቸው ተሰዋወጠ። አንደኛ የነበረው መጨረሻ፣ መጨረሻ የነበረው አንደኛ ሆነ።

ሶስና እጅግ በጣም ጥሩ ባይባልም በመጠኑ ደህና ትዳር ነበራት። እንደማንኛውም ባልና ሚስት አልፎ አልፎ ግጭት ይኑራቸው እንጂ ይህን ያህል የከረረ ጠብ ከባሏ ጋር አልነበራትም። ሶስና ወደ ጌታ

ከመጣች በኋላ ግን ሁኔታው ተለወጠ። ብዙ ሰዓት ከባድ ጋር ቁጭ ብላ ቲሌቪዥን የምታይባቸው ሰዓቶች ተቀነሱ። ብዙ ጊዜ መጽሐፍ ቅዱስ ታነባለች። ከዚህ በፊት ዕውቀት ጠየቀች የዕረፍት ጊዜያቸው በለሆነ ከባልዋ ጋር አልጋ ላይ ሆነው ያሳልፉ ነበር። አሁን ግን ጠየቀች ተነስታ ልጆቿን አለባብላ ወደ ቤተክርስቲያን ትሄዳለች። ባለቤቷም አብሯት ቤተ ክርስቲያን እንዲሄድ ትጠይቀዋለች። እርሱ ለመሄድ ፈቃደኛ ባይሆንም እርሷና ልጆቿ እንዳይሄዱ አይከለክላቸውም ነበር።

እያደር በሰለናና በባለቤቷ መካከል አለመጣጣም መጣ። ያለወትሮው እያመሸ ወደ ቤቱ መግባት ጀመረ። ዕውቀት ለሰናና ልጆቿ ወደ ቤተክርስቲያን ሊሄዱ፣ እርሱ ግን መጠጥና ፓርቲ ወዳለበት አካባቢ ማዘውተር ጀመረ። ተነጋግረው ፈጽሞ መጣጣም አልቻሉም። እንደነታቸው በየጊዜው እየሻከረ ሄደ። ሰላም በመካከላቸው ጠፋ።

ለሰና በየጊዜው በጌታ ፊት ታለቅሳለች፤ ትጽማለች። ይሁን እንጂ ሁኔታው እየከፋ እንጂ እየተሻለ አልመጣም። ግራ ሲገባት ለእንዳንድ ክርስቲያን ዓደኞቿ በትዳሯ ያጋጠማትን ፈተናና ችግር ማጫወት ጀመረች። የተለያዩ ምክርና አስተያየት ከዓደኞቿ ትሰማ ነበር። ያ ደግሞ የበለጠ መንፈሷን ረበሸው፤ እንዲሁም አስጨነቃት። “ብርሃን ከጨለማ ጋር ምን ግንኙነት አለው? ዘይትና ውሃ ፈጽሞ ሊደባለቅ አይችልም...የማያምን ከሚያምን ጋር ምንም ግንኙነት የለውም” በማለት የእግዚአብሔርን ቃል ያለበታውና ያለአግባብ እየበጣጠሱና እየቀጣጠሉ የሚነግሯት እንዳንድ ያልበሰሱ ክርስቲያኖች ስለነበሩ ሰባና ይበልጥ ግራ ተጋባች፤ መንፈሷ ተጨነቀ። ምን ዓይነት እርምጃ መውሰድ እንደሚገባትም ማወቅ አቃታት። “እኔና ባሌ በእንደነት እንድንኖር የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሆን? መውሰድ የሚገባኝን እርምጃ እግዚአብሔር የሚነግረኝላ በምን ዓይነት ነው? የምወሰደውስ እርምጃና ውሳኔ ከእግዚአብሔር መሆኑን በምን አውቃለሁ?...” አነዚህና ሌሎች እነዚህን የመሳሰሉ ጥያቄዎች በሶስና አዕምሮ ውስጥ ይመላለሱ ጀመር።

ይህ ከላይ የጠቀስነው ችግር የሰባና ብቻ ሳይሆን የብዙዎች ችግር ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በሥርዓቱ ከማያውቁ፣ የጋብቻን ፍልበፍናና ዓላማ በደንብ ካልተረዱ ሰዎች ምክር መጠየቅና አስተያየት መስማት ሁኔታውን ከማባባሱም ሌላ ትክክል ካልሆነ ውሳኔ እንዲደርሱ ያደርጋልና መጠንቀቅ ያስፈልጋል። ችግሩ ያለው የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማወቁና ያለማወቁ ላይ ሳይሆን የጋብቻን አቋምና ሥርዓት ባለመረዳት፣ አማኞች ካላመኑ የኑሮ ዓደኞቻቸው ጋር መልካም የክርስትና ባህሪ እያላዩ መኖር የሚችሉበትን መንገድ ካለማወቅ የሚመጣ ነው። በዚህ ሀሳብ ላይ “ጋብቻ እስከ ሞት ወይንስ እስከ መፋታት?” የሚለውን መጽሐፈን ቢያነቡ ይጠቅማል።

ወንድወሰን በክርስትና ሕይወቱ ብዙ ጊዜ ቆይቷል። በእንዳንድ ምክንያት ከሚሰቱ ጋር መጣጣም በላልቻሉ ተለያይተዋል። ተስማምተው መኖር የሚችሉበትን ዘዴ በመፈለግ ፈንታ “መጀመሪያ ስንጋባ የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም፤ ሁለታችን እብረን መኖር አንችልም” በማለት ደምድሟል።

አዘነጋሽ ብርቱ ክርስቲያን ከመሆኗም በላይ ጌታን በሙሉ ጊዜ የምታገለግል እህት ነች። ትዳር ለመያዝ ብትፈልግም እስካሁን ላግባሽ ብሎ የጠየቃት ወንድ አልነበረም። በዚህ ምክንያት አዘነጋሽ ከጌታ ጋር ብዙ ተጨቃጭቃ “ጌታ እኔን አይወደኝም፤ ቢወደኝ ኖሮ ትዳር በለምነው አይከለክለኝም ነበር” በማለት ብዙ ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ አኩርፋለች።

እንደ ቀን እንደ ሰው ቤት አዘነጋሽና ወንድወሰን ለአራት ተጋብዘው ይገናኛሉ። ይህን ግብዣ ያዘጋጁት ሰዎች ወንድወሰን አግብቶ የፈታ በመሆኑ፣ አዘነጋሽም ላታገባ ብዙ ጊዜ እንደቆየችና ለማግባት በጣም እንደምትፈልግ የሚያውቁ ወዳጆቿ ሁለቱ እንዲገናኙና እንዲተዋወቁ መንገድ መፍጠራቸው ነበር። አዘነጋሽ የማግባት ፍላጎቷ ከፍተኛ በመሆኑ የወዳጆቿ ዘዴ ምን እንደነበረ ለመረዳት ይህን ያህል ጊዜ አልፈጀባትም። የዕራቱ ጊዜ በጥሩ ሁኔታ አለቀ። አዘነጋሽና ወንድወሰን በቅርብ ተገናኝተው መነጋገርና በመጠኑም ቢሆን መተዋወቅ ቻሉ። አዘነጋሽ ቶሎ ፍቅር ያዛት። ወንድወሰን የአዘነጋሽን ሁኔታ አይቶ ይህን ያህል በደንብ ባያውቃትም በላምንቱ ለጋብቻ ጠየቃት። እርሷም ወዲያው “እሺ” ለማለት ውስጧ ቢፈልግም ለወጉ ያህል “ልጃልይበትና አነግርሃለሁ” አለችው።

አዘነጋሽ በነገሩ መጸለይና ማሰብ ጀመረች። ወንድወሰን “ፈትቶ እንደገና ማግባት ኃጢአት አይደለም” ብሎ የሚያምን ሲሆን፣ አዘነጋሽ ግን “ፈትቶ እንደገና ማግባት” ልክ አለመሆኑን አጥብቃ የምታምን ነች። ጉዳዩ በቀጥታ እርሷን የሚመለከት ሲሆን ግን ቀድሞ የተቀበለችውን እምነት መጠራጠርና ሁኔታው ልክ መስሎ ለሌሎች የሚታይበትንና ሀሊናዋን የምታነጸበትን መንገድ መፈለግ ጀመረች። አዘነጋሽ የማግባት ፍላጎቷ በጣም ጠንካራ በመሆኑ “ፈትቶ እንደገና ማግባት ልክ ነው” የሚል ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ መፈለግ ጀመረች። ወንድወሰን ሚስቱን የፈታው በዝሙት ምክንያት ሆኖ የሚታይበትን መንገድ ለማሳየት ሁለቱም ዘዴ ይፈልጉ ነበር።

አዘነጋሽ አልፎ አልፎ “ወንድወሰንን ለማግባት የመረጥኩት የማግባት ፍላጎቱ ከፍተኛ ስለሆነና ሌሎች ወንዶች በላልጠየቁኝ ነው፤ ወይንስ በእርግጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን አውቄና አምኜ ነው?”

በማለት ራሷን መጠየቅ አልቀረም። አዘጋጃ በእርግጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያለማወቅ ችግር አልነበረባትም። ያስቸገራት ጠንካራ የሆነውን ፍላጎቷን መተው ብቻ ነበር።

ይሄ ዓይነቱ ችግር የአዘጋጃ ችግር ብቻ ሳይሆን የብዙዎች ችግር ነው። ለራሳችን ፈቃድና ፍላጎት ሰንገዝ ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረንን ግንኙነት ከማበላሸቱም ሌላ እዕምሮችን በትክክል እንዳያስብና እንዳያመዛዝን ያጨልምብናል። እንዲሁም እግዚአብሔር ለእኛ እንዲሆንልን ከሚመኘውና ከሚፈልገው ጥሩ ነገር ውጪ እንድንሆን ያደርገናል። እግዚአብሔር እኛ የምንፈልገውንና የምንመርጠውን ነገር የሚከለክለን ወይም ማድረግ የማንፈልገውን ነገር እንድናደርግ የሚያዘን ስለሚመስለን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሕይወታችንን መምራት እንፈልጋለን። የእግዚአብሔርን ፈቃድ መከተል መጀመሪያ ላይ የሚከብድና የማያስደስት ቢሆንም እንደ ፈቃዱ መኖርን ስንለማመድ እየቀለለ የሚመጣ ነው።

አቻምየለህ ከፍተኛ ትምህርቱን አጠናቆ ጨርሷል። በእእምሮው ሲያደርጋቸው የሚፈልጋቸውን አንዳንድ ነገሮች ያሰላሰላል። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ብቻ ሕይወቱን ለመምራት በጣም ይመኛል። ከሁለት ዓመት በፊት ያወቃት እራሷን ሰላላችው “አሁን ላግባ ወይ? አሁን ባገባ ደግሞ ሥራ የለኝም፤ በምን አስተዳድራለሁ?” የሚል ጥያቄ በውስጡ ይመላለሳል። በተማረበት የትምህርት ዓይነት ሥራ ባያገኝም ትንሽ ቢሯሯጥ ሌላ ሥራ ማግኘት እንደሚችል ያውቃል። ግን “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወይ?” የሚል ጥያቄ ይመጣበታል።

በሌላ በኩል ደግሞ ለብዙ ዘመን ጌታን የማገልገል ጥማት አለው። “ትምህርቴን እንደጨረስኩ እገለግልሃለሁ” ቢል ለጌታ ከዚህ በፊት የሰጠው ተስፋ ትዝ አለው። “ታዲያ እርሱን ለማገልገል ከፈለግሁ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ገብቼ የሥነ መለኮት ትምህርት መማር አለብኝ፤ ስለዚህ አሁን ተነስቼ ትምህርት ቤት ልፈልግ ወይ?” የሚል ጥያቄ በውስጡ ይመላለሳል። የአቻምየለህን ሁኔታ በቅርብ ስንመለከት ግራ የተጋባና የተጨነቀ ይመስላል። ከፊቱ የተደረደሩት ምርጫዎች፤

- (ሀ) ሁለት ዓመት ያስጠበቅኋትን እራሷን ላልተወሰነ ጊዜ ጠብቂኝ ብሎ ማስጠበቁ ልክ ነው?
- (ለ) ለማግባት ሥራ መያዝ አለብኝ። ተቻኩዬ ሥራ መያዙ ደግሞ ከጌታ መንገድ ያስወጣኝ ይሆን?
- (ሐ) ጌታን ሳገልግል ወይ? እንደጠራኝበ በምን እውቃለሁ? የማገለግለውስ እንዴት ነው?
- (መ) ጌታን ለማገልገል በቅድሚያ መንፈሳዊ ትምህርት ቤት መግባት ያስ

ፈልገኛል ወይ? ከገባሁስ የት ትምህርት ቤት ልግባ? ገንዘብ ካላገኘሁ ተበድራ ልማር ወይ?

አቻምየለህ ከልቡ ጌታን ስለሚወድ የጌታን ፈቃድ ብቻ ለመፈጸም ምኞቱ ነው። ታዲያ የጌታን ፈቃድ ለይቶ እንዴት ማወቅ ይችላል? ይሄን ዓይነት ችግር ያለበት አቻምየለህ ብቻ ሳይሆን ብዙዎች ናቸው። “የጌታን ፈቃድ በሕይወቴ እንዴት ማወቅ እችላለሁ?” ብሎ መጠየቁ ትክክልና አግባብ ያለው ጥያቄ ነው። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ለዚህ ጥያቄ መልስ ለመስጠት እንሞክራለን።

የብዙ ክርስትያኖች ጥያቄ “የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት ማወቅ እችላለሁ?” የሚል ነው። ይህ ጥያቄ ከተማረውም ሆነ ካልተማረው፤ በሥራ ላይ ከተሰማረውም ሆነ ሥራ ከሌለው፤ ከህብታሙም ሆነ ምንም ከሌለው ድሃ ሰው የሚመጣ ጥያቄ ነው።

በሁሉም እቅጣጫ ስለ ሕይወታችን እግዚአብሔር ስለሚያስብልን “እግዚአብሔር ሆይ! ምን እንዳደርግ ነው የምትፈልገው?” ብለን እንጠይቃለን። እግዚአብሔር ትኩረት የሚሰጠው ወይም የሚያስበው ስለ መንፈሳዊ አቋማችን ብቻ ሳይሆን ስለ ዕለታዊ ኑሮአችንም ጭምር ነው። እግዚአብሔር ለመንፈሳዊ ሕይወታችን እንደሚያስበው ሁሉ ለሥጋዊ ሕይወታችንም እንደሚያስብ ብናውቅም በተለይ በጎ ያልሆነ ነገር በሕይወታችን ሲደርስብን የእግዚአብሔርን ጥንቃቄ የምንጠራጠርበት ጊዜ አለ። ያም ሆነ ይህ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሕይወቱን ለመምራት የሚፈልግ አማኝ ሁልጊዜ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወቴ ምን እንደሆነ ለማወቅ ይፈልጋል። ከዚህ ቀጥሎ አንዳንድ ክርስትያኖች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ከሚጠቀሙበት ልዩ ልዩ መንገዶች መካከል ጥቂቶቹን ለመመርመር እንሞክራለን።

የሁኔታዎች በአንድ ላይ መግጣጠም

አንዳንድ አማኞች የተለያዩ ሁኔታዎች በአንድ ላይ ተገጣጥመው ሲያዩ ያኔ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብለው ያምናሉ። ጌታ የሚከብርበት ጥሩ የክርስትያን ጋብቻ መሥርቶ ለመኖር የሚፈልግ ማንኛውም አማኝ አጥብቆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ እንደሚጸልየው ሁሉ ዋሲሁን የተባለው ክርስትያንም ጥሩ ክርስትያን አህት እንዲሰጠው እየጸለየ የእግዚአብሔርን ምሪት ይጠብቅ ነበር። አንድ

ቀን በሰዓሪው ጉዳይ ጸልዮ ክቤቱ ሲወጣ አንዲት ከዚህ በፊት የሚያውቃትን ክርስቲያን እህት ነረቤቱ የሆኑትን ቤተሰብ ለመጠየቅ መጥታ ሠላምታ ተሰጥተው ተላለፉ። ዋሲሁንን ሁኔታው በጣም እስገረመው። “ስለ ጋብቻ ጸልዬ ክቤቱ ሰወጣ ይህች እህት ባላስብኳት ሰዓት ብቅ ማለቷ እግዚአብሔር እርሷን እንዳገባ ምልክት ሲሰጠኝ ነው” ብሎ ደመደመ። ከዚያን ቀን ጀምሮ የዚያች እህት ሁኔታ ክእለምሮው አልጠፋ ስላለው የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለበት ብሎ አምኖ ተቀበለ። የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብሎ ስላመነም ያቺን እህት ለጋብቻ ጠየቃት። ስለ ጋብቻ ጸልዮ ክቤቱ ሲወጣ ያችን ክርስቲያን እህት ስላየ ብቻ “የመረጥኩልህ ሚስት ይህቺ ነችና እርሷን እግባት” ብሎ በግልጽ እግዚአብሔር እንደነገረው ተሰማው።

ዋሲሁንና ያች ክርስቲያን እህት ሁለት ዓመት አብረው ክብርና ክወጡ በኋላ በጠባይ በሕይወት ልምምድ ፈጽሞ የማይመሳሰሉና የማይጣጣሙ መሆናቸውን ሁለቱም ስለተገነዘቡት ለመጋባት የነበራቸውን ዕቅድ ለረዙት። በዚህም የሁለቱም ልብ ተሰበረ። በውስጣቸውም በተለይ በዋሲሁን ልብ ውስጥ እንዳንድ ጥያቄ ተፈጠረ። እግዚአብሔር ፈቃዱን ለማወቅ ለሚሹ ልጆቹ ምንም ግድ እንደሌለው ሆኖ ተሰማው።

የሁኔታዎችን መገጣጠም ብቻ አይቶ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብሎ ማመን ወይም መደምደም ትክክል አይደለም። በሁኔታዎች መገጣጠም ብቻ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብለው የሚያምኑ እንዳንድ ሰዎች እንደ ምሳሌ የሚጠቀሙት በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 10 ላይ ጴጥሮስ ሲጸልይ እግዚአብሔር “ተነሥና አርደህ ብላ” ያለውን ታሪክ በማንበብ ነው። ጴጥሮስ “ተነሥና አርደህ ብላ” የሚለውን ራዕይ ሲያሰላስል ቆርኔሊዎስ የላካቸው ሦስት ሰዎች ወደ ቤቱ ገብተው እሕዛብ የነበረው ቆርኔሊዎስ “ይዛችሁት ኑ” ብሎ እንደላካቸው ለጴጥሮስ ነገሩት። በዚያን ጊዜ አይሁድ ወደ እሕዛብ ቤት ከገባ እንደ እርኩስ ስለሚቆጠር ጴጥሮስ ለመሄድ ትልቅ ፍርሃት ነበረበት። እግዚአብሔር ይህንኑ አስቀድሞ ስላወቀ ነበር እንዳይፈራ በራዕይ የተናገረው።

ጴጥሮስ ለቆርኔሊዎስ የራዕዩን ትርጉም ሲነግረው “እግዚአብሔር ሰውን ክስው እንደማያበላልጥና እንደማያዳለ እስተዋልሁ” አለው። የጴጥሮስ ራዕይና የእነዚያ ሰዎች መምጣት ተገጣጠመ። ይሁን እንጂ ይሄኛው ክላይ ካየው ከዋሲሁን ሁኔታ ጋር ፈጽሞ አይመሳሰልም።

አጋጣሚ ሁኔታዎች

እንዳንድ ሰዎች ደግሞ “አጋጣሚ ሁኔታዎችን” (Circumstantial evidence) በመመልከት ብቻ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብለው ያምናሉ። ክላንድ ዓይነት ውሳኔ ለመድረስ በሚፈልጉበት ወቅት እንዳንድ ሁኔታዎች ከተፈጠሩ ያ ሊወሰዱት ያስቡት እርምጃ “የእግዚአብሔር ፈቃድ” እንዳለበት ያምናሉ። ለምሳሌ መኪና ለመግዛት ፈልገው ምን ዓይነት መኪና መግዛት እንደሚችላቸው መወሰን ሲያቅታቸው ጋዜጣ ላይ እነርሱ ባላቸው ገንዘብ መጠን የምትሸጥ መኪና ማስታወቂያ ሲያዩ ያቺን መኪና እግዚአብሔር በዚያን ሰዓት የላከላቸው መስሎ ይስማቸዋል። ይሁን እንጂ ይሄ መንገድ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማመልከት ምን ያህን እስተማማኝ ይሆን?

ውስጣዊ ስሜት

እንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ስሜታቸውን ይጠቀማሉ። “በውስጤ ልዩ ስሜት ተስምቶኛል፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለበት” ብለው እርምጃ የሚወስዱ እንዳንድ ሰዎች አሉ። እንደ ጊዜ አንድ ሰው የቤቱን ኪራይ ወስዶ ለቤቱ ባለቤት እንዲከፍልስት አንድ ክርስቲያን ጓደኛውን ጠየቀው። ያም ሰው “እሺ እስጥልሃለሁ” ብሎ የተቀበለውን ገንዘብ እንደያዘ ቤተ ክርስቲያን ሄደ። ምጽዋት ሲሰበሰብ ያን ገንዘብ ከምጽዋት መሰብሰቢያው ሳህኑ ላይ አኖረው። የቤተ ክርስቲያኑ ፕሮግራም አልቆ ወደ ቤቱ ሲመለስ “ገንዘብን ሰጠህልኝ” ሲል ጓደኛው ጠየቀው። ስለዚያ ገንዘብ ጌታ በውስጤ ተናገረኝና ለቤተ ክርስቲያን ሰጠሁት” ሲል መለሰለት። ያም ሰው ተናዶ “እግዚአብሔር ሰጥ ብሎ የሚያገህ የራሱን ገንዘብ ነው እንጂ የእኔን ገንዘብ ነው እንዴ?” በማለት ስሜቱን ገለጸ። ነገሩ የሚያስቅ፣ ሞኝነት ያለበት ይምስል እንጂ ብዙ ሰዎች ይህን በመስለ ስሜት የሚመሩ አሉ።

ከላይ ከጠቀስነው ምሳሌ በጣም የከፋ ነገር የሚያደርጉም እንዳንድ ሰዎች አሉ። አንድ ጊዜ እንዲት እናት የእሥራ ስምንት ወር ሕፃን ልጇን “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብላ በሰይፍ እንገቷን እረድቻት። ይህን ያደረገችው “እግዚአብሔር በራዕይ ነግሮኛል” ብላ ሙሉ በሙሉ ስላመነች ነው። የሚያሳዝነው ግን እንዳንዶች መጽሐፍ

ቅዱስ የማይደገፈውን “ከሚታቸውን” ብቻ በመከተል እርምጃ ከወሰዱ በኋላ ሁኔታዎች ልክ ሳይመጡላቸው ሲቀሩ ያኔ በእግዚአብሔር ላይ የሚያማርሩ መሆናቸው ነው።

የመጥፎ አጋጣሚ ልምምድ

አንዳንድ ሰዎች የሚፈልጉትን ለማድረግ ሲሉ በመካከሉ አንዳንድ እንቅፋት ሲያጋጥማቸው በዚያ ብቻ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመስየት ይሞክራሉ። ለምሳሌ ወደ ሥራው ለመሄድ የተነሳው ወጣት መንገድ ላይ ንግግ ቢፈነዳበት ኅግውን ቀይሮ ወደ ሥራው በመሄድ ፈንታ “ዛሬ ወደ ሥራ እንድሄድ የእግዚአብሔር ፈቃድ እይደለም” በማለት ከሥራው ቀርቶ ቀኑን ሙሉ ተኝቶ ቢውልና በዚሁ ምክንያት ከሥራው ቢባረር ጥፋቱ የራሱ እንጂ የእግዚአብሔር እይደለም።

ምልክት መጠየቅ

ጌዴዎን እግዚአብሔር ለልዩ ዓላማ ሲጠራው “እንተ በእርግጥ እግዚአብሔር መሆንህን የሚያሰረዳ ምልክት ስጠኝ” አለው (መሳፍንት 6:17)። ጌዴዎን እግዚአብሔር ምልክት እንዲያሳየው ሲጠይቅ “ለንዴ በምንወቃበት እውድማ ላይ የበግ ጠጉር ባዘቶ እስቀምጣለሁ፤ ነገ ጠዋት በእካባቢው ባለው ምድር ሳይሆን በዚህ ጠጉር ባዘቶ ላይ ብቻ ጤዛ ከሆነ እስራኤልን ለመታደግ የመረጥኸኝ መሆኑን አውቃለሁ” አለው። (መጽሐፈ መሣፍንት 6:37)

የጌዴዎንን ዓይነት ምልክት በማድረግ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የሚሞክሩ አሉ። እግዚአብሔር የጌዴዎንን የልብ ቅንነት ተመልክቶ የጠየቀውን ያድርግለት እንጂ ይህንን ዓይነቱን ልምምድ ቋሚ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቂያ አድርጎ መጠቀሙ ከስህተት ላይ ይጥላል። የኑሮ ጓደኛ ለመምረጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የሚፈልገው ወጣት “ስጸልይ በሩን አንኳኩታ የምትገባዋ ወጣት፤ እርሷ እግዚአብሔር የሰጠኝ ነች” ብሎ ቢደመድም ከትልቅ ስህተት ላይ ይወድቃል። ለመሆኑ ሲጸልይ አንኳኩታ የገባችው ሴት እናቱ ብትሆን ምን ሲያደርግ ነው?

ብዙዎቻችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ በተለያዩ መንገድ መከራ አድርገናል። ብዙዎቹ ትክክል እንዳልሆኑ ከግል ልምምዳችን አይተናል። ለመሆኑ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የሚያስችለን “መሠረታዊ መመሪያ” ይኖር ይሆን? የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲያመለክቱን የሚችሉ ልዩ ልዩ መመሪያዎች አሉ። እነርሱንም ከዚህ ቀጥሎ ባሉት ምዕራፎች ውስጥ እንመለከታለን።

የሰው ፍላጎቱ ብርቱ በሚሆንበት ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማየት አይሆንለትም

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ መፈለግና ፈቃዱን ማድረግ ሁለት የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ብዙዎቻችን ፈቃዱን ለማወቅ ብንፈልግም ፈቃዱን ለማድረግ ግን ችግር አለብን። ፍላጎታችን ኃይለኛ ሲሆን አስተሳሰባችንና አእምሮአችን ወዴት መሄድ እንዳለበት ወሳኝ ይሆናል።

እርግጥ ነው ብዙዎቹ ውስጣዊ ፍላጎቶቻችን ምንጫቸው ከእግዚአብሔር ነው፤ ቢሆንም ሌሎችም አሳሳች ፍላጎቶች በውስጣችን እንደሚፈጠሩ ማወቅ አለብን። ከእግዚአብሔር የሆኑና ያልሆኑትን መለየት ሲያቅተን ያኔ ሁኔታዎች ሁሉ ይምታቱብናል።

አንዳንዶቻችን አንድ አጥብቀን የምንፈልገው ነገር ካለ ያን ጠንካራ ፍላጎታችንን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንወስደዋለን። አእምሮአችን በፍላጎታችን የሚሳብ ከሆነ ከዚህ መስመር ከለቀቀ ውስጣዊ ፍላጎት ነጻ ሊያወጣን የሚችል ምን ዓይነት ኃይል ይኖር ይሆን? ፍላጎታችን አይሎ ከነገሰ ያን ፍላጎት ከመስመር አንዳይወጣ ቀጥ አድርጎ ሊያቆመው የሚችል ኃይል ከየት ይመጣል? በምዕራፍ ፩ ላይ ታሪኳን የጠቀሰው አዘነጋሽ ለዚህ ሀሳብ ጥሩ ምሳሌ ትሆንናለች።

አዘነጋሽ የጋብቻ ጊዜዋ ሰለዘገየ ብቻ የሚያጋጥማትን የመጀመሪያ ዕድል “ዕምቢ” ማለት አልፈለገችም። ለተስፋዬ ያላት ስሜት ትክክለኛ ፍቅር ሳይሆን የሥጋ ፍላጎት ላይ የተኮረ ይመስላል። በዚህ ከፍተኛ ውስጣዊ ጥማትና ፍላጎት ላይ እያለች አእምሮዋ በትክክል ማሰብ አይችልም። ተስፋዬ ምን ዓይነት ጠባይ አለው? የመጀመሪያ ትዳሩን ማፍረሱ ትክክል መስሎ ቢታያትም ለምን አፈረሰ? ምን ችግር ይኖርበት ይሆን? መታገስ የማልችለው ምን ዓይነት ዓመል ይኖረው ይሆን? በማለት አእምሮዋ መጠየቅ አይችልም። ተስፋዬ ፍጹም የማይሰማማ፤ አብራው ለመኖር የሚያስችግራት ጠባይ ያለው መሆኑን ብታውቅም በዚያ ስሜት ውስጥ እያለች “ይቅርብኝ” የማለት ኃይል አይኖራትም።

በሌላ በኩል ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል በግልጽ “የተፈታውን ያገባ አመነዘረ” እንደሚል ብታውቅም በሌላ አቅጣጫ ፍላጎቷን የሚደግፍላትን ምክንያት መፈለግ ትጀምራለች። “ይሄ ሰው በ25 ዓመቱ አገባ፤ በተለያዩ ምክንያት ሳይሰማው ቀርተው ተፋቱ። አዎን! መፋታት ልክ እንዳልሆነ አውቃለሁ፤ ግን ይህ ሰው ምን ያድርግ? ሳያገባ ይኑር ማለት ነው? ወጣት ሰለሆነ በንጽሕና መኖር አይችልም። በዝሙት ከሚኖር ቢያገባ ምን አለ?” በማለት የተስፋዬን ይዞታ አሳምራ ለማሳየት ትፈልጋለች። “ሲበሷት የፈለግንን ወፍ ጅግራ ነች ይሷታል” የሚባለው የአበው ተረት በአዘነጋሽ ላይ ይታያል።

ብዙ ጊዜ ከእግዚአብሔር ምሪትን ስንፈልግ ፈቃዳችን (ፍላጎታችን) ወዴት እንደሚያደላ አናውቅም። የታወቀው ሳይኮሎጂስት ሲግመንድ ፍሮይድ ውሳኔ ለመወለን ሲቸገር ሳንቲም በመወርወር ከውሳኔ ላይ ይደርስ እንደነበር ይናገራል። “ሳንቲሙን ወርውራ ከምፈልገው አቅጣጫ ከወደቀና ደስ ካለኝ ያኔ የምፈልገው የትኛው ውሳኔ እንደሆነ አውቃለሁ። በሌላ አቅጣጫ ወድቆ ደስ ካለላኝ ግን ፍላጎቴ ለዚያ እንዳልሆነ አውቃለሁ” ይል ነበር።

“እግዚአብሔር ለእኔ የሚመርጥልኝ ነገር ምንድነው? ብዬ ለማወቅ ከመፈለጌ በፊት “እኔ በእርግጥ ከልቤ እንዲሆንልኝ የምፈልገው ነገር ምን

ድነው?” ብዬ መጠየቅ ያበረረኛል። ለዚህ ጥያቄ እውነተኛውን መልስ ካላገኘን እንደ ዳዊት “ጌታ ሆይ መርምረኝ፤ ልቤንና ህባቤንም አወቅ” ብለን እንጸልያለን። የፍላጎቱን ቁመቱንና ወርዱን ለይቼ ሳላውቅ አእምሮዬን ምን ያህል እንዳዘዘውና እንደተቆጣጠረው መገንዘብ ይቅተኛል።

የተደበቁት ፍላጎቶቻችን ሲገለጹና በእግዚአብሔር ፊት ሲቀርቡ በብራት ያለባቸው፣ እንከን የበዛባቸው መሆናቸውን ማየት እንችላለን። እንዲሆንልን አጥብቀን የተመኘነው ፍላጎታችን ሰማያዊው የብርሃን ነጻብ ራቅ ፈንጥቆበት ስናየው ጌታ እንከን የበዛበትን ነገር “ውሰዱ” ብሎ እንደ ማይሰጠን ለመረዳት ጊዜ አይፈጅብንም።

እኛ በእግዚአብሔር መመራት ከምንፈልገው የበለጠ እግዚአብሔር እኛን ሲመራን ይፈልጋል። መመራት ካልፈለግን ግን በኃይል ወይም በግድ ፈጽሞ አይለንም። የአርሱን ምሪት መፈለጋችንን ካወቀ ግን በፍቅር ተጠግቶ በንክላክልበት የነበረውን የራሳችንን ጃንጥላ ከእጃችን አስጥሎ ከተደበቀውና ባርያ አድርጎ ይዝን ከነበረው ፍላጎታችን ነፃ ያወጣናል።

አዘነጋሽ “ተስፋዬን ባገባ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወይ?” ብላ ከመጠየቁ በፊት “የልቤ ፍላጎት ምንድነው?” ብላ መጠየቅ ያበረረኛል ታል። “ጌታ ካልፈለገ ተስፋዬን አላገባም” የሚል አነጋገር ብታስማም ፍላጎቷ ከውስጥ ይህ እንዳልሆነ ግልጽ ነው። በዚህን ጊዜ ለራሷና ለእግዚአብሔር እውነቱን መናገር አለባት። በጌታ ፊት “ጌታ ሆይ! አዎን ተስፋዬን ለማግኘት እፈልጋለሁ። ለብዙ ዓመት አንተን ጠይቄ በዚህ ነገር ላይ ምንም መልስ አልሰጠኸኝም። ከዚህ በላይ መጠበቁ በሰላላቸኝ ይህ ያጋጠመኝ ዕድል እንዳያመልጠኝ ብዬ በለፈራሁ የራሴን ውሳኔ መውሰድ ፈልጌ ነው” በማለት እውነቱን ትንገረው።

ጌታም የአዘነጋሽን እውነተኛ ፍላጎት ሲያውቅ ከዚህ በፊት ማየት ያቃታትን ሁሉ ማየት እንድትችል ዓይኗን ይከፍትላታል። ይኸውም፤

- 1 ያለ ዝሙት ምክንያት አግብቶ የፈታውን ማግኘት ኃጢአት መሆኑን ታያለች።
- 2 ስሜቷ ባየለበት ጊዜ ያላቸውን የተስፋዬን ድካም ፍጹም ልትታገስውና አብረው ልትኖር የማያስችላት መጥፎ ጠባይ እንዳለው ታያለች።
- 3 ብዙ ዓመት ለማግኘት በመጠበቁ ምክንያት ብቻ መጀመሪያ የመጣላትን (ያገኘችውን) ዕድል ሳትመረምርና ሳታጠና ለማግኘት መወሰን እንደሌለባት ትንክብላለች።

4 የእግዚአብሔር ዝምታ የፈለገችውን አንድታደርግ ነፃነት የሚሰጣት አለመሆኑን ትረዳለች።

5 በፈለገችው ጊዜ አለማግኘቷ እግዚአብሔር በለማይወዳት ባይሆን በሕይወቷ እንድትማር የሚፈልገው ነገር በላለ እንደሆነ ትረዳለች።

እግዚአብሔር ፈቃዱን ሲገልጽልንና ሲመራን ቢፈልግም ያለፍላጎታችን እንድንመዝገብ አርምጃ አይወስድም። ፈቃዱ አለመሆኑን በተለያዩ መንገድና ሁኔታ ሊያሳየን ሞክሮ ማየትና መስማት ካልቻልን የፈቀድነውን ውሳኔ እንድናደርግ ይተወናል። ብዙ ክርስትያኖች የራሳቸውን ውሳኔ ወስደው በመከራ ታሽተው ሲመለሱ ያኔ “ሳምን እግዚአብሔር ይህን ዓይነት እርምጃ እንዳልወሰድ አላደረገኝም ነበር?” ሲሉ ይናገራሉ። እግዚአብሔር በፍቅርና ልሰላሴ በሞላው ሁኔታ ሊያሳየን ይሞክራል፤ መስማት ካልቻልን ግን ኃላፊነቱ የራሳችን ነው።

አሳመነች የታደሰን ቁመትና ለግላጋ ቁመትና አይታ ተባበች። “ጌታ ሆይ ይሄን ልጅ ባሌ አድርገህ ሰጠኝ” በትል ጸለየች። መንገድ ፈልጋ ተዋወቀችው። ታደሰ ጥሩ ባል ሊሆናት እንደማይችል እግዚአብሔር በተለያዩ መንገድ ሊያሳየን ሞክረ። አሳመነች ግን “ሞቼ እንኛለሁ እሱን ካላገባሁ!” አለች። ጌታም ለፍላጎቷ አሳልፎ ሰጣት። አገባችው። በዓመቱ ታደሰ በመጠጥ ሱስ ተያዘ። በየማታው ሰክሮ አያበታወከ ከአልጋው ላይ ማበተኛት የዘወትር ተግባሯ ሆነ። “ይሄን ነው የምፈልገው” ብለን በምሞታችን መመራት ከፈለግን የጠየቅነውን እናገኛለን።

በምሞታቸው በለሚሳቡ ሰዎች ነቢዩ ኤርምያስ ሲናገር “በምሞት ዋ ነፋስን እንደምታሸትት፤ በምድረ በዳ እንደለመደች እንደ ሚዳ አህያ ነች። ከምሞትዋ የሚመልሳት ማን ነው?” (ኤርምያስ 2:24) ይላል። ኤርምያስ ገደብ የሌለውን የሰውን ምሞት በሚዳ አህያ ይመሰለዋል። የሚዳ አህያ ግትር፤ የራሷን መንገድ ብቻ የምትከተል፤ የራሷ ደስታና እርካታ ላይ ብቻ የምታተኩር አስቸጋሪ እንሰሳ ነች። የሰውም ምሞት በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈስ ቅዱስ ካልተገራ እንደ ሚዳ አህያ አስቸጋሪ ነው።

ሰው በሚፈልገው ነገር ላይ አእምሮውን አንዴ ካደረገ ምንም ዓይነት ኃይልና ጥበብ ውሳኔውን ሊያሰለውጠው አይችልም። የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን ወይም አይሁን ግድ የለውም። በዚህ ዓይነት መንፈስ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚሸሸውን ሰው እግዚአብሔር አሳዶ አይመልሰውም። መከራ አሸቶ አስከመልሰው ድረስ ይጠብቀዋል። በመከራውስጥ ካለፈ በኋላ ያኔ “እግዚአብሔር ሆይ! የምትለኝ ምንድነው?” ሲል መጠየቅና የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈለግ ይጀምራል። እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ይሁዳ በራሷ ፈቃድ ሄዳ እግዚአብሔር እንደቀጣትና

አንዲሁም ምንም ያህል ቅጣት ቢደርስባትም ገና ያልገባት መሆኑን ሲገልጽ “ልጆቻችሁን በከንቱ ቀበረሁትቸዋለሁ፤ ተግባሪን አልተቀበሉም” (ኤርምያስ 2:30) ይላል።

አንዳንዶች “እግዚአብሔር ክፉ ነገር እንዲደርስብን አይፈቅድም” ሲሉ ይናገራሉ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ጆሮአችን ተከፍቶ እንድናዳምጠው አንዳንድ ሊደርስብን የማንፈልገውን ዓይነት መከራና ችግር እንዲደርስብን ይፈቅዳል። ይልቁንስ በአንዳንድ መከራና ችግር ውስጥ ስናልፍ “ሕይወቴ እንደ ዕድል ሆኖ መከራ ይሰባል፤ ሰይጣን ሲያጠፋኝ ፈልጎ ነው” በማለት ራሳችንን አናታልል። ምናልባት እግዚአብሔር ሲነግረን የሚፈልገው ነገር ይኖራልና በጥሞና እናዳምጠው።

የይሁዳ ልጆች በእግዚአብሔር ላይ ባመጹ ጊዜ “ሕዝቤስ ለሰ ምን እኛ ፈርተጠናል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ወደ አንተ እንመለስም ይላል፤ (ኤርምያስ 2:31) በማለት መከራ እንዲያስተምራቸው ተዋቸው። ይሁዳ “ለእግዚአብሔር አንገዛም፤ የፈቀድነውን የማድረግ ነፃነት አለን” ስትል በእግዚአብሔር ላይ ፈታን አዞረች። በዚህ ውስጭ ሕይወቷ ቅጣት ወይም ክፉ ነገር ይደርስብኛል ብላ አልገመተችም። “የታመንሽባቸውን ጥሎአልና፤ በእነርሱም አይከናወንልሽምና እጅሽን በራስሽ ላይ አድርገሽ ከዚያ ደግሞ ትወጫለሽ” አላት (ኤርምያስ 2:37)። ልክ እግዚአብሔር እንደተናገረው ሕዝቦቿ እጃቸውን ራሳቸው ላይ አድርገው እንደ በግ እየተነዱ በምርኮ ወደ ባቢሎን ገቡ። “የፈለግነውን ለማድረግ ነፃነት አለን” ያሉት የይሁዳ ሰዎች ነፃነታቸውን አጥተው ባሪያዎች ሆኑ።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና በእርሱ መመራት ከልብ የሚፈልጉት ሊሆን ሊገባ ለዎች ለምን ይፈራታል? የሚፈራበት ምክንያት እግዚአብሔር ማድረግ የማይችሉትን ወይም ለማድረግ የማይፈልጉትን ነገር “አድርጉ” የሚላቸው ስለሚመስላቸው ብቻ ነው። እግዚአብሔር ትክክል ያልሆነውንና ማድረግ የማንችለውን ነገር እንድናደርግ አይጠይቀንም። ፈቃዳችንን ለእርሱ ስናስረክብ እርሱ በመልካም ኅዳና ይመራናል።

3

የእግዚአብሔር ፈቃድ ምንድነው?

“የእግዚአብሔር ፈቃድ” ስንል ሁለት ዋና ዋና ክፍሎችን ያጠቃልላል። እነዚህን ሁለት ክፍሎች ልዩነታቸውንና በሁለቱ መካከል ያለውን ግንኙነት በቅጡ መረዳት ያስፈልገናል።

I

አስቀድሞ የተወሰነ የእግዚአብሔር ፈቃድ

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር አስቀድሞ ለእያንዳንዱ ሰው የወሰነለት ፈቃድ እንዳለው ይናገራል። አስቀድሞ የተወሰነው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሰው ሕይወት በምንም ዓይነት ሳይፈጸም የማይቀር፤ ፍጹም የማይለወጥ፤ ተጨባጭ ዓላማ ያለው እንዲሁም ሰው በራሱ ኃይልና ጉልበት እንዳይፈጸም ሊያስወግደው የማይችል ከእግዚአብሔር የተበየነ ነው።

የተወሰነው የእግዚአብሔር ፈቃድ ኃጢአትን፤ በሰው ልጅ ላይ የሚደርሰውን መከራና እንዲሁም “እንዲህ ይሆናል” ተብሎ ሊገመትም የማይቻለውን ያጠቃልላል።

እግዚአብሔር በእያንዳንዳችን ሕይወት ውስጥ በሁሉም የሕይወት አቅጣጫችን ጣልቃ ይገባል። የማንንም ምክር አይፈልግም። ስብቻው የፈለገውን ያደርጋል። ሁኔታዎች እርሱ ራሱ ሊሠራው ያስባቸውን ዕቅዶች ሊያስጠውት እይቶሉም። ሁኔታዎችን እርሱ ራሱ ይፈጥራል። አንድን ነገር ጀምሮ በመካከል አቋርጦ እይተውም። በእያንዳንዳችን ሕይወትና በዓለም ላይ ሥራውን ይሠራል። ማናቸውም ነገሮች የሚሠሩትና የሚፈጸሙት እግዚአብሔር አስቀድሞ በወሰነው መሠረት ነው።

እግዚአብሔር በዓለም ላይ ከአንድ ሥፍራ ገስል ብሎ የሚቀመጥ አይደለም። ደስ ያለውን ነገር እርሱ ራሱ በመረጠው ሁኔታና መንገድ ይሠራል። እንዴት እንደሚሠራ፣ ስምን እንድን ነገር እንዲሆን እንደሚፈቅድና እንደሚያደርግ ለሰዎች ድብቅ ነው። መረዳት የምንችለው እርሱ እንድንረዳ እስከፈቀደልን ድረጃ ድረስ ብቻ ነው። እግዚአብሔር እንድን ነገር እርሱ በፈለገው መንገድና ሁኔታ የሚያደርግበት ዋና ዓላማ ስራሱ ክብርን ለመስጠት ነው።

ብዙ ጊዜ እግዚአብሔር ስምን እንድን ነገር እንደሚያደርግና እንዲሁም ምን ለማድረግ እንዳስበ ስማወቅ ያስችግራል፤ ይሁን እንጂ ሁሉን ነገር የሚያደርግበት ዓላማ ስራሱ ክብርን ለመስጠት እንደሆነ እስካወቅን ድረስ መንፈሳችን ረጋ ይላል።

ማናቸውንም ነገሮች እግዚአብሔር አስቀድሞ እንደወሰነው ይፈጽማል ስንል “ኃጢአትንም” ይጨምራል። ይህን ስንል እንዳንድ ጥያቄዎች በውስጣችን መፈጠራቸው አይቀርም። እንደኛው፤ በእርግጥ በዓለም ላይ ኃጢአት እንዲኖር እግዚአብሔር አስቀድሞ ወስኗል፤ መጽሐፍ ቅዱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንደሚሰዋ እግዚአብሔር ወስኖ እንደነበር ይናገራል (1ኛ ጴጥሮስ 1:18-20)። ኃጢአት ከጎን ሳይታሰብ ድንገት ጣልቃ ሆኖ የመጣ አይደለም። ቀደም ሲል በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ያለ ነው።

ሁለተኛው ጥያቄ ኃጢአትን እግዚአብሔር አስቀድሞ የወሰነው ከሆነ ኃላፊነቱን መውሰድ ያለበት ራሱ አይደለም፤ የሚል ነው። ኃጢአት የማድረግና ያለማድረግ ምርጫውና ውሳኔው ሰው የራሱ በመሆኑ እግዚአብሔርን በኃላፊነት አያስጠይቀውም።

ኃጢአት በዓለም ላይ እንዲኖር እግዚአብሔር አስቀድሞ ፕላን አደረገ፤ እግዚአብሔር ክብሩን ለሰዎች መግለጽ የሚችለው ስሁሉ ቤዛ መ

ሆኑን በማሳየት ነው። ሰው “የተወሰነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ” ማወቅ የሚችለው ሁኔታው ተፈጽሞ ካየ በኋላ ብቻ ነው። ስምሳሌ ከምን ዓይነት ወላጆች እንደምንወስድ፣ የት እገር እንደምንወስድ፣ በምን ዓይነት ሁኔታ ውስጥ እንደምንወስድ፣ ሴት ወይም ወንድ ሆነን እንደምንወስድ እግዚአብሔር ቀደም ሲል የወሰነው እንደሆነ ዛሬ፣ ሆኖ ካየን በኋላ እናውቃለን። ምን ዓይነት የሕይወት ልምምድ ውስጥ ማለፍ እንዳስብን፣ የጓደኞቻችንን ዓይነት፣ የሚኖሩንን ወንድሞችና እህቶች አስቀድሞ እንደወሰነልን እናውቃለን። እስካሁን ድረስ በሕይወታችን አልፈን የመጣናቸው ልምምዶች ሁሉ እግዚአብሔር አስቀድሞ የወሰናቸው ናቸው።

የወደፊቱ የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ ማወቅ እንችላለን፤ ማወቅ አንችልም። ማወቅ የምንችለው ነገር ቢኖር በክርስቶስ ውስጥ ከሆንን የሰለጠነ ሕይወት እንደሚኖረን ብቻ ነው። ምን ዓይነት ሚስት እንደምናገባ፣ ምን ዓይነት ልጆች እንደሚኖሩን፣ ምን ዓይነት ሥራ እንደምንሠራ ስማወቅ አንችልም። የወደፊቱ ስእኛ የተደበቀ ይሁን እንጂ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።

“አስቀድሞ በስተወሰነው” የእግዚአብሔር ፈቃድ አማኝ ምን ዓይነት አስተያየትና እሳብ ሊኖረው ይገባል፤ ስለ እግዚአብሔር አስቀድሞ በስተወሰነው ፈቃዱ መጽሐፍ ቅዱስ በግልጽ የሚናገር በመሆኑ አማኝ መቀበል አለበት። እግዚአብሔር በጎ የሆነውን ነገር ያውቃል በማለት ፍጹም በእርሱ ላይ በመተማመን ሙሉ በሙሉ ማረፍ አለበት። አስቀድሞ የተወሰነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ስማወቅ መታገልና መጨነቅ አያስፈልገውም። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን እሠራር ሰው ውስን በሆነው አለምሮው ተመራምሮ ሊደርስበት ስለማይችል ነው።

2 እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገው ፈቃድ

አስቀድሞ የተወሰነ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሙሉ በሙሉ የሚፈጸም ሲሆን፤ እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገው ፈቃድ ግን ሊፈጸምም ላይፈጸምም የሚችል ነው። ይህ እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገው ፈቃድ በሰው ሕይወት እንዲሆን የሚወደው ሊሆን ስው ግን በምርጫው እንዳይሆን ሊያደርገው ይችላል። የተደበቀ ወይም ሽፍን ሳይሆን ማንኛውም ሰው በግልጽ ሊያየውና ሊቀበለው የሚችል ነው።

ጳውሎስ ስኢፊሶን ቤተ ክርስቲያን ምዕመናን የእግዚአብሔር ዓላማና ፈቃድ ምን እንደሆነ ሊያስገነዝባቸው ሞክረ (የሐዋ 20:27)። እግ

ዚአብሔር በሕይወታቸው እንዲሆን ስለሚፈልገው ነገር አስተማራቸው። ስለዚህ ይህን ዓይነት የእግዚአብሔር ፈቃድ ሊታወቅና ሊታይ የሚችል መሆኑን እንገነዘባለን። ጳውሎስ ለቆላስዎስ ቤት ክርስቲያን “--በእግዚአብሔር ዕውቀት እያደጋችሁ--እንደሚገባ እንድትመላለሱ እጸልይላችኋለሁ” ይላቸዋል (ቆላስዎስ 1:9)። ይሄኛው የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰዎች ተምረውትና አውቀውት በሥራ ላይ ሊያውሉት የሚችሉትም በመሆኑ ጳውሎስ የኤፌሶን ክርስቲያኖችን “የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ አስተውሉ እንጂ ሞቶች አትሁኑ” በማለት ይመክራቸዋል (ኤፌሶን 5:17)።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ጥቂቶች ብቻ ሊያውቁት የሚችሉት ምስጢራዊና ድብቅ ነገር አይደለም። ማንኛውም እማኝ ሊያውቀውና ሊያደርገው ይችላል። የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን እግዚአብሔር እንዲሆን የሚፈልገው ወይም የሚመኘው ነው።

የሁለቱን ፈቃዶች ግንኙነት በምሳሌ ለማስረዳት እንሞክራለን። ወደ ቺካጎ ለመሄድ አይሮፕላኔ የሚበረው ከሰዓት በኋላ ሰዓት ሰዓት ላይ ነው። አይሮፕላኑ ማረፊያ እንድትወስደኝ ባለቤቴን ጠየቅኳት። አይሮፕላኑ ከመብረሩ ከአንድ ሰዓት በፊት መድረስ እንዳለብኝ ነገርኳት። ወዲያ ወዲህ ስትል በሰዓት ከቤት መውጣት አልቻልንም። ይባስ ብሎ መንገድ ላይ ኅማ ፈንድቶ ስንቀይር ግማሽ ሰዓት አቃጠልን። እየበረርን ከአይሮፕላኑ ማረፍያ ስንደርስ እይሮፕላኑ መሄዱ ተነገረኝ። ሁኔታው አበሳጩኝና ባለቤቴን ተቆጣጥሯት። በዚህ ምክንያት ተኳርፈን ወደ ቤታችን ተመለስን።

እንግዲህ መንገድ ላይ ኅማ እንዲፈነዳብን የሆነው አስቀድሞ በእግዚአብሔር የተወሰነ በመሆኑ ነው። ያንን አስቀድሞ የማወቅና የመለወጥ ችሎታ ማናችንም የለንም። “ባሎች ሆይ! ክርስቶስ ደግሞ ቤተ ክርስቲያንን እንደወደዳት ሚስቶቻችሁን ውደዱ” (ኤፌሶን 5:25) በሚለው ቃል መሠረት ሚስቴን እንድትወድ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ አውቃለሁ። የማልፈልገው አጋጣሚ ነገር ሲደርስብኝ መታዘንና እንዲሁም ሚስቴን በፍቅር መንፈስ ማነጋገር እግዚአብሔር የሚወደውና ትክክለኛ ፈቃዱ መሆኑን አውቃለሁ። ይህን ሳላደርግ ስቀር ግን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እወጣለሁ። በዚያም ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረኝን ግንኙነት ያሻክራል።

4

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ጥቅም አለው

“እግዚአብሔር በጥንት ዘመን እንጂ አሁን እኛ ባለንበት ዘመን ለማንም ፈቃዱን አያስታውቅም” የሚሉ አሉ። አንዳንዶቹ ደግሞ ሙሉ በሙሉ እግዚአብሔር በዘመኑ ላለው ክርስቲያኖች ፈቃዱን ያስታውቃል ብለው ባያምኑም “ምናልባት ሊሆን ይችላል” የሚል ከላይኛዎቹ ትንሽ ሻል ያለ አስተያየት ያላቸው አሉ።

የእግዚአብሔርን ወይም የመንፈስ ቅዱስን አሠራር በሰው ሠራሽ መሣሪያ(መንገድ) ይህን ዓይነት ነው ብሎ መግለጽ ያዳግታል። እንዲሁም የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምናውቅበት መንገድ “ይሄ ነው” ብሎ አንድ ተጨባጭ የሆነ ነገር ለመስጠት ያስችግራል። መጽሐፍ ቅዱስን ስንመረምር ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለይተን ከማወቅ ደረጃ እንድንደርስ የሚረዱን ልዩ ልዩ መመሪያዎች በግልጽ ተዘርዝረው አናነባለን።

“ማነኛ? ከወዴት ነው የመጣሁት? ወዴት ነው የምሄደው?” እያልን ብዙ ጊዜ ራሳችንን እንጠይቃለን። ያ ብቻ ሳይሆን የሕይወታችን ዓላማ ምን እንደሆነን ለማወቅ ብዙ ሙከራ እናደርጋለን። እነዚህ ጥያቄዎች በጣም የተለመዱ በመሆናቸው እንዲህ ብሎ መጠየቁ ሞኝ ያሰኘን ይሆናል። ይሁን እንጂ መልሱ በቀላሉ የሚገኝ አይደለም። ባለንበት ዓለም ፖለቲከኛው፣ ነጋዴው፣ እንዲሁም ሀብቱን ለማዳበር የሚሻው ግለሰብ የአካባቢውን ብቻ ሳይሆን የዓለምን የኢኮኖሚ ይዞታ ለማወቅ የሰቶክ ማርኬት ግራፍና ቻርት የያዘውን ዝርዝር መግለጫ በየጊዜው ይመለከታል። እንዲሁም የወደፊቱን ለማወቅ ለሚፈልጉ ሁሉ መመሪያ የሚሰጡ የማሰብ ችሎታን ያሳድጋሉ፣ ትክክለኛ የሕይወት አቅጣጫን የሚያመለክቱ ነጥቦችን ይዘዋል የተባሉ ትንቢትን ለመተርጎም ይረዳሉ፣ እንዲሁም የሰውን ሀሳብ ለማንበብ የሚያስችል መመሪያ ይዘዋል ተብለው የተገመቱ አያሌ መጽሐፎች ተጽፈው ለሽያጭ ቀርበዋል። እንዲሁም ሰዎች በተፈጥሮአቸው የወደፊቱን ለማወቅ ከፍተኛ ጉጉት ያላቸው በመሆናቸው በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች ኮከባቸውን እንደሚያስቆጥሩ ታውቋል።

በአንደኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ያሉ ሕፃናት አሁን ያሉበትንና እንዲሁም ወደፊት ሲያድጉ ምን መሆን እንደሚችሉ የሚያመለክቱ ልዩ ልዩ ፈተናዎች ይወሰዳሉ። እንዲሁም ለሲዮሎጂስቶች እንደ ሰው ለምን ዓይነት ሥራ ተስማሚ እንደሚሆን ምን ዓይነት የኑሮ ጓደኛ መምረጥ እንዳለበት ለማወቅ ሙከራ ያደርጋሉ። በሰለጠነው ዓለም የሚኖሩ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ወጣቶች “ራስን በበለጠ ለማወቅ” በሚል ፍልስፍና አዕምሮን ያሰፋል ብለው የሚያምኑትን መድኃኒት በመውሰድ ላይ ይገኛሉ። በመካከለኛ የዕድሜ ክልል ውስጥ ያሉ ብዙ ባለትዳሮች ደግሞ ከሃያ ዓመት በላይ ተጋብተው ከኖሩ በኋላ “ጋብቻችን ከመጀመሪያው ልክ አልነበረም” በማለት የረጅም ዘመን ትዳራቸውን ለማፍረስ የፍርድ ቤቱን ደጅ አጣበውት ይታያሉ።

በዓለማችን ውስጥ አንድም የተረጋጋ ነገር የለም። ሁልጊዜ የአየር መበከል፣ ጦርነት፣ ደካማ ኢኮኖሚ የሚታይበት ዓለም ነው። አይሎ የሚታየውም የዚህ ፍልስፍና “በዚህ በከፋ ዓለም ውስጥ የተቻለህን ለማግበስበስ ሞክር” የሚል ነው። በዚህ ሁሉ የዓለም ሰው ሕይወቱ ከወዴት እንደሚደርስ ለማወቅ ጉጉት አለው።

ለመሆኑ በሕይወታችን ትክክለኛውንና ትርጉም ያለውን ዓላማ ለማሰያዝ የወደፊቱን አስቀድመን የምናውቅበት መንገድ ይኖረን ይሆን? በባህር ለመጓዝ የሚሞክር ሰው “የነፋሱን አቅጣጫ ካወቀ ክፈለገበት ቦታ ለመድረስ ይችላል” የሚል አባባል አለ። የሁላችንም ፍላጎት በአዕምሮአችን አንድ ዓላማ ይዘን ያንን ዓላማ አስተካክለን ለመምታት

ነው። ዓላማችንን ፈጽሞ መሳት አንፈልግም። ይሁን እንጂ አብዛኛውን ጊዜ ትክክለኛ ግብ በለማይኖረን ግባችንን እንስታለን። ወዴት እንደምንሄድ ካላወቅን ከፈለግንበት ሥፍራ መድረሳችንን እንዴት ማወቅ እንችላለን? አብዛኛዎቻችን ባለታክሲ ጠርተን የምንሄድበትን ሥፍራ ሰይተን ካለማወቃችን የተነሳ ዝም ብለን “እባክህን ወደዚያ ውሰደኝ” የምንል እንመስላለን።

“ኃጢአት” ብለን የምንጠራው ቃል በግሪክ ቋንቋ “ሃመርትያ” ሲሆን ትክክለኛ ትርጉሙ ዓላማን መሳት ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እኛ በያዝነው ጥበብና ኃይል ዓላማችንን መምታት እንደማንችል ይነግረናል። በዚህም ነው እግዚአብሔር መንገዱን በክርስቶስ የመበቀል ሞት በኩል አዘጋጅቶ ከራሱ ጋር ሊያስታርቀን የቻለው። የመስቀሉንም ፍሬ ለማወቅ እያንዳንዱ ሰው በግሉ ክርስቶስን ማወቅና መቀበል አለበት። ይህንንም የሚያደርገው በግድ አይደለም። እያንዳንዱ ሰው የመምረጥ ነፃነት አለው። ይሁን እንጂ የሚመርጠው ምርጫ የመጨረሻውን ሕይወቱን ወሳኝ መሆኑን መርሳት የለበትም።

የእግዚአብሔር ቃል ክርስቶስ መንገድ፣ እውነትና ሕይወት እንደሆነና ከእርሱ በቀር ማንም ወደ እብ ለመምጣት እንደማይችል ይናገራል። በሰዚህ በሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ብንፈልግ መጀመሪያ ከኔታ ጋር ያሰን የቅርብ ግንኙነት የጠበቀና እውነትነት ያለው እንዲሆን ያስፈልጋል። ሁለተኛ፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ለመረዳት የሚያስችለን መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ ሥራውን በውስጣችን እንዲሠራ ራሳችንን ለመንፈስ ቅዱስ አሳልፈን እንሰጥ። “የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ይመራችኋል፤ ምክንያቱም እርሱ የሚናገረው የሰማውን እንጂ የራሱን አይደለም። እርሱ ወደፊት የሚሆኑትን ነገሮች ይነግራችኋል” ይላል (ዮሐንስ 16፡13)። ሦስተኛ፣ መመሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል በሰሆነ ቃሉን እንወቅ። ያለ እግዚአብሔር ቃል ፈቃዱ በእኛ ሕይወት ውስጥ ምን እንደሆነ መረዳት ፍጹም ያስቸግራል። ቃሉን በሕይወታችን ብናስቀድም ግን ሁልጊዜ ድሉ የእኛ ይሆናል።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ለሕይወቱ የእግዚአብሔር እቅድ ምን እንደሆነ ማወቅ ይችላል ይላል። ይሁን እንጂ ብዙ እውነት መሳይ ምረቶች ከጠላት ሠፈር ሊቀርብለት መቻሉ የማያጠራጥር እውነት ነው። ከረጅም ጊዜ በፊት በቤተ ክርስቲያናችን አንድ ወንድም ሲመሰክር ሁልጊዜ “ብርሃን ይታየኛል፤ በምነግድበት ገበያም ላይ ሆኜ ብርሃን ይታየኛል” ይል ነበር። “ብርሃን ይታየኛል” የሚለው ምስክርነቱ ሲደጋገም ሁኔታው በእንዳንደቻችን ላይ ትልቅ ጥያቄ ፈጠረብን። እንደ ምሽት በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ በነበረው

የጸሎት ፕሮግራም ላይ ያ “ብርሃን ይታዩኛል” የሚለው ወንድም ድንገት ብድግ ብሎ ከአንድ ወንበር ወደ ሌላ ወንበር እየዘለለ መጮህ ጀመረ። ከዚህ በኋላ የዚያን ወንድም ይዞታ አውቀን ከውበጡ የነበረውን እርዕስ መንፈስ መገሰጽ ጀመርን። ሰይጣን ክርስቲያኖችን ከሚያጠቃበት ዘዴዎች አንደኛው በእግዚአብሔር ቃል ያልተደገፈ “ተአምር” በማሳየት ነው። ሌላ ዘዴው ተጨባጭነት ከሌለው የሀሳብ ማዕበል ውስጥ መክተት ነው። ያለማቋረጥ ያባብለናል፤ ያታልለናል። እስኪሰለፉን ድረስ ክብና ፍርድ በላያችን ይጭናል። ሰይጣን ውሸታም እንደሆነ ግልጽ ነው። ውሸታምነቱን የሚያጋልጠው እውነተኛው የእግዚአብሔር መንፈስ ነው። የሚያሳዝነው የሰይጣንን ዘዴ በደንብ ባለመረዳት ብዙዎቹ ከሰይጣን ወጥመድ ውስጥ መያዝቸው ነው።

መለኮታዊ ምሪት በሕይወታችን ግልጽ አንዳይሆን ከሚያደናቅፉት ነገሮች ውስጥ የግል ስሜታችን፣ ጥራት የሌለው ዓላማችን እንዲሁም ልማዳችንና ድርጊታችን ነው። በሕይወታችን የመንፈስ ቅዱስን ምሪት ለመከተል ከፈለግን ስለ መለኮታዊ ምሪት አንዳንድ ጠቃሚ እውነቶችን ማወቅና መማር ያስፈልገናል። እነርሱም፤

- 1 “ምሪት” ወዲያው ወይንም በዓይነ ቅጽበት የሚገኝ አይደለም። ማብሪያና ማጥፍያ እንዳለው የኤጌስቲሲዝም መብራት ተጭነን የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምናውቅበት መንገድ የለም። መጽሐፍ ቅዱሳችንን ከመካከል ድንገት በመካፈል ተሰማሚ ጥቅስ በማግኘት ወይንም ልዩ ድምጽ በጀሮችን ስምተን የምንቀበለው መመሪያ አይደለም።
- 2 የእግዚአብሔርን ፈቃድ (ምሪት) ማወቅ በግል ሕይወታችን በመኖር እየተለማመድነው በንጹህ የምንማረው መንፈሳዊ ጥበብ ነው። ይህም ማለት ቁጭ ብለን ከላይ የምንጠብቀው ብቻ ሳይሆን የእኛም ድርሻ አለበት ማለት ነው።
- 3 የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ የሚቻለው በጥበብና በሰው ዘዴ ሳይሆን ለእውነት ቃል በመታዘዝ ነው።
- 4 “ምሪትን” መቀበል ፍጹም ግላዊ ነው። በእግዚአብሔር እብና በእማኝ መካከል ብቻ የሚሆን ነው። የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሕይወታችን ምን እንደሆነ ማወቅ እስፈላጊ ሲሆን ልንቀበለውም የምንችለው ከእርሱ ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ፈቃድና ዕቅድ ለሕይወታችን ምን እንደሆነ ለማወቅ ከልብ የምንሻ ከሆነ እስቀድመን የነበረን፤ ሌሎች ይመሩናል ወይንም መንገዱን ያሳዩናል የሚለውን እመለክታችን፤ የያዝናቸውንና

እየተለማመድናቸው ያሉትን “መመሪያዎች” ከሕይወታችን ማስወጣት አለብን። እግዚአብሔር ከሚሰጠን መገለጥ ውጪ የወደፊቱን ለማወቅ የምንሞከርባቸው ልዩ ልዩ መንገዶች ሁሉ ኃጢአት እንደሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚናገር ንስሃ ገብተን ከቀድሞ ልምዶችን መሸሽ ይገባናል። እነዚህ አሳሳችና እውነት መሳይ “ምሪት ሰጪዎች” ከመኖሩበት ጋር መነጋገር፤ የሰው መዳፍ በማንበብ የወደፊቱን መናገር፤ ኮከብ ቆጠራና የመሳሰሉት ናቸው።

ክርስቲያን በምንም ዓይነት እነዚህን ከመሳሰሉት ነገሮች ጋር ሀብረት ሊኖረው አይገባም። ይህ ዓይነቱ መንገድ በቀጥታ ከሰይጣን ነው። ቃሉን በመዘንጋት ራሳቸውን በዚህ ዓይነቱ ነገር ያጠላለፉ እንዳንድ ሰዎች በከባድ ችግር ውስጥ ወድቀዋል። ህዘን፣ ተባብሮ መቁረጥ፣ የእዕምሮ ቀውስ፣ ግራ መጋባት፣ የእዕምሮ ጭንቀት፣ አንዳንዶቹም ራሳቸውን በገዛ እጃቸው ከማጥፋት ደረጃ የደረሱም አሉ።

በያዕቆብ ምዕራፍ 3 ላይ ሁለት ዓይነት ዕውቀት እንዳለ ተጽፏል። አንደኛው ምድራዊ ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ ሰማያዊ ነው። እንደ ያዕቆብ እፃፍ ከላይ የሆነ ጥበብ ሁሉ ንጹህ፤ ሰላም የሰፈነበት፤ ምሕረት የበዛበት፤ አድሎ ያልተቀላቀለበት፤ ግብዝነት የሌለበት፤ የቅድስና ፍሬ የሞላበት ነው።

የእግዚአብሔርን ምሪት ለሕይወታችን የምንሻ ከሆነ የያዝነው መንገድ ትክክል ለመሆኑ እንድንመረምር በፈቃደኝነት ራሳችንን ለእግዚአብሔር መስጠት አለብን። የእግዚአብሔር ቃል ከልዩ ልዩ ዓይነት በሚቶ ጅቸን ሁሉ በላይ ሆኖ ፈራጃችን መሆን አለበት። ያገኘነው ራዕይ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይበማማ ከሆነ የተቀበልነው ራዕይ ከሰማይ ሰላልሆነ ከህይወታችን መሰረዝ አለብን። በእግዚአብሔር ውስጥና በቃሉ እያደግን ለንጹህ ስለ ደህንነታችን እርግጠኞች የምንሆነውን ያህል በሰሚ ሰጠንም ምሪት እርግጠኞች እንሆናለን (ሮሜ 8:14)። ራሳችንን እንድንፈትንና እንድንማር እሳልፈን መስጠት ከቻልን በማደግ ላይ ያለን ክርስቲያኖች መሆናችንን እናረጋግጣለን።

ክርስቶስን መቀበል ለደህንነታችን አስፈላጊ ነው። ይሁን እንጂ እንደ ሰው ጌታን የተቀበለ ቢሆንም ከፈቃዱ ውጪ ሊኖር ይችላል። ብዙ ክርስቲያኖች ጌታ ደህንነትን ስለሰጣቸው በምስጋና ቢሞሉም የቀድሞውን ዓይነት ሕይወት ማለትም በኃጢአት ውስጥ መኖራቸውን ግን ገና አልተውም ይሆናል። እንደዚህ ያሉ ክርስቲያኖች በገዛ ፈቃዳቸውና ፍላጎታቸው እንዲሁም በሰሚታቸው የሚመሩ ናቸው። ዓላማችንን ሳንስት ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ የሰጠን ከሆነ በየቀኑ በምንወበደው እርምጃ ፍጹም በእርሱ ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን እርግጠኞች እንሆናለን።

እንግዲህ ሆን ብለው በግል ፈቃዳቸው ብቻ የሚሄዱትን ክርበቲያኖች ጌታ የሚይዛቸው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ደህንነትን እንዴ እውቀው ከቀመሱ በኋላ የፈቀዱትን መርጠው እንዲያደርጉ ይተዋቸዋል? እንግዲህ ደህንነት ነፃ ሰጦታ ከሆነ ለምን “እንዲህ ካልሆነ፣ እንዲህ አይሆንም” የሚል ገደብ ይኖርበታል?

በትንቢተ ኤርምያስ ምዕራፍ 2 ላይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እምቢ ብለው የወጡትን ሕዝቦችን እንዲያበጠነቅቅ እግዚአብሔር ነቢዩ ኤርምያስን እንደላከው አናነባለን። ቀደም ሲል በእርግጥ እነዚህ እበራኤላውያን ከእግዚአብሔር ጋር በቅርብ ተራምደዋል። ከግብጽ ባርነትም ነፃ ያወጣቸው ሕዝቦች ናቸው። የሰጣቸውንም ሕግ በደንብ ያወቁ፤ እግዚአብሔር እንደሚባርካቸውና እንዲሁም ለአካባቢያቸው በረከት እንደሚያደርጋቸው ቃል ኪዳን የገባላቸው ነበሩ። ይሁን እንጂ ትእዛዙን ትላ በማለት በራሳቸው መንገድ መሄድን መረጡ። በዚህ ወቅት እግዚአብሔር ምን ያህል እንደወደዳቸውና ከክፉ ሁሉ እንደተጠነቀቀላቸው ትዝ ይላቸው እንደሆነ በማለት ነቢዩን ባከባቸው። “የቀድሞ አባቶቻችሁ በእኔ ላይ ያቀረቡት ክብ ምን ነበር? ከእኔ እንዲርቁ ያደረጋቸው ምንድን ነው? ከንቱ የሆኑ ጣያታትን ከማምለካቸው የተነሳ ራሳቸው ከንቱዎች በመሆናቸው አይደሉም እንዴ? እኔ እነርሱን በመዋጀት ከግብጽ አወጣኋቸው፤ በምድረበዳ መራጃቸው፤ በምጥ ሸለቆ፣ ድርቅና ጨለማ በበዛበት በረሃ፤ ማንም በማይኖርበትና በማይመላለስበት ምድር አሳለፍሁለቸው፤ እነርሱ ግን ይህን ሁሉ ያደረገልን አምላክ ወዴት ነው? ብለው እንኳ አልጠየቁም” (ኤርምያስ 2:5-6)።

በዘመናችንም ብዙ ክርስቲያኖች በተመሳሳይ ሁኔታ ላይ የሚገኙ አሉ። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ከኃጢአት ባርነት ነፃ አውጥቶአቸዋል፤ ታበረው ከነበሩበት ከኃጢአት ሠንሠስት ፈትቶአቸዋል። ሆኖም በገዛ ፈቃዳቸው መሄድን መረጡ። ጌታን ፍጹም የራሱት ስለሆነ የእርሱ መገኘት ፈጽሞ አይስማቸውም። እግዚአብሔር ስለ ሕዝቡ ሲናገር እንዲህ ይላል። “ሕዝቤ ሁለት ዓይነት ኃጢአት ሠርተዋል፤ ይኸውም የሕይወት ውሃ ምንጭ የሆነሁትን እኔን ትተውኛል፤ ምንም ውሃ መያዝ የማይችሉ ቀዳዳ ጉድጓዶችንም ለራሳቸው ቆፍረዋል” ይላል (ኤርምያስ 2:13)።

የሕይወት ምንጭ የሆነውን ጌታን የሚረሳ ክርስትያን ከፍተኛ ዓላማውን የሳተ ነው። እግዚአብሔር ካዘጋጀለት የሕይወት ውሃ በመጠጣት ፈንታ የራሱ የሆነውን ጉድጓድ ቆፍሯል። በየቀኑ ከጌታው ጋር በመራመድ ፈንታ ከእንደ ዓይነት የሕይወት ልምምድ ውስጥ ታስሮ ተቀምጦአል። ጀርባውን ለእግዚአብሔር እንደሰጠው የእበራኤል

ሕዝብ አንዳንዶቻችንም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሸሽተን የራሳችንን ሕይወት በገዛ እጃችን እየመራን ነው። ይህም ሆኖ እግዚአብሔር እየተከታተለ እንዲያበብለን እንጠብቀዋለን። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ከእርሱ ሸሽተው ለመኖር የሚሞክሩትን ምን እንደሚላቸው እናዳምጥ። “እነሆ የራሱህ ክፉት ይቀጣሃል፤ እኔንም መተውህ ይፈርድብሃል፤ እኔን አምላክህን እግዚአብሔርን መተውህና ለእኔም የምታሳየውን ክብር ማስቀረትህ ምን ያህል ከባድና መራራ በደል እንደሆነ ትረዳለህ፤ ይህን የተናገርሁህ ሁሉን የምችል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ነኝ” ይላል (ኤርምያስ 2:19)። “የራሴን መንገድ ብቻ መከተል አፈልጋለሁ” በማለት ችክ ስንል “ምነው በቀረብኝ ኖሮ” ብለን አስክንል ድረስ የፈለግነውን እንድናደርግ ይተወናል።

ከረጅም ዓመታት በፊት የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በአገራችን ልክ እንደጀመረ ክርስትያኖች በተለያየ የሥራ ሞያ እየሰለጠኑ ይመረቁ ነበር። በተመረቁበት ሞያ ተመድበው ሥራ ከመጀመራቸው በፊት አብረዋቸው ከተማሩት ወጣቶች መካከል የኑሮ ጓደኛ ለመምረጥ ከፍተኛ ተጋድሎ ያደርጉ ነበር። በጌታ በጣም ከሚበረቱት ክርስትያኖች መካከል ሁለቱ ለመጋባት ወሰኑ። ይሁን እንጂ በብዙ አቅጣጫ አብረው መሄድ እንደማይችሉ የተረጋገጠ ነበር። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈለግና በመጠበቅ ፈንታ ለስሜታቸው ተሸናፊዎች ሆኑ። በየጊዜው የሚጣሉና የሚጨቃጨቁ ቢሆኑ አንድ ቀን ያቺ ክርስትያን እህት ወደዚያ ወንድም ዘንድ ሄዳ “ጋብቻችንን በክረምት ውስጥ በዚህ ወር ማድረግ አለብን” አለችው። እርሱም ደስታውን አልቻለውም። ይህንን አንዳንዶቻችን ስንለማ ሁኔታው ያስደነቀን ከመሆኑም በላይ በጣም አስፈርቶን ነበር። ከፈቃዳቸው ውጪ “አይሆንም” ማለት ስለማንችል ሥነ ሥርዓቱን በደንብ ባናውቅበትም እንደምንም ዳርናቸው። የሚያሳዝነው ግን ጋብቻቸው ብዙም አልቆየም። እነርሱም ከጌታ እንደሸሹ ቀሩ። በኤርምያስ 2:19 የተጻፈው በእነርሱ ሕይወት ደረሰ።

“በራሴ መንገድ መሄድ እሻለሁ” ለሚል ሁሉ የፈቀደውን ለማድረግ ነፃነት አሰው። ኤርምያስ ስለ እምቢተኝነታችን ሲናገር እንዲህ ይላል፤ “በበረሐ መኖርን የለመደች የሚዳ አህያ ፍትወቷ በተቀበሰበት ጊዜ ማን ሲቆጣጠራት ይችላል? ወንዶች የሚዳ አህያች ያሉበትን ሥፍራ ራስዋ አነፍንፋ ስለምትደርስበት እነርሱ እርስዋን በመፈለግ መድከም አያስፈልጋቸውም” ይላል (ኤርምያስ 2:24)። በራሱ ፈቃድ የሚመራውን ችክውንና እንዲሁም የግል እርካታውንና ደስታውን ብቻ የሚሻውን ሰው ኤርምያስ በሚዳ አህያ ይመስለዋል።

እኛስ ይህን በመሰለ ሁኔታ ላይ እንገኝ ይሆን? የራሳችንን ፈቃድና ምርጫ ብቻ በመከተል “ለማድረግ የምፈልገው ነገር ይሄ ነው፤

ሳደርገው የምፈልገው ነገር ጎጂነት ይኑረው አይኑረው ግድ የለኝም፤ ፈቃዱን በመጣሴ እግዚአብሔርን ወይም ሴላውን ሰው ቢያበቀይም ትንሽም ቅር አይለኝም” እንል ይሆን፤ ለዚህ ነው ኤርምያስ “ከምኞቷ የሚመልሳት ማን ነው፤ የሚሹአት ሁሉ እርሷን በመፈለግ መድከም እያበፈልጋቸውም” ያለው።

እግዚአብሔር እዚህ ሳይ ምንድነው የሚለን፤ ርጠን በፈቃዳችን ከሄድን ተከታትሎ በግድ የሚመልሰን ማንም የለም። እምቢተኛነታችንና ኮብላይነታችን ክፍተኛ ዋጋ እንደሚያበክፍለን ያውቃል። በእምቢተኛነታችን ምክንያት ያልጠበቅነው መከራ ሲደርሰብን ያኔ ሲናገረን እናምናለን እንደሆነ ወደ እኛ ተጠግቶ ይናገረናል። በነቢዩ ኤርምያስ በኩል ወደ እስራኤል ሕዝብ ሲጮህ እንሰማለን፤ ይሁን እንጂ የእስራኤል ሕዝብ መሰማት አልፈለገም። “ከቶ የምትታረሙ ሰላሆኖችሁ እኔ እናንተን መቅጣቴ ከንቱ ነው፤ እንደተቆጣ እንበሳ ሆናችሁ ነቢያቶቻችሁን በሰይፍ ገደላችሁ” ይላል (ኤርምያስ 23)።

እግዚአብሔር በነቢዩ አማካኝነት ሕዝቡን አሁንም “እንተ አባቱ ሆይ፤ የብላቴንነቴ ወዳጅ (መሪ) ብለሽ እልጮህሽልኝምን?” በማለት እንደገና ወደ እርሱ እንዲመለሱ ጠይቋቸው ነበር (ኤርምያስ 34)።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ እነርሱ ራሳቸው መፈለግና መጓጓት ሲገባቸው ለምን ይሆን ለዎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ የሚሸሹት? ወይም ራሳቸውን ለፈቃዱ ማሰጣት የሚያበፈራቸው? በምዕራፍ ሁለት እንደጠቀስነው ለዎች ራሳቸውን ለጌታ ፈቃድ ቢያሰጡ ሊያደርጉት የማይችሉትን ወይም የማይፈልጉትን ነገር አድርጉ የሚላቸው ስለሚመስላቸው ነው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የማንችለውን ነገር እንድናደርግ ፈጽሞ አይጠይቀንም። ፈቃዳችንን ካገኘ በጥንቃቄ ወደ በጎ ነገር ሁሉ ይመራናል።

በራሳችሁ ፈቃድ በመሄዳችሁ አገናኝሁ አታውቁም? መጀመሪያ ሳይ ባትወዱትም ለፈቃዱ ታዛዥ ሆናችሁ በመሄዳችሁ ደስ ያላችሁ ጊዜ የለም? ብዙ ጊዜ የእኛ ልብ አመጸኛ ነው። ያሰብነው እንዲሳካልን ስለምንፈልግ የእግዚአብሔርን ምረት መከተል አስቸጋሪ ይሆንብናል። በተለይ ወጣቶች ከሆንን “የራሴን ሕይወት እኔው ራሴ መምራት አለብኝ” በሥራችንም ሳይ “ጌታ ሆይ የዚህ ዓለም ጉዳይ እንተ አይገባህም፤ በሁሉ እንኳን ባይሆን በአንዳንዱ አቅጣጫ የራሴ ምርጫ እንዲኖረኝ እፈልጋለሁ፤ ያንተ መንገድ ለእኔ በጣም ይጠብብኛል፤ የእንተ ሕግ እጅግ ጥብቅ ነውና እባክህን ተወኝ” እንለዋለን።

እኛ እንደምናስበው ሳይሆን እግዚአብሔር የማያውቀው ምንም ነገር የለም። መጀመሪያውን ብቻ ሳይሆን መጨረሻውንም ያውቃል።

በዘላለማዊ ፍቅሩ ስለሚያፈቅረንም በየዕለቱ ሊመራን እንዲችል ወደ ራሱ ያበጠጋናል። በንብረታችን፤ ከሌሎች ሰዎች ጋርም ስለሚኖረን ግንኙነት፤ ለሥጋዊውና ለመንፈሳዊው ሕይወታችን መመሪያ ሊሰጠን ይወዳል። ለፈቃዱ ራሳችንን ማሰጣት ስንጀምር ሁኔታዎቻችን ለማስተካከል እርሱ የመጀመሪያውን እርምጃ መውሰድ ይጀምራል። ከዚህ በፊት ከመሰመር የወጣንባቸውን፤ ያበላሸናቸውን እንደገና ያስተካክላል፤ በእዲህ ጎዳናም ይመራናል። “እግዚአብሔር ፈቃደኝነቱንና ታዛዥነቱን ለእናንተ እየሰጠ ዓላማውን ከፍጻሜ ለማድረስ በእናንተ ውስጥ ይሠራል” ይላል (ፊልጵስዩስ 2:13)።

እግዚአብሔር ፈቃዱን ለሁላችንም ይገልጻል። አብዛኛዎቻችንን “እምቢ” ብሎ ጥቂቶችን ብቻ የሚመራ አይደለም። እንዳይመራን የሚያደርገው የእኛ እምቢተኛነት ብቻ ነው። እግዚአብሔር ፈቃዱን ለሚፈልጉ፤ የራሳቸውን ፈቃድ መከተል ትተው ራሳቸውን ለፈቃዱ ለሚያስገዙ ሁሉ ምሪትን ይሰጣቸዋል።

ምድራዊ ፍላጎታችን ሙሉ በሙሉ የተሟላልን በላልሆነ እግዚአብሔር እንዲያደርግልን የምንፈልጋቸው ብዙ ጥያቄዎች አሉን። ብዙ ጊዜ ዓይናችን ጥቃቅን በሆኑ ነገሮች ሳይ ያርፍና ትልቁን ነገር እንከታለን። በዚህ ምክንያት በሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማወቁ ፍላጎታችን ከፍተኛ ሥፍራን የያዘ አይደለም። የመጀመሪያው ሰው በጋጢአት ከመውደቁ በፊት ከእምላኩ ጋር ቅርብ ግንኙነት ስለነበረው እግዚአብሔርን የማወቅ ችሎታ ነበረው። በጋጢአት ሲወድቅና ሲተላለፍ ግን ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ቅርብ ግንኙነት ተቋረጠ። ይሁን እንጂ በክርስቶስ በኩል እንደገና የተወሰድን ሁሉ ከጌታ ጋር የነበረን ግንኙነት መልሶ ታደሰ።

መለኮታዊ ምረት ለማግኘትና ለማወቅ መለማመድ ማለት ከእግዚአብሔር ጋር በተቀራረበ ሁኔታ አብሮ ለመጓዝ መማር ማለት ነው። የብዙዎቻችን ችግር አዕምሮአችንና ጥበባችን በጋጢአት ምክንያት የተበረዘ በመሆኑ ከእርሱ ጋር ያለን ግንኙነት በጣም የራቀ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከሁሉም ነገር በላይ ማወቅ ብንችል ሁሉም ነገር በሕይወታችን ትክክለኛውን መስመር ተከትሎ ይሄዳል።

ከጌታ ጋር አብረን ለመጓዝ ብቁ መሆን የምንችለው ከእኛ ጌታ ምን እንደሚፈልግ ያወቅን እንደሆነ ነው። እንዲሁም በሕይወታችን የጌታ ፈቃድ ምን እንደሆነ ማወቅ የምንችለው ከሁሉም በላይ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት የጣርን እንደሆነ ነው። እንዲሁም ሕይወታችን ፍሬያማ ሊሆን የሚችለውም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የኖርንና ፈቃዱንም የፈጸምን እንደሆነ ነው። የወይን ቅርንጫፍ ፍሬ

ሰማፍራት ብዙ መታገል አያስፈልገውም። ቅርንጫፉ ከግንዱ ጋር እስከተጣበቀ ድረስ ምንም ሳይደክም ፍሬ ያፈራል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን አውቀን እንደ ፈቃዱ ስንኖር እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገውን ዓይነት ፍሬ አናፈራለን።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ በናውቅ እግዚአብሔርን ይበልጥ እናውቀዋለን። በዚያን ጊዜ ልዩ ልዩ ኃይልን ከእርሱ አንቀበላለን። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማያውቁ ሰዎች በክርስቶስ የሚያገኙትን ድል ከሚያውቁ ይልቅ ያልሆነላቸውን ነገር እየጠቀሱ ማጉረምረሙ ይቀላቸዋል። “አሸናፊ ሕይወት አንዲኖረኝ፤ በሕይወቴ ይበልጥ ደስተኛ እንድሆን” ጸልዩልኝ ሲሉ ይጠይቃሉ። ነገር ግን ወዲያው ተበፋ ቆርጠውና ተሸንፈው አንገታቸውን ደፍተው ይገኛሉ። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ችግራቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ አውቀው በውበጡ ለመኖር አስመቻላቸው ነው።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን በንረዳ ማንኛውንም ዓይነት ፈተናና ችግር መታገስ እንችላለን። ችግር የሚፈጠረው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ ለይተን ያላወቅን እንደሆነ ነው። ያኔ ከመደናገጣችንም በላይ ትዕግሥተ ቢሶች እንሆናለን። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለይተን በናውቅ በማናቸውም ዓይነት ሁኔታ ውስጥ ብናልፍ አፋችንና ልባችን በምስጋና ይሞላል። በሁሉም ነገር ማመስገን ማለት ችግራችን ካለፈ በኋላ ማመስገን ማለት ሳይሆን በችግሩ ውስጥ እያለንም ነው። እግዚአብሔር በሕይወታችን የሚደርስውን የሚያውቅና የሚቆጣጠር ከሆነ አንዳንዱ ሁኔታ ባይጥመንና ባይሰማማንም እግዚአብሔር ከእኛ የበለጠ ስለእኛ ያውቃልና ልናመስግነው ይገባል።

የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ ማወቅና ሕይወታችንን በፈቃዱ ሥር እንዲኖር ለማድረግ እንችላለን። ጥያቄው ግን “እንዴት እንችላለን? መንገዱስ እንዴት ነው?” የሚል ነው። ጳውሎስ በሮሜ 12:1-2 “ስውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እስምናችኋለሁ፤ እርሱም ለአዕምሮ የሚመች አገልግሎታችሁ ነው” ይላል።

ጳውሎስ “በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ” ሲል አስተሳስባችን ከቀድሞ የተለየ ይሁን ማለቱ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የታደስ ወይም የተለወጠን አእምሮ ይጠይቃል። እግዚአብሔር አዕምሮአችንን ሲለውጥ አስተሳስባችን የተለየ ይሆናል። ቀደም ሲል በለመድነው ዓይነት ነገሮችን ማየትና መተርጎማችን ይቀራል።

በጠበበውና በተወሰነው አዕምሮአችን ሁኔታዎችን ስንመለከት በቅርብ ያለውን እንጂ አርቀን መመልከት አንችልም። የም ለጊዜው በሕይወታችን ባልተሳካልን ነገሮች ላይ ያተኮረ ይሆናል። እግዚአብሔር ለጥቅማችን ሲል በሚፈልገው መንገድ ይመራናል። “በዚህ መንገድ ምራች” ብለን ልንነግረው አንችልም። እርሱ ኃይል አምላክ በመሆኑ በፈለገው መንገድ ሊመራን ይችላል። በእኛ ዘዴና ማግባብያ አይሳብም።

ጳውሎስ “የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያስኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈተናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምስሉ” (ሮሜ 12:2) ሲል ይመክረናል። “ይህን ዓለም አትምስሉ ሲል የዚህን ዓለም መልክ አትያዙ፤ አስተሳስባችሁ ምድራዊውን አቅጣጫ የያዘ አይሁን ማለቱ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ “በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ” ሲለን ከውስጥ እግዚአብሔር አስተሳስባችሁን ይለውጠው ማለቱ ነው። በውስጣችን ለሚሠራው መንፈስ ቅዱስ “ኔታ ሆይ ሕይወቴ ይኸው፤ ከነድካሚ፤ ከነመጥፎ አስተሳስቤ ራሴን ይገፍ ወደ አንተ ቀርቤአለሁና ለውጠኝ፤ አዕምሮዬን በክርስቶስ አዕምሮ ለውጠው” ብለን ነጻነት ስንሰጠው አውነተኛ መታደስን ይሰጠናል። ክርስቶስ እንደሚያስበውም ማሰብ፤ እንደሚያየውም ማየት እንጀምራለን።

“በአዕምሮአችን ታድሰን መለወጥ” በአንድ ሌሊት የሚሆን አይደለም። ጊዜ ይጠይቃል። ራስን “የተቀደሰ መስዋዕት” አድርጎ ማቅረብን ይጠይቃል። ራስን መስዋዕት ማድረግ ደግሞ በቀላሉ የምናደርገው አይደለም፤ በሰሜታችን ተገፋፍተን የምንናገረው ባይሆን ሙሉ በሙሉ ራስን መበጠትን ይጠይቃል። በየዕለቱ ለምድራዊ ፍላጎታችን የሞትን መሆን አለብን። በሰሆንም “ኔታ ሆይ አነሆኝ፤ ሁለንተናዬ ይኸው፤ ለአንተ እንደሚመችህ አበጃጅተህ አቁመኝ” ልንለው ይገባል።

እግዚአብሔር ውስጣዊ ሕይወታችንን መለወጥ ሲጀምር ቀደም ሲል ከዓለም ጋር የነበረን ግንኙነት ይሻክራል። አስተሳስባችን ከአስተሳሰብ ባቸው ጋር ስለማይገናኝ ብቻችንን የምንቆምበት ጊዜ ይመጣል። እግዚአብሔር አዕምሮአችንን በአዲስ ሁኔታ እንዲለውጠው አሳልፈን ስንሰጠው ከራሳችንና እንዲሁም አበሮን ከነበረው ልዩ ልዩ አሥራት ነፃ አውጥቶ በአዲስ መንፈስ ከክርስቶስ ጋር በቅርብ አብረንው እንድንራመድ ያደርገናል። የምናደርጋቸው አዳዲስ ውሳኔዎችም መስኮታዊ ፈለግን የተከተሉ ይሆናሉ። በተለያዩ አምነቶችና አስተያየቶች ሳንሳብ ጸንቶ መቆምን እንለማመዳለን። ያኔም የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ምን እንደሆነ በግልጽ ማወቅና ማየት እንችላለን።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን ከማረጋገጥ የበለጠ ትልቅ ነገር ምን እለ? እርምጃችንና ውሳኔያችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ሰናውቅ እዕምሮአችን በሰላም ይሞላል፤ ባደረግነው ውሳኔና እርምጃ እንዲነቅም። ሙሉ የሆነ ውስጣዊ ሰላም ይኖረናል። በዚህ መካከል እንደ እኛ ያልጠበቅነው በነ ያልሆነ ነገር በሕይወታችን ቢገጥመን አንረበሽም። “መንገዴን አደራ ለእርሱ ሰጥቼ ፈቃዱን ለመከተል ወስኛለሁና በሕይወቴ ስለሚደርሰው ነገር ተጠሪውና ኃላፊው ጌታ ነው” በማለት መጥፎ ሁኔታዎችን እንደ አመጣጣቸው ለመቀበል ዝግጁዎች እንሆናለን።

አስቸጋሪ ነገር ቢያጋጥመንም “ጌታ ከሕይወቴ የማይፈልገው፣ ተቆርጦ መውጣት ያለበት ነገር ሰላለ ልቤን ለማስተካከልና ያበልጥ ወደ እርሱ ለማሰጠጋት ያደረገው ነገር ይሆናልና አልደነግጥም” በማለት ተረጋግተን እንጠብቃለን። ሰው ይህን ዓይነት መረጋጋትና አረፍት ሊኖረው የሚችለው ሙሉ በሙሉ ለጌታው ራሱን ጥሎ ፈቃዱን ለመከተል የወሰነ እንደሆነ ነው።

እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መጓዛችንን ያረጋገጥን እንደሆነ ግን በትንሹም ሆነ በትልቁ መደናገጥና መረበሽ በሕይወታችን እይሎ ይታያል። “ይህ የደረሰብኝ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ በመሆኔ ይሆናል፤ ከእግዚአብሔር ጋር ያለኝ ግንኙነት የሻከረ በመሆኑ እሁን በችግራ ጊዜ ብቻ እልጠራውም” በማለት የምንሸሸግበት መጠጊያ እናጣለን። ስለዚህ የጌታን ፈቃድ በሕይወታችን ማወቁና እንደ ፈቃዱ መኖር ለጥቅማችን እንደሆነ እንገነዘብ።

5

ሳናውቀው የእግዚአብሔር ፈቃድ በሕይወታችን ሊፈጸም ይችላል?

ቸኮል ከተወሰነለት ፍጥነት በላይ እየነፃ ወደ አይሮፕላን ማረፊያ ይጓዛል። አይሮፕላን ማረፊያ ለመድረስ ጥቂት ሲቀረው የመኪናው ጎማ ፈንድቶ ለመቀየር ሲታገል አይሮፕላኑ አመለጠው። ቸኮል የነበረው ፕሮግራም በመበላሸቱ በጣም ተበላጪ። ያ ቸኮል ሊበርበት የነበረው አይሮፕላን ባልታወቀ ምክንያት ተቃጥሎ መንገደኞቹ ሁሉ መሞታቸውን በምሽቱ ዜና ላይ ቀርቦ ሲሰማ ግን ነገሩ እስደነቀው። ቸኮል በወቅቱ እይወቀው እንጂ ጎማው እንዲፈነፃ የሆነው በእግዚአብሔር ፈቃድ የተወሰነ በመሆኑ ነበር።

እግዚአብሔር በሕይወታችን ያቀደውና የወሰነው ነገር እንዳይፈጸም ሊያለናክል የሚመጣውን ኃይል ሁሉ ጣልቃ ገብቶ ያቆመዋል። እርሱ መጀመሪያውንና መጨረሻውን ስለሚያውቅ እኛ እንኳን በማናበተውለው ጊዜ እግዚአብሔር ይመራናል። እግዚአብሔር በማናውቀው ሁኔታ እንኳን

ሲመራን የሚችለው ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለእርሱ ፈቃድ ያስገዝን እንደሆነ ብቻ ነው። በእኛና በእርሱ መካከል የልጅና የአባት ግንኙነት ያለ እንደሆነ ነው። በባቡር ተሳፋሪን ሰንሄድ ተስፋችንን በነጅው ላይ ጥለን ሳንጨነቅ፤ የትራፊክ መብራት ጣባን አልጣለን፤ መንገድ ሳትን አልሳትን ሳንል ተዝናንተን እንደምንጓዝ ሁሉ ራሳችንን ለእግዚአብሔር ፈቃድ አስገዝተን “እንደፈለግኸው ምራኝ” ብለን ራሳችንን ከጣልንለት ሕይወታችን በሰላም የተሞላ ይሆናል።

የእግዚአብሔር ምሪትና ፈቃድ ሳናውቀው በሕይወታችን ሊፈጸም እንደሚችል ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ታሪኮችን እናያለን። የሩት ታሪክ አንደኛው ጥሩ ምሳሌ ነው። ናዖሚ በባዕድ አገር ባሏንና ሁለት ልጆቿን አጥታ ወደ ትውልድ አገሯ ለመመለስ ወለነች። የአንደኛው ልጇ ሚስት የሆነችው ሩት ግን ከናዖሚ ጋር ለመሄድ ወለና “አልመለስም” ብትል አስቸገረችት። “ወደምትሄዷበት አሄዳለሁና በምታድርበትም አድራለሁና እንድተውሽ ከእንችም ዘንድ እንድመለስ አታስቸግሪኝ፤ ሕዝብሽ ሕዝቤ፤ አምላክሽ አምላኬ ይሆናል፤ በምትሞቸበትም ሥፍራ እሞታለሁ፤ በዚያም እቀበራለሁ፤ ከሞት በቀር አንችና እኔን አንዳች ቢለይን እግዚአብሔር ይህን ያድርግብኝ እንዲሁም ይጨምርብኝ አለች” (ሩት 1:16-17)።

ሩት ሙሉ በሙሉ ራሷን በእግዚአብሔር እጅ በመጣል ራሷን አስረከበች። ስለሆነም እግዚአብሔር ዋጋዋን ከፈላት፤ “እግዚአብሔር እንደ ሥራሽ ይሰጥሽ፤ ከክንፉ በታች መጠጊያ እንድታገኝ በመጣሽበት በእሥራኤል አምላክ በእግዚአብሔር ዘንድ ደመወዝሽ ፍጹም ይሁን ሲል” ቦኤዝ ተናገራት።

ናዖሚና ሩት ወደ ቤተልሔም ሲደርሱ የእግዚአብሔርን በረከት በግልጽ አላዩም። ለመጀመሪያ ጊዜ ሁኔታዎች ሁሉ ከባድና አስቸጋሪ ነበሩ። ድሃ ስለነበሩ አንድ ቀን ረሀብ ሲሞርዳቸው ሩት ልትቃርም ወጣች። ጊዜው ያጨዳ ጊዜ ስለነበረ አጫጆች አጭደው ከጨረሱ በኋላ ከእርሻው ቦታ የወደቀውን እንዲለቅሙ ድሆች ይፈቀድላቸው ስለነበር ሩትም ከድሆች አንዷ በመሆን ከእርሻ ውስጥ ገብታ ትቃርም ነበር። በዚህ ሁኔታ ላይ እያለች ሩት የእግዚአብሔር ምሪት በሕይወቷ እንደነበር ምንም አታውቅም ነበር።

በመጽሐፈ ሩት ምዕራፍ 2:3 ላይ እንዲህ የሚል ቃል እናነባለን፤ “ሄደችም፤ ከአጫጆችም በኋላ በእርሻ ውስጥ ቃረመች፤ እንደ አጋጣሚም የአቤሚሌክ ወገን ወደነበረው ወደ ቦኤዝ እርሻ ደረሰች”። ሩት ከቦኤዝ እርሻ ገብታ እንድትቃርም ምሪትን እንዴት አገኘች? “ዛሬ ከየትኛው እርሻ ገብቼ እንድቃርም እንደምትፈልግ በራዕይ፤ በሀልም ንገረኝ”

ስትል አልጸለየችም። ሩት በትዕግሥት ዕለታዊ የመቃረም ተግባርን ስታከናውን እንደ ድንገት ከቦኤዝ እርሻ ደረሰች። ይህንን ዓለም “ዕድል” ብሎ ሲጠራው፤ አማኞች ደግሞ “የእግዚአብሔር መለኮታዊ ስጦታ” ይሉታል። ሩት በታማኝነት የእለት ተግባርን ስታከናውን እግዚአብሔር እየመራ በትክክለኛው ሰዓት ከትክክለኛው ሰው እርሻ አደረሳት። ራሷን ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ አደራ ሰጥታ ዝቅተኛ ደረጃ ያለውን ሥራ ሳትንቅ በመሥራቷ እርሷ ሳታውቀው እግዚአብሔር እየመራ ከትልቅነት ደረጃ አደረሳት። ሩት በመጨረሻ ቦኤዝን አግብታ በኋላ የዳዊት አያት የሆነውን ሰው ወለደች። በዚህም የተነሳ በክርስቶስ ትውልድ ዘርፍ ውስጥ አሕዛቧ ሩትም ልትገኝ ቻለች።

እኛስ በሕይወታችን ሳናሰበው ለንት ጊዜ ነው በትክክለኛው ሥፍራና በትክክለኛው ጊዜ በመገኘት የእግዚአብሔርን ምሪት ማየት የቻልነው?

አሳምነው ትምህርቱን ጨርሶአል፤ ቢሆንም ችግር አለበት። የት አገር ሄዶ ሥራ እንደሚጀምር፤ ምን መሥሪያ ቤት እንደሚገባ አላውቀም። የእግዚአብሔርን ምሪት በሕይወቱ የሚፈልግ ጠንቃቃ ክርስቲያን ስለሆነ ከእግዚአብሔር ካልሰማ እርምጃ የማይወስድ ለው ነው። ታዲያ በሩን ዘግቶ መጸለይ ጀመረ። ሳይናገረኝ የራሴን እርምጃ አልወሰድም ብሎ በሩን ዘግቶ ተቀመጠ፤ ዓመት አለፈው። አሳምነው የሚመክረው ካላገኘ በቅርቡ ከባድ ችግር ላይ ይወድቃል።

አሳምነውን የሚመሰሉ ብዙ ክርስቲያኖች አሉ። እንደ ሩት በታማኝነት እግዚአብሔር በፊታቸው የዘረጋላቸውን የዕለት ተግባራቸውን እየሠሩ ሄታ የሚያደርገውን ተአምር በመጠበቅ ፈንታ ራሳቸውን ቆልፈው ይቀመጣሉ።

ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር ሙሉ በሙሉ ሳናሰረክብ እኛ ባላውቅነውና ባላሰብነው መንገድ ይመራናል። ይህን በክርስትና ሕይወቱ ብዙ ጊዜ አይቺዋለሁ። ከብዙዎች አንዱን ልመለከርላችሁ እወዳለሁ።

ጊዜው በጌታ አገልግሎት በጣም የምባክንበት ዘመን ነው። ቅዳሜና ዕሁድ በተለያዩ አብያተ ክርስትያናት እየዞረሁ አሰብኳለሁ። በዓመቱ ውስጥ ቅዳሜና ዕሁድ የሰብከት ፕሮግራም ያልነበረኝ ጊዜ የለም። አንድ ቅዳሜ ማታ ከቤታችን ያለው ስልክ ይጫሃል። “መለሰ፤ ነገ ከሰብከት ነጻ ነህ ወይ?” የሚል ጥያቄ ነበር የቀረበልኝ። እንደ አጋጣሚ በዚያች ዕሁድ እውነትም ነፃ ነበርኩ። የሰጠሁት መልስ “አዎን ነፃ ነኝ ምን ነው?” በማለት ጥያቄውን በጥያቄ መለስኩለት፤ “እባክህን ነገ አንድ የታወቁ ታላቅ አሜሪካዊ ሰባኪ ቤተ ክርስትያናትን ይሰብኩና እንድታስተረጉምልን እንፈልጋለን” ሲል የደወለው ለው ጠየቀኝ። እኔም

“እንዴ እነ አከሌና እነ አከሌ አሉ አይደለም እንዴ? ለምን አነርሱ አያስተረጉሙም?” ብዬ ጠየቅሁት። “የለም አንተ ብዙ ልምምድ ሰላለህ ጥሩ አድርገህ ማስተርነም ትችላለህ” በማለት ለመነሻ። “እሺ” ብዬ ጥያቄውን ተቀበልኩት።

በማግሥቱ ዕሁድ ዕለት ለአሜሪካዊው ሰባኪ አስተረጎምኩላቸው። መንፈሳችን በጥሩ ሁኔታ አብሮ መሄድ ቻለ። ከበብሰባው በኋላ ትንሽ የመተዋወቂያ ጊዜ አግኝተን ሰንጋገር ለካ እኛ ሰው የአንድ ኮሌጅ ፕሬዚደንት እንደነበሩ ተረዳሁ። የወደፊት አላማዬን ከጠየቁኝ በኋላ አሜሪካ መጥቼ መማር ፍላጎት ካለኝ መንገዱን ከፍት እንደሚያደርጉልኝ ነገሩኝ። ሁኔታው በዚሁ አበቃ። ከሰድስት ወር በኋላ አንድ ፖስታ ከአሜሪካ ደረሰኝ። ከፍቼ ሳየው ከአንድ መንፈሳዊ ኮሌጅ ሙሉ የነፃ ትምህርት እንደተሰጠኝ የሚገልጽ የምሥራች ደብዳቤና ፎርም ነበር። ጊዜው ጌታ የፈቀደው በሰነበር ያለምንም ችግር አሜሪካ ሄጀ አንድማር ሆነ። አምን ቀደም ሲል አሜሪካ ሄጀ ለመማር ፈልጌ ብዙ ሙከራ አድርጌአለሁ። የጌታን ጊዜና ሁኔታ ለአርሱ ትቼ በዕለት ሥራዬና በጌታ አገልግሎት መትጋት ጀመርኩ። ራሴንና ፍላጎቴን ሙሉ በሙሉ በአርሱ ላይ ሰጥል እኔ ላላውቀው ሁኔታዎችን እያመቻቸ አመጣልኝ።

“ጌታ ሆይ! አሜሪካ ሄጀ ለመማር እንድችል መስመር የሚከፍትልኝን ሰው አምጣልኝ” ብዬ አልጸለይኩም። ያለወትሮዬ በዚያች ዕሁድ ሌላ ቦታ የበብዘት ፕሮግራም እንዳይኖረኝ የሆነው የእግዚአብሔር እጅና ዕቅድ በሰነበረበት ብቻ ነው። በትምህርታቸውና በእንግሊዝኛ ችሎታቸው ከእኔ አጅግ በጣም የላቁ ሰዎች እያሉ እኔ እንዳ ስተረጉም መጠየቄ አሁንም የእግዚአብሔር ፈቃድና እጅ እንደነበረበት ያረጋግጥልኛል። የዕለቱ ሰባኪም ወደ ፊት እኔ የምማርበት ኮሌጅ ፕሬዚደንት ሊሆኑ የቻሉት አሁንም የጌታ እጅና ጥላን ሰላለበት ነው።

ሩትን ሳታውቀው እየመራ ከበዴዝ እርሻ ላይ ለበረከት የጣላት አምላክ ዛሬም የእኛን ሕይወት እየመራ ወደ በረከቱ ሙላት ያደርሰናል። ይህን የመሰለውን ምሪት ለማግኘት የምንችለው ራሳችንን ሙሉ በሙሉ በፈቃዱ ሥር በመጣል ሕይወታችንን ለአርሱ ያስገዛን እንደሆነ ብቻ ነው።

ሰለ እግዚአብሔር ምሪት ሰንናገር ብዙ ሰዎች የሚመሰላቸው ህልም፣ ራዕይ፣ ትንቢት፣ የመላእክት መገለጽና ልዩ ድምጽ መስማት ብቻ እንደሆነ ነው። እርግጥ ነው እነዚህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማወቅ በኩል የራሳቸው ድርሻ አላቸው። ነገር ግን የእግዚአብሔር ምሪት አለበት ብለን በማናሰብበት ጊዜም እንኳን የእግዚአብሔር ዕቅድ በሕይወታችን ብዙ

ጊዜ ይፈጸማል። እግዚአብሔር መጀመሪያውንና መጨረሻውን ያውቃል፤ ዕቅዱንም ለመፈጸም ለራሱ ሁኔታዎችን ያመቻቻል። አንዳንድ ጊዜ ምን ያህል የእግዚአብሔር እጁ ይመራን እንደነበረ ለመረዳት ወደ ኋላ መለስ ብለን አልፈነው የመጣንበትን መመልከት የሚያስፈልገን ጊዜ አለ።

ግልጽ የሆነውን የእግዚአብሔርን ምሪት በመጽሐፍ ቅዱስና እንዲሁም በግል ሕይወታችን ጢጋ ብለን ሰንመለከት እግዚአብሔር ዘሎ በዕቅዳችን ውስጥ የገባበት ጊዜ ቢኖር የእኛን የልጆቹን የተዛባ ሕይወት ለማስተካከልና መስመር ለማስያዝ አስፈላጊ በሆነበት ጊዜ ነው። እግዚአብሔር በጸጋው ሁኔታዎችን ለማስተካከል በዕቅዳችን ውስጥ በመግባት ከአንዳንድ ካልጠበቅነው መጥፎ ሁኔታ እንደጠበቀን ሰናይ በእኛ በራሳችን ቅድስና ይህ እንዳልሆነልን በመገመት በትዕቢት መንፈስ መያዛችን አይቀርም።

በእግዚአብሔር ምሕረትና ጥበቃ ምክንያት ሳናውቀው አግባብ ያልሆነ ትምክህት በውስጣችን ሊፈጠር ይችላል። ለምሳሌ “መንፈሳዊ ሕይወቴ ጥሩ ስለሆነ ጌታ ይጠብቀኛል። ዛሬ ማታ ወደ አይሮፕላን ማረፊያ ተጣድፌ በሄድ የመኪናዬ ኅማ ፈነዳና ኅማዬን ሰቀይር ጊዜ አለፈብኝና ልበርበት የነበረው አይሮፕላን አመለጠኝ። ያ ልበርበት የነበረው አይሮፕላን ለመብረር ሲዘጋጅ አደጋ ደረሰበትና በውስጡ የነበሩት ሰዎች ሁሉ አለቁ” እንላለን። እግዚአብሔር እንደዚህ ግልጽ ባለ ሁኔታ አይመራም ማለት አይደለም። አብዛኛውን ጊዜ ግን የእግዚአብሔር ምሪት በጸጥታ ስለሚሆን ከርስትያን አንዳንድ ጊዜ ልብ ሳይለው የሚፈጸምበት ጊዜ ይኖራል።

እግዚአብሔር በመጥፎና አደጋ በሞላበት ጊዜ ፈጥኖ ይደርሳል። ይሄም መሠረታዊ የሆነ ከእግዚአብሔር አመራር ውስጥ ያለ እውነት ነው። እግዚአብሔር በእኛ ሕይወት ያቀደውን ዕቅድ እንዳናበላሽ በእኛ ሕይወት ውስጥ ጣልቃ የሚገባበት ጊዜ አለ። “እኔ ከፊት ለፊቴ የነበረውን አደጋ ባላውቅም ሁሉን ማየት የሚችለው ጌታ ደርሶ ከአደጋ አዳኝ” የሚሉ ብዙ ናቸው። ይህን ዓይነቱ ምሪት “ያልታሰበ ምሪት” ይባላል። ይህም ሊሆን የሚችለው ራሳችንን እንደ ህፃን ልጅ በአርሱ ላይ በመጣል ሕይወታችንን ለአርሱ፣ ለፈቃዱ ማስገዛት የቻልን እንደሆነ ነው።

ይህ “ያልታሰበ ምሪት” እንዴት ይሠራል? በመጀመሪያ ደረጃ ልጅ ከአባቱ ጋራ ያለውን መቀራረብ ዓይነት እኛም ከእግዚአብሔር ጋር ጽኑ የሆነ መቀራረብ እንዲኖረን ያስፈልጋል። ያም ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለአርሱ እንድንጥል ያደርገናል። ራሳችንን ለአርሱ ሰንጥል እርሱ ጋላፊነቱን ወስዶ ስለሚመራን እኛ መጨነቅ አያስፈልገንም።

የእግዚአብሔርን ፍጹም “ያልታሰበ ምረት” ለመቀበል ምን እንደሚያስፈልግ ለማወቅ በጥሞና እንመልከት። ለእብርሃም ልጅ ለይስሐት ሚስት ለመፈለግ የተነሳው የእብርሃም አሽከር ሌላው ጥሩ ምሳሌያችን ነው። ሰውየውም ነንበስ ብሎ ለእግዚአብሔር ሰግዶ “ለጌታዬ የገባውን ቃል ኪዳንና ዘላለማዊ ፍቅሩን የጠበቀ የጌታዬ የእብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤ በቀጥታ መርቶ ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት ያመጣኝ እርሱ ነው” አለ (ዘፍጥረት 24:26-27)።

ኦሪት ዘፍጥረት ምዕራፍ 24ን በሙሉ ብናነብ “ያልታሰበ የእግዚአብሔር ምረት” እንዴት እንደሚፈጸም መረዳት እንችላለን። “እብርሃም የንብረቱ ሁሉ ኃላፊ በመሆን ለረዥም ዘመን የኖረውን አገልጋዩን እንዲህ አለው፤ “እጅህን በጉልበቱ ላይ እድርገህ ማልልኝ፤ ይኸውም እኔ በመካከላቸው ከምኖረው ከከነዓናውያን ሴቶች ልጆች መካከል ለልጄ ሚስት እንዳትመርጥ የሰማይና የምድር አምላክ በሆነው በእግዚአብሔር ስም ማልልኝ፤ ነገር ግን ወደ ትውልድ እገራ ሂድ፤ እዚያም ካሉት ወገኖቼ መካከል ለልጄ ለይስሐት ሚስት ምረጥለት” አለው (ዘፍጥረት 24:2-4)።

እንደኛ፤ በሕይወታችን የእግዚአብሔርን “ያልታሰበ (ያልተጠበቀ) ምረት” ለማግኘት የመጀመሪያው እርምጃ ከዓለም መለየት ነው። እብርሃም ልጁ ይስሐት በዓለም ውስጥ ተደባልቆ በእግዚአብሔር ፈት ያልተቀደሰ እንዲሆን አልፈለገም። በዚህም ምክንያት ከከነዓናውያን ሴቶች መካከል ለልጁ ሚስት እንዳይመርጥ ቃል እንዲገባለት እብርሃም ሎሌውን ጠየቀው።

ሁለተኛ፤ የእግዚአብሔርን “ያልታሰበ ምረት” ለማግኘት የእግዚአብሔርን ተስፋ አምነን መቀበል ይገባል። እብርሃም “ይህችንም ምድር አስጥሃለሁ ብሎ የነገረኝና የማለልኝ የሰማይ እምላክ እግዚአብሔር እርሱ መልአኩን በፊትህ ይሰዳል፤ ከዚያም ለልጄ ሚስት ትወሰዳለህ” አለው (ዘፍጥረት 24:7)። ባሪያውም ጉዞውን ሊጀምር “የጌታዬ የእብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ሆይ አለምንሃለሁ፤ መንገዴን ዛሬ በፊትህ አቅናልኝ” አለ (ዘፍጥረት 24:12)።

ሦስተኛ፤ የእግዚአብሔርን “ያልታሰበ ምረት” ለማግኘት ልብን በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ማቅናት ያስፈልጋል። ጸሎት ስንል ለእንድ ለተወሰነ ነገር ብቻ ሳይሆን ሙሉ በሙሉ የጸሎት ሰው መሆን ያስፈልገናል። የእብርሃም ሎሌ እግዚአብሔር ወደ ትክክለኛዋ ሴት እንዲመራው ከልቡ ጸለየ፤ መሸት ሊል ይኸውም ሴቶች ውሃ ሊቀዱ በሚወጡበት ሰዓት የውሃ ጉድጓድ ወዳለበት ስፍራ ሄደ። በዚህ ወቅት እንዲህ ሊል ጸለየ፤ “የጌታዬ የእብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ሆይ! ዛሬ የእኔን እሳብ በመፈጸም ለጌታዬ ለእብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን ግለጥ። እነሆ፤ እኔ

በዚህ የውሃ ጉድጓድ እጠገብ ቆሚአለሁ፤ የከተማዬቱም ልጃገረዶች ውሃ ሊቀዱ ወደዚህ ይመጣሉ፤ ከእነርሱም አንድዋን ልጃገረድ “እንስራሽን ዘንበል እድርገሽ ውሃ እጠጃኝ” እሳታለሁ፤ “እንተም ጠጣጤ ግመሎችህም እንዲጠጡ ውሃ ቀድቼ አመጣለሁ” ካላችኝ ለእገልጋይህ ለይስሐት ሚስት እንድትሆን የመረጥሃት እርስዋ ትሁን፤ በዚህም ሁኔታ ለጌታዬ ለእብርሃም ዘላለማዊ ፍቅርህን እንዳሳየኸው አውቃለሁ” (ዘፍጥረት 24:12-14)።

ሎሌው ገና ጸሎቱን ሳይጨርስ እንድ ተእምር ተፈጠረ። “ርብቃ እንስራዋን በጫንቃዋ ተሸክማ መጣች” (ዘፍጥረት 24:15)። እንግዲህ ርብቃ ወደ ውሃው ወንዝ ሰትወርድ ጌታ በጆሮዋ መጥቶ “ርብቃ፤ ተነሽና ወደ ወንዝ ውረጃ፤ አንድ ሰው ሊያነጋግርሽ ይጠብቅሻል” ብሏት ይሆን? አላላትም። ርብቃ የዕለት ተግባርዋን በታማኝነት እንደ ሩት ታከናውን ነበር። ሎሌውንስ እግዚአብሔር ወደ ወንዝ እንዲወርድ ጌታ በጆሮው ነግሮት ነበር፤ አልነበረም። የሄደው ደክሞት ውሃ ጥም አቃጥሎት ስለነበረ ብቻ ነው። ከዚያ በኋላ ምን ማድረግ እንዳለበት ግራ ገብቶት ነበር። በዚያ ሆኖ እንደጸለየው ሲሆን፤ ርብቃ እንስራዋን ከትከሻዋ አውርዳ ዘንበል አድርጋ እንዲጠጣ ስትፈቅድለት፤ “ግመሎቼም ይጠጡ” ስትል በመንበርከክ ለእግዚአብሔር ሰግዶ “ለጌታዬ የገባውን ቃል ኪዳንና ዘላለማዊ ፍቅሩን የጠበቀ የጌታዬ የእብርሃም እምላክ እግዚአብሔር ይመስገን፤ በቀጥታ ወደ ጌታዬ ወንድሞች ቤት ያመጣኝ እርሱ ነው” አለ (ዘፍጥረት 24:26-27)።

እስካሁን የተመለከትነው “ያልታሰበ ምረትን” ሲሆን የምናገኘው ምራሳችንን ለጌታ ሙሉ በሙሉ የጣልን እንደሆነ ነው። በሕይወታችን አቅጣጫ መለወጥ አስፈላጊ ከሆነ ልዩ መገለጥ ያስፈልገን ይሆናል። እዚህ ላይ ሁለት ዓይነት ምረት እንዳለ እንመለከታለን። ይኸውም፤ እንደኛው “ያልታሰበ ምረት” ሲሆን የምናገኘውም ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ ስንሰጥ ነው። “የተለየ ምረት” ግን እግዚአብሔር ሕይወታችን ልዩ የሆነ አቅጣጫ እንዲይዝ በሚፈልግበት ጊዜ የሚሰጠን ምረት ነው። ጥሩ ምሳሌ የሚሆኑን ሁለት ሰዎች አሉ። አንደኛው ስምያን ነው። “ሕይወቴን ለእግዚአብሔር የሰጠ ጻድቅ ሰው ነበር፤ የእስራኤልን የመዳን ተስፋ ይጠባበቅ ነበር። እርሱ የእግዚአብሔርን መሲሕ ሳይደ እንደማይሞት መንፈስ ቅዱስ ገልጦለት ነበር። በዚያን ቀን መንፈስ ቅዱስ እነሳስቶት ወደ ቤተ መቅደስ ሄደ፤ ዮሴፍና ማርያምም የሕጉን ሥነ ሥርዓት ለመፈጸም ሕፃኑን ይዘው ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ” (ሉቃስ 2:25-28)።

ይህንን ታሪክ ስናነብ “ምናልባት ከሰማይ ድምጽ ብለማ፤ ራዕይ ባይ፤ በትክክለኛው መስመር መሆኔን አውቅ ነበር፤ አለዚያ እንዴት ይሆናል” ብለን እናስብ ይሆናል። በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 2 ላይ የሐናን ታሪክ ስንመለከት ልዩ መገለጥ እንዳሳስፈለጋት እናያለን። ሐና

ሁልጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ ለመጸለይና ለመጽም ትሄድ ነበር። አንድ ቀን አንድ ወትሮዋ ወደ ቤተ መቅደስ ለትሄድ ማርያምና ዮሴፍ ሕጻኑን ኢየሱስን ወደ ቤተ መቅደስ ይዘው ሲመጡ አየች። በእግዚአብሔር መለኮታዊ ሰዓትና ዕቅድ በምያንና ነቢይቷ ሐና በአንድ ላይ ተገናኙ። ሐና በዚያን ወቅት እዚያ ለመገኘት ራዕይ አላየችም፤ ወይንም ልዩ ድምጽ አልሰማችም። ልክ እንደ ሩትና አንደ ርብቃ የዕለት ተግባርን በማከናወን ላይ ነበረች። በዚህም ውስጥ እግዚአብሔር ባረካት።

ከዚህ ታሪክ ውስጥ የምንማረው፣ ልዩ ድምጽ ካልሰማን ወይንም መገለጥ ካላገኘን እግዚአብሔር ምሪትን አልሰጠንም ማለት አንደማንችል ነው። እግዚአብሔር ልጆቹን የሚመራው ሁልጊዜ በተመሳሳይ ዓይነት አይደለም። አንዳንዶቻችንን ለማያዊ ድምጽ በማሰማት መርቶን እንደሆነ፣ ሌሎቻችንን ደግሞ “ሁኔታዎችን በማመቻቸት” ውስጥ ይመራናል። ራሳችንን ሙሉ በሙሉ ለጌታ ከሰጠን እርሱ በትክክለኛው ሰዓት ወደ ትክክለኛው አቅጣጫ እንደሚመራን እርግጠኞች እንሁን።

ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ጥቃቅን በሆኑ ነገሮች ላይ ከሚገባው በላይ ትኩረት ሰንሰጥባቸው እንገኛለን። “ጌታ ሆይ አባክህን ይህን ሰጠኝ፤ ያን ሰጠኝ” ብለን እንጸልያለን። እንዲሰጠን የጠየቅነው ነገር አሰራላጊ አይደለም ማለት አይደለም። ይሁን እንጂ ልመናችን ይህን ዓይነት ብቻ እንዲሆን አያስፈልገንም። ጸሎታችን በጣም ከፍ ላለ ነገር መሆን ይገባዋል። ጳውሎስ ለቆላስያስ ቤተ ክርስቲያን የተለየ የጸሎት ጥያቄ ነበረው። “እናንተ በመንፈሳዊ ጥበብና በማስተዋል ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምትገነዘቡበት ሙሉ ዕውቀት እንዲኖራችሁ እኛ ከመጸለይና እግዚአብሔርን ከመለመን አላቋረጥንም” አለ (ቆላስያስ 1:9)። ትልቁና ከፍተኛ ደረጃ ልንለጠው የሚገባው ጸሎት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የምንጸልየው ጸሎት መሆን አለበት።

ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ሙሉ ግንኙነት እንዲኖረው በእግዚአብሔር አምላል የተፈጠረ ነው። ሰው እግዚአብሔርን የማወቅ ችሎታ ተስጥቶታል። ይሄን ስጦታውን የሸፈነበት ነገር ቢኖር ኃጢአት ብቻ ነው። ሰው ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ኃጢአት ያበላሸበታል። ሆኖም በክርስቶስ ውስጥ አንድነቱ ሊታደስ ይችላል። ስለዚህ መለኮታዊ ምሪትን ለመቀበል ከእግዚአብሔር ጋር መራመድን መለማመድ አለብን። ችግሩ ኃጢአት አዕምሮአችንንና የማሰብ ችሎታችንን መስመራቸውን እንዲሰቱ በማድረግ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማየት አንዳንችል አድርገናል። ሰው እግዚአብሔርን እንደሚገባው ካወቀ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሆነው ነገር ሁሉ እንደሚሳካለት ግልጽ ነው። “እናንተ ግን አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥትና የእግዚአብሔርን ጽድቅ ፈልጉ፤ ሌላውም የቀረው ነገር ሁሉ ይጨመርላችኋል” ይላል (ማቴዎስ 6:33)።

ጳውሎስ ሰው የጌታን ፈቃድ ማወቅ ሲችል በሕይወቱ የሚፈጠር ትልቅ ነገር አንዳለ ይናገራል። “እንደ ጌታ ፈቃድ በመኖር በሁሉ ነገር ጌታን ታስደስታላችሁ፤ የመልካም ሥራ ፍሬም ሊገኝባችሁና እግዚአብሔርንም በማወቅ ልታድጉ ትችላላችሁ። እንዲሁም በሁሉ ነገር በትዕግሥት አንድነት እጅግ ከተከበረው ኃይሉ ብርታትን ማግኘት ትችላላችሁ። ደግሞም በብርሃን መንግሥት ውስጥ ከቅዱሳን ጋር ርስት እንድትካፈሉ ያበቃችሁን እግዚአብሔር አብን በደስታ ታመስግናላችሁ” ይላል (ቆላስያስ 1:10-12)። ከእርሱ ጋር በአግባቡ ለመራመድ እንድንችል እርሱ ከእኛ ምን እንደሚፈልግ ማወቅ ይገባናል። ኢየሱስ አባቱን ደስ እንዳለኝ እኛም እግዚአብሔርን ደስ ልናለኝ ይገባል።

ብዙዎች ራሳቸውንና ሌሎች ሰዎችን ደስ ለማሰናት ብቻ የሚጥሩ ናቸው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔርን ደስ ለማሰናት እስካልጣሩ ድረስ ፈቃዱን ለማወቅ አይችሉም። ሕይወታችን ፍሬያማ ሊሆን የሚችለው የእርሱን ፈቃድ ማወቅ በንችል ብቻ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ስናውቅ ስለ እርሱ ያለን ዕውቀት ይጨምራል፤ እግዚአብሔርንም እንደሚገባን ስናውቅ እርሱ የሚፈልገውን ዓይነት ፍሬ ማፍራት እንችላለን። ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች ባለን ጉልበትና ኃይል በመጠቀም ፈንታ ስለድካማችን ስናማርር እንታያለን። ብዙዎች ክርስቲያኖች “ከእግዚአብሔር ጋር ተጣብቄ ለመኖር ኃይል ያንሰኛልና እባካችሁን ደስታዬ የተሟላ እንዲሆን አሸናፊ ሕይወት መኖር እንድችል ጸልዩልኝ” ይላሉ። መጸለይ ከፋት የለውም። የሚያሳዝነው ግን ከአሥር ደቂቃ በኋላ እዛው ችግር ውስጥ ገብተው ይገኛሉ። ከዚህ ይልቅ ግን ለሕይወታቸው የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ለማወቅ ቢፈልጉና በፈቃዱ ውስጥ ለመኖር ቢሞክሩ ኃይላቸው ታድሶ ሕይወታቸው በትዕግሥትና በደስታ የተሞላ ይሆን ነበር።

በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን ስናውቅ ምንም ዓይነት መከራና ችግር መቋቋም እንችላለን። ችግራችን ብዙ ጊዜ አንድ ነገር ሲደርሰብን ያ የደረሰብን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ ይሁን ወይንም አይሁን እርግጠኞች አለመሆናችን ነው። በዚህ የተነሳ በሕይወታችን ግራ መጋባትና ትዕግሥት ማጣት ይደርስብናል። ትዕግሥት የሚለው ቃል “ሁፖሞኒ” ከሚለው ከግሪክ ቃል የመጣ ሲሆን፣ ቀጥተኛ ትርጉሙ “ሌሎች ሁሉ እየተልፈሰፈሱ ሲወድቁ ቀጥ ብሎ መቆም” ማለት ነው። በመከራና በችግር ውስጥ ሲያልፉ አሸናፊነትና ልዩ የሆነ ደስታ በፈታቸው ገጽታ ላይ የሚነበብባቸውን አንዳንድ ሰዎች እናውቃለን። ልዩ ደስታ ሊሰማቸው የቻለው በዚያን ዓይነት ሕይወት ውስጥ እንዲያልፉ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን በሰሚያውቁ ነው። ልባቸው በደስታ ተሞልቶ እግዚአብሔርንም ያመሰግኑታል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለሕይወታችን ምን እንደሆነ ስናውቅ በማንኛውም ነገር ላይ

ልባችን በምሰጋና የተሞላ ይሆናል። መጽሐፍ ቅዱስ “በሁሉም ነገር ምስጋና ይሙላባችሁ” ሲል ይመክረናል። ይህንን ማለት በፊተና ውስጥ ካላችሁ በኋላ ብቻ ባይሆን ፊተናም ውስጥ እያላችሁም ቢሆን ማለት ነው። ለእኛ ባይገባንም ጌታ ባያውቀው በሕይወታችን ምንም ነገር የማይደርስ መሆኑን ስለምናውቅ በሁሉም ነገር ልናመስግነው ይገባል።

እግዚአብሔር ባያውቀው ለይጣን ተደብቆ በእኛ ላይ ምንም ዓይነት አደጋ ወይም ክፉ ነገር ወርውሮ መሮጥ ፈጽሞ አይችልም። በሕይወታችን ውስጥ ለሚሆነው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር ድርሻ ካለው በወቅቱ በሕይወታችን ውስጥ የተፈጸመው ለእኛ ግልጽ ባይሆንና ልንረዳው ባንችልም እኛ በሰራተኛችን ከምናውቀው የበለጠ እግዚአብሔር በሰ እኛ ያውቃልና በሰሚሆነው ሁሉ ደስ ሊለንና ልናመስግነው ይገባል።

ለመሆኑ የቱን ያህል ነው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ማወቅ የምንችለው፤ እኛ ሰዎች ደካማና በዕውቀታችን ውስጥ በመሆናችን የእግዚአብሔርን ፍጹምና ሰፊ ዕቅዱን በሕይወታችን የምናየው እጅግ አነስተኛውን ክፍል ብቻ ነው። ጳውሎስ ለቅላስያስ ሰዎች ሲጽፍላቸው እንዲህ ይላል። “...በመንፈሳዊ ሕይወት በማይግ ጸንታችሁ እንድትቆሙና የእግዚአብሔርንም ሙሉ ፈቃድ እንድትፈጽሙ...” (ቆላስያስ 4:12)። እዚህ ላይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን እንድናውቅና ፈቃዱንም እንድንፈጽም ጳውሎስ ምኞቱን ይገልጻል። እያንዳንዳችን “አባት ሆይ! ከእኔ ሕይወትና ከቤተሰቤ በምን ትፈልጋለህ? በንግዘቤ ባለኝና እንዲሁም በሰጠኸኝ የተፈጥሮ ችሎታዬ ምን እንዳደርግበት ትፈልጋለህ?” ብለን መጸለይ ይገባናል።

በሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅና እንዲሁም ፈቃዱን መፈጸም እንደምንችል አውቀናል። ግን እንዴት ነው የምናውቀው? ከዚህ ቀጥሎ መውሰድ ያለብን እርምጃ ምንድነው? “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ! ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝና ሕያው ቅዱስም መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እስምናችኋለሁ፤ እርሱም በጎና ደስ የሚያስኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ” ይለናል (ሮሜ 12:1-2)።

እዚህ ላይ ጳውሎስ “በልባችሁ መታደስ ተሰወጡ” ሲል አዕምሮ አችን የእግዚአብሔርን ክብር በማየት ያለወጥ ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የታደስ አዕምሮን ስለሚጠይቅ አስተሳሰባችን ቀድሞ ከነበረው ፍጹም የተለወጠ መሆን አለበት።

እግዚአብሔር አዕምሮአችንን ሲቀርጽ አስተሳሰባችን ልዩ ይሆናል። ሁኔታዎችን እንደ ቀድሞው መመልከታችን ይቀራል። ሁኔታዎችን

እንደ ጥንቱ አንተረጉምም። መረዳታችን ከቀድሞው ፍጹም የተለየ ይሆናል። ሕይወትን አጥብባን ስንመለከት የምናየው አጠገባችን ያለውን ብቻ እንጂ አርቀንና በሰፊው ማየት እንችልም። ሁኔታዎችንም የምንመዝገው በወቅቱ በምናየው ሁኔታ ብቻ ነው። ስለዚህ ሁሉ ጊዜ የምናየው ከላችን ባዶ መሆኑን ሥራ ማጣታችንንና መቸገራችንን ብቻ ነው። ጌታ ይህን ሁሉ ያውቃል።

የተሰወጠና የታደሰ አዕምሮ ሲኖረን ግን ሁኔታዎችን አጥብባን በማየት ፈንታ በሰፊው እንመለከታለን። ዓይናችንን እኛ ከምንመለከትበት አቅጣጫ አንስተን ጌታ በሚያየው አቅጣጫ መመልከት ስንችል ያጼ እመለካከታችን ፍጹም የተለየ ይሆናል። ኢ.ሳያስ 55:8-9 ላይ “እባቤ እንደ አሳባችሁ፤ መንገዴም እንደ መንገዳችሁ አይደለም። ስማይ ከምድር ከፍ እንደሚል እንዲሁም መንገዴ ከመንገዳችሁ፤ እባቤም ከአሳባችሁ እጅግ ከፍ ያለ ነው” ይላል። ስለዚህ በአስተሳሰባችን ካልተለወጠ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ሙሉ መረዳት ሲኖረን አይችልም። ፈቃዱን ባለማወቃችን የተነሳም ብዙ ጊዜ የራሳችንን ፈቃድ እናስቀድምና እግዚአብሔር እንዴት መሥራት እንዳለበት ልንነግረው እንሞክራለን።

እግዚአብሔርን ብዙ ጊዜ ልናስገድደውና በእኛ ክልል ውስጥ ልናስገባው መሞከራችን አይቀርም። ይሁን እንጂ እርሱ ኃያል በለሆነ የፈቀደውን ማድረግ የሚችል መሆኑን መሆንጋት የለብንም። እርሱ የንጉሦች ንጉሥና ሙሉ ሥልጣን ያለው በመሆኑ በእኛ አስተሳሰብና መመሪያ አይመራም። እኛ የእርሱን እርምጃ በቅድሚያ አውቀን “እንዲህ አድርግ” ብለን ልናዘው እንችልም።

ጳውሎስ “መልካሙንና ደስ የሚያስኘውን ፍጹም የሆነውንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ እንድትችሉ አእምሮአችሁ ታድሶ ሕይወታችሁ ያለወጥ እንጂ የዚህን ዓለም ሰዎች ከፋ ጠባይ አትከተሉ” ሲል ይመክረናል (ሮሜ 12:2)። ይህን ማለት “በዚህ ዓለም አስተሳሰብና መንገድ አትመሩ” ማለት ነው። በዓለም ውስጥ ብዙ አዕምሮን የሚያቆሽኩ ነገሮች ሰላሉ ይህ ዓለም የራሱን ቅርጽ ወይም መልክ እንዳያወጣላችሁ ተጠንቀቁ ይለናል።

ስለዚህ በልባችን መታደስ እንለወጥ። ጌታ የውስጣችንን ወጣንብ እንዲያስተካክል እንፍቀድለት። ሲለውጠን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ሥራውን እንዲሠራ ዕድል እንሰጠው። ጌታንም እንዲህ እንበለው፤ “ጌታ ሆይ! አዕምሮዬና አስተሳሰቤ፤ መጥፎው ልማዴ ጭምር ይኸውልህ፤ አንተ ይህንን አሮጌውን አስተሳሰቤን ውሰድና ከአንተ የሆነውን አዲስ አስተሳሰብ ሰጠኝ። በክርስቶስ የነበረው ዓይነት አስተሳሰብ በእኔም ይሁን” እንበለው።

በዚህ ዓይነት መልክ ከልባችን መጸለይ ስንጀምር እግዚአብሔር አስተሳሰባችንን ይለውጥና እንደ ክርስቶስ ማሰብ እንጀምራለን። ሁኔታዎችንም እግዚአብሔር እንደሚያየው ማየት እንጀምራለን። ይሄም እንዴት ሊሆን እንደሚችል ጳውሎስ ይነግረናል። “እንግዲህ ወንድሞቼ ሆይ! ሁለንተናችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስኝ፣ ሕያውና የተቀደሰ መሥዋዕት አድርጋችሁ እንድታቀርቡ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ፤ ይህም ማቅረብ የሚገባችሁ ቅንነት ያለው እውነተኛ አገልግሎት ነው” (ሮሜ 12:1)። ራሳችንን ሕያው መስዋዕት አድርገን ለእግዚአብሔር ስንሰጠው ያኔ የመለወጥ ሥራውን በውስጣችን መሥራት ይጀምራል። ጳውሎስ “ሕያው መስዋዕት” ሲል በየቀኑ ራስ ወዳድ የሆነውን ስሜታችንን መግደልና መላው ሕይወታችንን እንዲጠቀምበት ለእግዚአብሔር ማስረከብ ማለት ነው።

መንፈስ ቅዱስ ወደ ማንም ሕይወት በማስገደድ አይገባም። ወደ ሕይወታችን እንዲገባ ካልጋበዝነው በኃይል አይገባም። የመለወጥ ሥራውንም በውስጣችን ሲሠራ ቀስ በቀስ እንጂ ወዲያው አይደለም። አንዳንድ ክርስቲያኖች “ኔታን ወደ ሕይወቴ በጋበዝኩትና ደህንነትን ባገኘሁበት ቀን እርሴ ሥራውን ሠርቶ ጨርሷል” ብለው ያምናሉ። ያ በቂ ቢሆን ኖሮ ጳውሎስ የሮሜ ክርስቲያኖችን “ራሳቸውን የተቀደሰ መስዋዕት” አድርገው እንዲሰጡ አደራ ባላላቸውም ነበር። ራሳቸውን መስዋዕት አድርገው የሚሰጡት ከልብ አስበውበት እንጂ በስሜታቸው ተገፋፍተው አይደለም። ጳውሎስ “ሕያው መስዋዕት” ያለበት ምክንያት አለው። ብዙ ጊዜ አማኞች ለክርስቶስ ከመኖር ይልቅ ለክርስቶስ መሞት ይቀላቸዋል። “ሕያው መስዋዕት” ሲል በየቀኑ ለሥጋ ፈቃዳችንና ለምኞታችን መሞትን ማለቱ ነው። እግዚአብሔር ሊጠቀምብን እንዲችል ራሳችንን በየቀኑ ሕያው መስዋዕት አድርገን እንድንስጠው ይፈልጋል። “ኔታ ሆይ! እነሆ ሁለመናዬን ለአንተ እስማለሁ፤ እንደገና አበጃጅተህ ተጠቀምብኝ” እንበለው።

እግዚአብሔር አስተሳሰባችንን መቅረጽ ሲጀምር ከዓለም ጋር የነበረን የተቀራረበ ግንኙነት እየተበላሸ ይመጣል። ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ “እናንተ ራሳችሁን በለው ፊት ጸድቅ ታስመስላላችሁ፤ እግዚአብሔር ግን ልባችሁን ያውቃል ምክንያቱም በስው ፊት የተከበረ መስሎ የሚታይ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት የተዋረደና የተናቀ ነው” (ሉቃስ 15:15)። አንዳንድ ሁኔታዎችን ዓለም እንደሚያየው ማየታችን ስለሚቀር በአስተሳሰባችን ብቸኞች እንሆናለን። ስዎች “መልስ ነው” ብለው የተቀበሉት በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ የሌለው ይሆናል። የእስራኤል ሕዝብ ከግብጽ ምድር ወጥቶ ቀይ ባህር ሲደርስ “ወደ ግብጽ እንመለስ” አለ። ሙሴ ግን “ወደፊት እንጂ ወደ ጎሳ አንመለስም” አለ። እሥራኤላውያን በዚያን ወቅት ሁኔታዎችን የሚመለከቱት አጥብበው ነበር። ሙሴ ግን

ሰፊ የሆነ አመለካከት ነበረው። በወቅቱ ከፊት ለፊታቸው የነበረውን ቀይ ባህር፣ የግብጽ ወታደሮችና የተንጣለለውን በረሃ ብቻ አይደለም ያየው። ከዚህ ሁሉ ባሻገር እግዚአብሔር እንዲወርሱ የገባላቸውን የተስፋ ምድር ይመለከት ነበር። እግዚአብሔር ልባችንን ፍጹም እንዲያድስ ስንፈቅድለት አይተንና ቀምስን የማናውቀውን ዓይነት ፍጹም የሆነውን ነፃነት ስለሚሰጠን በብርሃን ከእግዚአብሔር ጋር መራመድ እንችላለን። የእግዚአብሔርን ፈቃዱንና ለሕይወታችን ያለውን ዕቅድ ስናውቅ እርምጃችንን ሊያደናቅፉብን የሚችሉት ሁሉ የትኞቹ እንደሆኑ አውቀን እንቋቋማቸዋለን።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚሸፍኑ እንቅፋቶች

እግዚአብሔር ለማንኛውም አማኝ ብርቱ ክርስትያን ቢሆንም ባይሆንም ያለበትን የእምነት እቋም ባይመለከት ምሪትን የሚስጥበት ጊዜ አለ። ይዞታችንን ባይመለከት እግዚአብሔር በኃይልነቱ በሕይወታችን ውስጥ ይሠራል። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን በኢሳያስ 45:4-5 እግዚአብሔር ስለ ቂርስ የተናገረው ነው። “የመረጥሁትን ሕዝቤን እስራኤልን እንድትረዳ ሾሚሃለሁ፤ እንተ እኔን ባታውቀኝም እንኳ በሰምህ ጠርቼሃለሁ። ጌታ እኔ ብቻ ነኝ፤ ከእኔም በቀር ሌላ አምላክ የለም፤ እንተ እኔን ባታውቀኝም እንኳ የሚያስፈልግህን ኃይል አስጥላለሁ” እለው (ኢሳያስ 45:4-5)።

ቂርስ የፐርሺያ ንጉሥ እንደነበረ በመጽሐፈ ዕዝራ እናነባለን። በነገሡ በመጀመሪያው ዓመት እግዚአብሔር መንፈሱን ቀስቅሶ እዋጅ እንዳወጣና የእግዚአብሔርን ሕዝቦች ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሰው

መቅደሱን እንዲሠሩ እንደላኩት እናያለን። የተቀሩትን ሕዝቦች ደግሞ የእግዚአብሔር ቤት መሥሪያ እንዲሆን በፈቃደኝነት ወርቅና ብር እንዲሰጡ ጠየቃቸው።

እግዚአብሔር ከቂርስ ጋር ስለነበር ፈቃዱን የሚፈጽምበት መሣሪያው አድርጎ ተጠቀመበት። ቂርስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲፈጽም የተጠራው ገና እግዚአብሔርን ሳያውቅ ነበር። እግዚአብሔር በኃይል ክንዱ ነገሥታት ሁሉ በእግሩ ሥር እንዲገዙለት ሁኔታዎችን ሁሉ አመቻቸለት። ለምንድነው እግዚአብሔር ይህን ያደረገው? በኢሳያስ 45:4 “ስለ ባሪያዬ ስለ ያዕቆብ፤ ስለመረጥሁት ስለ እስራኤል ብዬ በሰምህ ጠርቼሃለሁ፤ በቁልምሜ ስም ጠራሁህ” ይለዋል። ዕዝራ ደግሞ “በኤርምያስ እፍ የተናገረው የእግዚአብሔር ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው” ይላል (ዕዝራ 1:1)።

እግዚአብሔር ቂርስን የተጠቀመበት በኤርምያስ እፍ የሰጣቸውን ተስፋ ለመጠበቅ ነበር። እስራኤላውያን በእግዚአብሔር ፈት ባመጹና አንታዘዝም ባሉበት፤ የእግዚአብሔርን ምሪትና ፈቃድ ችላ ብለው ጣለታትን ማምለክ በመረጡበት ጊዜ እግዚአብሔር በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነፆር ምርኮኛ ሆነው እንዲወሰዱ ፈቀደ። ቢሆንም በኤርምያስ በኩል ከ70 ዓመት በኋላ ወደመጡበት ተመልሰው መቅደሱን እንደገና እንዲሠሩ ነፃ እንደሚያወጣቸው ተናግሮ ነበር። ቀደም ሲል የእግዚአብሔርን ሕግ ባይተላለፉና እንዲሁም ቃሉን ቢሰሙ ኖሮ ምርኮኞች ባልሆኑም ነበር። ይሁን እንጂ መንፈሳዊ አቋማቸው ያልተስተካከለ ቢሆንም እግዚአብሔር ለእስራኤል ያቀደውን ጥላን ለመፈጸም ሥራውን መሥራት አላቆመም ነበር። እግዚአብሔር ቃሉን ስለሚያከብርና እኛም የእርሱ ሕዝቦች ስለሆንን የእግዚአብሔር ምሪት በአሁኑ ዘመን ባለነው እማኞች ሕይወትም ውስጥ ይሠራል። እኛ ተገቢዎች ስለሆንን ሳይሆን ክርስቶስ በደሙ ስለዋጀን ብቻ ነው።

እዚህ ላይ እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ኢየሩሳሌም እየመራ ለማድረስ የአህዛብ ንጉሥ የነበረውን ቂርስን እንደተጠቀመበት አይተናል። እሥራኤላውያን የእግዚአብሔር ሕዝቦች ቢሆኑም ከእርሱ ጋር በቅርብ መራመድ የሚሰጠውን ልዩ ደስታ ማወቅ አልቻሉም። የራሱ ሕዝቦች ቃሉን ባይሰሙም ቂርስ ግን እግዚአብሔር ሲናገረው ሰማ። ስንት ጊዜ ይሆን በተለያዩ ሁኔታዎች እየወደቅንና እየተነሳን በእርሱ ላይ እያጉረመ ረምን ከኖርን በኋላ እኛ ሳናስበው ራሳችንን እርሱ ካቀደልን ቦታ ያገኘን ው፤ ቀደም ሲል ድምፁን ለምተን ተከትለነው ቢሆን ኖሮ ደስታ የሞላበትን መንገዳችንን ለውጠን ወደ መጥፎ ሕይወት በመሄድ ጊዜያችንን ባላባክንን ነበር።

ኢሳያስ 58:10-11 ላይ “ከመካከልህ ቀንበርን ብታርቅ፤ ጣትህንም

መጥቀስ ብትተው፤ ባታንጎራጉርም፤ ነፍሰህንም ስተራብ ብታፈስ፤ የተጨነቀውንም ነፍስ ብታጠግብ፤ ብርሃንህ በጨለማ ይወጣል፤ ጨለማህም እንደቀትር ይሆናል፤ እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይመራሃል፤ በመልካም ነገር ያጠግብሃል፤ እጥንትህም ይጠናል፤ አንተም እንደሚጠግ ዝት፤ ውሃውም እንደማያቋርጥ ምንጭ ትሆናለህ” ይላል። እግዚአብሔር በሕይወታችን ምሪትን አንደሚበጠን የገባልንን ተስፋ እንዳይፈጽም የሚያደርገው ምንድነው? ነፍሳችንን ስተራብ ካላፈሰስን፤ የተጨነቀውንም ነፍስ ካጠግብን የእግዚአብሔርን ምሪት ማየት አንችልም። ከእግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ምሪት እንዳንቀበል የሚያደናቅፋንን ሁኔታዎች አንዳንዶቹን ከዚህ በታች ጠቅሰናቸዋል።

1 ራስ ወዳድነት ለመለኮታዊ ምሪት ዕንቅፋት በመሆን ልብ ደንዳኛች ያደርገናል። ይህ እንዳይሆን ቃሉ ያስጠነቅቀናል። ርኅራኄና ሰተሃዳው ማዘን ከእማኝ ሕይወት የሚጠበቅ ነው።

2 ህሳበ ግትርነት ሌላው እንቅፋት ነው፤ መዝሙረ ዳዊት 32:8-9። “አስተምርሃለሁ፤ በምትሄድበትም መንገድ እመራሃለሁ፤ ዓይኖቼን በአንተ ላይ አጠናሁ፤ ወደ አንተ እንዳይሳቡ በልባብና በልጋም ጉንጫቸውን እንደሚሰጉሟቸው ልብ እንደሌላቸው እንደ ፈረሰና እንደ በቅሎ አትሁን” ይላል። መታዘዝ የእግዚአብሔር ምሪት በር ይከፍታል። “ማንም የላከኝን ፈቃድ ማድረግ የሚፈልግ ቢኖር ይህ ትምህርት ከእግዚአብሔር የተገኘ ወይም እኔ የተናገርሁት መሆኑን ያውቃል” (ዮሐንስ 7:17)።

ፈቃዱን ከተከተልን ጭራሽ እንደማንጠፋ ኢየሱስ በወንጌሉ ያረጋግጥልናል። ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ምሪት በሕይወታችን ለምን እንደማንቀበል የምናቀርበው ምክንያት “የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን አላውቅም” የሚል ነው። በውስጣችን የተደበቀ “ህሳበ ግትር ነት” አሰብን። ይሄም የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን እንዳንፈልግ መሰናክል ይሆንብናል። “የራሴን ህሳብና ዕቅድ እወደዋለሁ፤ እግዚአብሔር በሕይወቴ ጣልቃ እንዲገባ አልፈልግም” እንላለን። በራስ መቆም አስፈላጊ የሚሆንበት ጊዜ አለ፤ ይሁን እንጂ “ህሳበ ግትርነት” ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እንዳያደርገን መጠንቀቅ ይገባናል።

3 አለመታዘዝ የእግዚአብሔርን ምሪት ያስናክላል። አለመታዘዝ ማለት እግዚአብሔር ከእኛ ምን እንደሚፈልግ በግልጽ አያወቅን ሳለማድረግ “እምቢ” ስንል ነው። እግዚአብሔርን “እምቢ” ማለት ክከፍተኛ ጉዳት ላይ ይጥሰናል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር እንዲያደ

ርጉ ጠይቋቸው ልባቸውን በማደንደን “እምቢ” ያሉ ሰዎች ላይ ምን እንደደረሰባቸው የሚያበረዳ ብዙ ቦታ ተጠቅሶ አናነባለን።

→ ሙሴ ዓሰቱን ሲመታ የእግዚአብሔርን ትዕዛዝ ያላከበረ በመሆኑ ወደ ተስፋይቱ ምድር ሳይገባ ቀረ።

→ እስራኤላውያን ምድሪቷን ሄደው እንዲይዙ ሲያዛቸው “እምቢ” በማለታቸው በብዙ ችግር ውስጥ አለፉ።

→ ሳምሶን እግዚአብሔርን ባለመታዘዝ የተነሳ ዓይኑን ብቻ ሳይሆን ሕይወቱንም አጣ።

→ ዳዊት ከእግዚአብሔር ሕግ ውጪ በመውጣቱና ዝሙት በመሥራቱ የደህንነት ደስታውን አጣ።

4 ትክክል ያልሆነ ሕይወት መኖር የእግዚአብሔርን ፈቃድና ምሪት አንዳናይ ያደርገናል። አንዳንድ ሰዎች “እግዚአብሔር ሆይ ፈቃድህን ማድረግ እፈልጋለሁ፤ አንተ ብቻ ፈቃድህን አስታውቀኝ” ብለው ይጸልያሉ። በልባቸው ግን ህሳባቸውን የወሰኑ ሰለሆነ ድምፁን መስማት አይሆንላቸውም። በኤርምያስ 42 ሕዝቡ ወደ ኤርምያስ ቀርበው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲነግራቸው ጠየቁት። መጠየቅ ብቻ ሳይሆን “ኔታ የነገረህን ሁሉ አናደርጋለን” አሉት። ከአሥር ቀን በኋላ አንዲህ ሲል ትንቢት ተነበየ፤ “ወደ ግብጽ አትሂዱ፤ አዚሁ ቆዩ እኔ አመራችኋለሁ ብትሂዱ ግን ሰይፍ፤ ረሀብና ቸነፈር ይበላችኋል” አላቸው።

የአይሁድ መሪዎች ኔታ ስለተናገራቸው ልባቸው በደስታ ተሞላ፤ አልተሞላም። ነገር ግን በኤርምያስ ላይ ተነሱበትና “ውሸታም ነህ፤ እግዚአብሔር ያለው እንደዚህ አይደለም፤ ያም ሆነ ይህ ወደ ግብጽ እንሄዳለን” አሉት። ይህ አንዲህ ሊሆን የቻለው ቀደም ሲል ህሳባቸውን በውስጣቸው ስለወሰኑ ነበር። ኤርምያስን “እግዚአብሔርን ጠይቅልን” ያሉት ውሳኔያቸውን እግዚአብሔር እንዲያጽድቅላቸው ስለፈለጉ ብቻ ነበር።

ብዙ ጊዜ የእኛም ይዞታ እንደዚሁ ነው። የምንፈልገውን እንወስንና የወሰነውን ውሳኔ የሚያጽድቅልንን ሰው እንፈልጋለን። ወይንም ከህሳባችን ጋር የሚሰማ ጥቅስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መፈለግ እንጀምራለን። “ኔታ ሆይ ፈቃድህን ግለጽልኝ” ብለን እንጸልይና ፈቃዱ እኛ ካሰብነው ህሳብ ውጪ ወይንም የተለየ ከሆነ፤ “ይህኛው የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም” ብለን እንደመድማለን። ከህሳባችን ጋር የሚሰማውን ምክርም ሆነ ህሳብ ብቻ መቀበል እንፈልጋለን። አስቀድመን ውሳኔ ባደረግንበት ነገር ላይ የኔታን ፈቃድ መጠየቅ

እውነተኛ አለመሆን ነው። ይሄም በእኛና በእግዚአብሔር መካከል የሚቆም ግድግዳ ይሆናል።

5 ትዕግሥት ማጣት ሌላው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዳይሰጥ የሚሸፍንብን ግድግዳ ነው። ትንቢተ ሰንባቆም 2:3 “እርሱም አይዋሽም፤ ቢዘገይም በእርግጥ ይመጣልና ታገሠው እርሱም አይዘገይም” ይላል። ሌላ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመጠበቅ ስላለው ትዕግሥት ማጣት ጥሩ ምሳሌ በ1ኛ ሳሙኤል 13 ላይ ተጠቅሶ እናነባለን። ሳኦል ወደ ጦርነት ከመሄዱ በፊት ሰባት ቀን የሳሙኤልን መምጣት እንዲጠበቅ፣ ከሰባት ቀን በኋላ በጌታ ፊት ቀርቦ መስዋዕት እንዲያቀርብ ታዞ ነበር። ሰባት ቀን አለፈ፤ ሳሙኤል ግን ሳይመጣ ቀረ። በዚህ ጊዜ ሳኦል ትዕግሥት አጣ። ጠላቶቹ በዙሪያው ተሰልፈው አያቸው። የራሱ ወታደሮች እንደተጨነቁና እንደሰጉ አየና ሳኦል ራሱ መስዋዕቱን ማቅረብ ጀመረ።

ሳሙኤልም ሳኦልን “ይሄ ያደረግኸው ሥራ የቂልነት ሥራ ነው፤ በዚህም የተነሳ ጌታ መንግሥትህን ከአንተ ወሰደ ለሌላው እንደ ራሱ ልብ ለሆነው ሊሰጠው ነው” አለው። በዚህ የተነሳ ሳኦል መንግሥቱን አጣ። ምክንያቱም ጌታን መጠበቅ አልቻለምና ነው። መጽሐፍ ቅዱስ በመደጋገም በትዕግሥት መጠበቅ የኃይል ሁሉ ምንጭ መሆኑን ተናግሯል። ይሁን እንጂ የብዙዎቻችን ትዕግሥት በቀላሉ ያልቃል። አንድ ልዩ ሰለሆነ ነገር እንጸልይና ለዚህ ጸሎታችን ጌታ መልሳችንን እንደሰጠን በማመን ለጊዜው በውስጣችን ፍፁም ሰላም ቢኖረንም ጥቂት ቆየት ብለን ጌታን መጨትጨቅ እንጀምራለን። “ጌታ ሆይ፤ ተሰፋ ሰጥተኸኝ ነበር፤ ታዲያ ለምን አላደረግኸውም?” እንለዋለን። ጌታ በሰዓቱ ይሠራል፤ አይዘገይም። ጊዜው ሲደርስ ጌታ ለመሥራት ይንቀሳቀሳል። ከእርሱ ቀድመን ለመሥራት ስንሞክር ራሳችንንም ሆነ ሌሎችንም እንጎዳለን።

6 በራሱ መመካት (መታበይ) ሌላው እንቅፋት ነው። በተፈጥሮአችን “አሳዩኝና አምናለሁ” የምንል ነን። ጌታ ግን “እመን በኋላ ታያለህ ነው” ነው የሚለን። “በፍፁም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራሱ ህም ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን አወቅ እርሱም ሳዳናህን ያቀናልሃል። በራሱህ አስተያየት ጠቢብ አትሁን፤ እግዚአብሔርን ፍራ፣ ክክፋትም ራቅ” (ምሳሌ 3:5-7)። የጌታ አገልጋይ የሆነ ትልቁ ጠላቱ “የራሱ ትምክህት” ነው። የጌታም ጥረት ይህን ከሕይወታችን ለማሰወጣት ነው።

7 ኩራት ትልቅ እንቅፋት ነው። ኩራት ሰዎች የጌታን ፈቃድና ምሪት እንዳይፈልጉ ያደርጋል። ጌታ በሰጠን አዕምሮ መጠቀም ክፋት የለውም። ጌታ “ሮቦት” እንድንሆን አይፈልግም። በአስፈላጊው ቦታ አዕምሮአችንን እንድንጠቀም አእምሮአችንን ቀድሶታል። ብዙ ጊዜ የጌታን መንገድ ለማወቅና በራሳችን ስመተማመን በለፊው ብንማር ይረዳናል ብለን እንገምታለን። ኤርምያስ “እግዚአብሔር ሆይ ሰው በራሱ ሕይወት እንደማያዘበትና ለካሄዱንም በራሱ ሥልጣን መቆጣጠር እንደማይችል አውቃለሁ።” ይላል (ኤርምያስ 10:23)። በመዝሙር 25:9 “ገሮችን በፍርድ ይመራል፤ ለገሮችም መንገድን ያስተምራቸዋል” ይላል። ትሁት እንጂ ኩራተኛ መማር አይፈልግም።

በሁሉም አቅጣጫ በጌታ ስንታመን ምኞታችንን በሙሉ እርሱ ያሟላል። ይሄም የእኛን ፈቃድ ለእርሱ ሙሉ በሙሉ እናስረከባለን። እንደ ጻዊትም “አምላኬ ሆይ፤ ፈቃድህን ለማድረግ ወደድሁ፤ ሕግህም በልቤ ውስጥ ነው” እንላለን (መዝሙር 40:8)። ሙሉ በሙሉ ፈቃዳችንን ማስረከብ ማለት የራሱን ፈቃድ ገለል አድርጎ በጌታ ፈቃድ መተካት ማለት ነው።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያሳዩ ምልክቶች

እግዚአብሔር ፈቃዱን ለይተን የምናውቅበት ምንም ዓይነት መመሪያ ሳይሰጠን በጨለማ ውስጥ አይተወንም። ወይም ፈቃዱን ደብቆ ከእኛ ጋር ድብብቆች አይጫወትም። የወሰድነው ውሳኔና የተከተለነው አቅጣጫ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን የሚያሳዩን ልዩ ልዩ ምልክቶችን እግዚአብሔር አዘጋጅቶልናል። ከነዚህ ምልክቶች መካከል አንዳንዶቹን ለመጥቀስ እንሞክራለን።

ሀ ቅዱስ ቃሉ

እግዚአብሔር በጥንት ዘመን ለተለየ ዓላማ የሚጠራቸውን አንዳንድ ወንዶችና ሴቶችን አንዲያደርጉ የሚፈልገውን ነገር ግልጽ ባለ ድምጽ ይናገራቸው እንደነበረ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸውን

አናነባለን። ለምሳሌ ዮናስን ወደ ነነዌ ሄዶ በኃጢአት ውስጥ ይኖር የነበረውን የነነዌን ሕዝብ ወደ ንስህ እንዲጠራ ተናገረው (ዮናስ 1:1-2)። በኤሲና በልጆቹ ላይ ሲያመጣ ያሰበውን ፍርድ በግልጽ ለሳሙኤል ነገረው (1 ሳሙኤል 3:10)። እንዲሁም ጳውሎስን ወደ መቄዶንያ እንዳይሄድ በህልም ተናገረው (ዮሐን 16:9-10)። ማርያምንም የኢየሱስ እናት እንደምትሆን መልአኩን ልኮ ነገራት (ሉቃስ 1:30-31)። በብሉይ ኪዳን በተለያዩ ጊዜ እግዚአብሔር ነቢያቱን እያሰነሳ የአሰራኤልን ሕዝብ ይናገር እንደነበረ አናነባለን።

ዛሬስ እግዚአብሔር ለእኛ ፈቃዱን የሚያስታውቀው በምን ዓይነት መንገድ ነው? የመላእክትን መገለጥ ወይም ከሰማይ ልዩ ድምጽ ለመስማት እንጠብቅ ይሆን? የእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምናውቅበት እንደኛውና ትልቁ መመሪያችን ነው። ለዚህ ነው መጽሐፍ ቅዱሳችንን በጥንቃቄ ማጥናት ያለብን። ጴጥሮስ ከዮሐንስና ከያዕቆብ ጋር በተራራው ላይ ክርስቶስ ሲከብር ያየበትን አሰደናቂ ጊዜ ያስታውሳል፤ በዚያ ተራራ እግዚአብሔር በግልጽ ሲናገር ሰምቶታል። እንደዚህ እግዚአብሔር በግልጽ ሲናገር መስማት እንዴት ያስደስታል? ሆኖም ጴጥሮስ ከዚያ ጋር በማወዳደር “ከእርሱም ይልቅ እጅግ የዐና የትንቢት ቃል አለን” ሲል ስለእግዚአብሔር ቃል ጽፏል (2ኛ ጴጥሮስ 1:19-20)።

መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው። ክርስቶስ ራሱ የቃሉን ዘላለማዊነት ሲናገር “ሰማይና ምድር ያልፋል ቃሌ ግን አያልፍም” አለ (ማቴዎስ 5:18)። ሌላው የሚያስደንቀው የእግዚአብሔር ቃል ምንጊዜም የማይለወጥ መሆኑ ነው። ሳይንስ ይለዋወጣል፤ መጽሐፍ ቅዱስ ግን አይለወጥም። መጽሐፍ ቅዱስ ሕያው ነው። ለሚያነበው ሁሉ አዲስ ሕይወትን ይሰጣል፤ ይለውጣል፤ የተሰበረውን ይጠግናል። ጊዜ አይሸረውም። ለምሳሌ ጳውሎስ የመጀመሪያውን ደብዳቤ ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን የላከው በ56 ዓ/ም ማለትም ከ1900 ዓመት በፊት ሲሆን መልዕክቱ ጊዜ ያለፈበት ሳይሆን ዛሬም ላለነው ሰዎች ያገለግላል። የቆሮንቶስ ምዕመናንን ያስቸገራቸው ነገር ዛሬም ላለነው ችግራችን ነው። መልአክም ሆነ መንፈስ ቅዱስ ከቃሉ ውጪ አይሠሩም። እንዲሁም እግዚአብሔር ራሱን ስለማይቃረን ከቃሉ ውጪ አይሠራም።

አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ጊዜ ወበደው በጥንቃቄ በማጥናት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማየት ሲገባቸው አቋራጭ መንገድ በመውሰድ ከመንገዳቸው ሲወጡ እናያለን። ከውጪ ሲታዩ መንፈሳውያን ይምሰሉ እንጂ ከውስጥ እውነተኛ ብስለት የላቸውም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በአቋራጭ የሚጠቀሙ አንዳንድ ሰዎች የተለያዩ መንገዶችና ዘዴ አላቸው። እንደኛው፤ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ገለጥ አድርገው በጣታቸው እንደ ሥፍራ ይጠቁሙና (Finer Pointing) ያንን በማሰብብብ እግዚአብሔር

ር በወቅቱ ሰነበራቸው ጥያቄ የሰጣቸው መልስ አድርገው ይወሰዱታል።

አንድ ጊዜ አንድ ባልና ሚስት የወንጌል መልዕክተኛ ሆነው ወደ ውጪ አገር ሄደው ጌታን ለማገልገል በጣም ይመኙና ይናፍቁ ነበር። የነበሩበትን የሕይወት አቋምና ያሉበትን የመንፈሳዊ ይዘት በመመርመር ለሚያስቡት ዓይነት አገልግሎት ብቁ መሆናቸውንና አስመሆናቸውን ፈጽሞ ለማየት አልሞከሩም ነበር። በወቅቱ የታያቸው የራሳቸውን ብቁነት መመርመር ሳይሆን የት አገር ሄደው ጌታን ማገልገል እንዳሰባቸው ነበር።

አንድ ቀን መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ገሰጥ አድርገው ሲመለከቱ “ከባህሩ ደሴት አንተን አጠብቅሃለሁ” የሚል ቃል አነበቡ። ባንቱትም ቃል እጅግ በጣም ተደሰቱ። “ከባህሩ ደሴት አንተን አጠብቅሃለሁ” ሲል ፓሲፊክ ደሴቶች (Pacific Islands) ሄደን ጌታን እንድናገለግለው እየጠራን ነው ብለው ተነስተው ሄዱ። እዚያም ሁሉ ነገር ልክ ሳይመጣቸው ቀርቶ፣ ልባቸው ተሰብሮ በሰድስት ወር ጊዜ ውስጥ ተመልሰው መጡ። እንደተመለሱም ሴትየዋ ህክምና እንዲደረግላት የአዕምሮ ህመም ተኞች ሆስፒታል ገባች። ሁለቱም በሥጋም እንዲሁም በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንክታክት ብለው ተመለሱ።

አንዳንድ ሰዎች በሕይወታቸው ካለመብሰላቸው የተነሳ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ተአምር ይሠራሉ፤ ትንቢት ይናገራሉ ብለው የሚያምኑአቸውን ሰዎች ደጅ ሲጠኑ፤ አገር አቋርጠው እነርሱን ፍሰጋ ሲሄዱ ይታያሉ። ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሳያመሳክሩ እነርሱ የነገሯቸውን ብቻ ተቀብለው ሕይወታቸውን በዚያ ለመምራት ሲሞክሩ ይታያሉ። የእግዚአብሔርን ቃል ለመመርመርና ለማጥናት ስለሚሰንፉ “ታላቅ መንፈሳዊ” ነው ብለው የሚያምኑት ሰው እንዲነግራቸው ይፈልጋሉ። ወጣት ክርስቲያኖች በነበርንበት ዘመን አንዳንድ በመካከላችን ትንቢት ይናገራሉ የምንላቸው ወንድሞች ከሌላ የጸሎት ፕሮግራም አናካሂድም ነበር። ስለዚህ ሁልጊዜ የጸሎት ፕሮግራማችን በእነርሱ መገኘት ላይ የተመሠረተ ነበር። የሚያሳዝነው አንዳንድ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን ከማመን ይልቅ “የጸጋ ስጦታ አላቸው” ብለው የሚያምኑአቸው ሰዎች የሚናገሯቸውን ማመንና መቀበል ይቀላቸዋል። ሌላ የሚገርመው ለመሰማት የሚፈልጉትን እስኪያገኙ ድረስ “የጸጋ ስጦታ አለው” ብለው የሚያሰቡትን ሰው ሁሉ አየዞሩ ማንጋራቸውን የማያቆሙ መሆናቸው ነው።

አንዳንድ ብስሶት የጎደላቸው ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ቃል ያሰለግባቸው ያሰባቸው በጭቀው በማውጣት ቃሉን ከትክክለኛው ትርጉምና ከቃሉ መንፈስ ውጪ በመተርጎም ሰራሳቸው እንዲሰማማ አድርገው ይጠቀሙበታል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ብዙ የተሰፋ ቃል ተጠቅሷል። ያ የቃሉ ተስፋ የተሰጠው ለእኛ ነው። ይሁን እንጂ

መጠቀም የምንችለው የቃሉ መንፈስ ከሚለው ትርጉም ውጪ እየወሰድን አይደለም። የገንዘብ ውጥረት ባለብን ወቅት፣ ያልከፈልናቸው ብዙ ዕዳዎች ባሰጩብን ጊዜ፣ በቢታችን ውስጥ የሚላሰ የሚቀመስ በሌለበት ወቅት ወደ እግዚአብሔር “ምነው ዝም አልክ?” ስንል ጩኸታችንን እናሰማለን። በዚህ ወቅት መጽሐፍ ቅዱሳችንን ገሰጥ አድርገን ስንመለከት ዓይናችን የሚያርፈው ፊልጵስቶስ ምዕራፍ 4 ቁጥር 19 ላይ “አምላኬ ወሰን ከሌለው ብልጽግናው በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይ ነት የሚያስፈልጋችሁን ሁሉ በክብርና በሙላት ይሰጣችኋል” የሚለው ቃል ላይ ይሆናል። ይህንን ቃል ሰናነብ በደስታ መባረቅ እንጀምራለን። ጭንቀታችን ሁሉ ይጠፋል። በዚህ ቃል መጽናናት፣ ከጭንቀት ማረፍ ክፋት የለውም። ይሁን እንጂ ቃሉን በአገባቡ መመልከት ባለመቻላችን የተነሳ ራሳችንን ከትልቅ ችግር ላይ ልንጥል እንችላለን። ላጋጠመን የገንዘብ እጥረት መፍትሄ ለመፈለግ በመንቀሳቀስ ፈንታ “ጌታ እስጥሃለሁ ብሎኛል” ብለን እጆቻችንን አጣምረን በመቀመጥ ወደበሰጠ ችግር ውስጥ ራሳችንን ልንከት እንችላለን።

መጠየቅ ያሰብን ግን ጳውሎስ ለፊልጵስቶስ ሰዎች በምን ምክንያት “ጌታ ያዘጋጅላችኋል” እንዳላቸው ነው። የፊልጵስቶስ ምዕመናን በርከት ያለ አሥራትና ምጽዋት ለጳውሎስ በመሰጠት ከእነርሱ የሚጠበቅ ባቸውን ያደረጉና ለማያዊ በረከትን ለመቀበል የሚያስፈልገውን የሟሉ ሰሰነበሩ ነው። መጠየቅ ያሰብን ይህንን ተስፋ ለመቀበል “እኔስ የሚጠበቅብኝን አድርጌአለሁ?” የሚለውን ጥያቄ ነው። በወቅቱ የእግዚአብሔር መንፈስ ሲመራንና ሕይወታችንን ልንመረምርበት የሚገባው ጥቅስ በምሳሌ 3፡9-10 ላይ ያለው “ከህብትህና ምድርህ ከሚያፈራው መልካም ነገር ሁሉ የመጀመሪያውን መባ አድርገህ በመሰጠት እግዚአብሔርን አክብር። ይህንን ብታደርግ ነተራዎችህ በእህል የተሞሉ ይሆናሉ፤ የወይን መጥመቂያህም በአዲስ የወይን ጠጅ ሞልቶ ይትረፈረፋል” የሚለው ነበር።

አንዳንድ ሰዎች በቃሉ ለመጠቀም ስለሚፈልጉ ሰራሳቸው እንዲሰማማቸው አድርገው በማቅረብ ሰቃሉ ልዩ ትርጉም ይሰጡታል። አንድ ጊዜ አንድ ወጣት አንዲት “ፀጋ” የምትባል ወጣት ልጅ ማግባት ፈልጎ እርሷ ትክክለኛ ሚስቱ እንደሆነች ማረጋገጫ ምልክት እግዚአብሔር እንዲሰጠው ጸለየ። መጽሐፍ ቅዱሱን ገሰጥ አድርገን ሲመለከት ዓይኑ ፊልጵስቶስ ምዕራፍ 1 ቁጥር 2 ላይ አረፈ። “ፀጋና ሰላም ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታም ከኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ይሁን” የሚል ቃል አነበ በና አንግዲህ ጌታ “ፀጋ ለአንተ ትሁን ብሎኛል” ብሎ እንደማረጋገጫ አድርጎ ይዘንን ጥቅስ ተጠቀመበት። ጋብቻን የመሰለ ከፍተኛ ነገር ይህን ዓይነት መሠረት በሌለው ትርጉም ተጠቅሞ መመሥረት ትልቅ ሞኝነትና ጥፋት ነው።

በቃሉ ውስጥ እግዚአብሔር ለልጆቹ ፈቃዱ ምን እንደሆነ ይገልጽላቸዋል። በሙሴ ዘመን እስራኤላውያንን በእሳትና በደመና አምድ ይመራቸው ነበር። በዚህ ዓይነት እኛም በጣም መንፈሳዊ ብንሆን በዚያን መልክ እግዚአብሔር በአሁኑ ዘመን ላለው ልጆቹ ምሪትን ሲሰጠን ይችላል ይሆን? አይመስለኝም። እግዚአብሔር ፈቃዱን ለልጆቹ ከሚገልጽ ባቸው ልዩ ልዩ መንገዶች ትልቁና የመጀመሪያው የእግዚአብሔር ቃል ነው። በክርስትና ሕይወታችን ለማድግና ለመቆም እንዲሁም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ቃሉን በሚገባ ማጥናት እስፈላጊ ነው። ለመሆኑ መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያሳየን ወይንም ምሪትን የሚሰጠን በምን ዓይነት መንገድ ነው?

“ቅዱስ መጽሐፍ በሙሉ በእግዚአብሔር መንፈስ መሪነት የተጻፈ ነው፤ እርሱ እውነትን ለማስተማር፣ የተሳሳተትን ለመገለጽ፣ ለሕተትን ለማረምና ለትክክለኛ ኑሮ የሚበጀውን መመሪያ ለመስጠት ይጠቅማል። የሚጠቅመውም የእግዚአብሔር ሰው ፍጹም እንዲሆንና ማንኛውንም መልካም ሥራ ለመሥራት ብቁ ሆኖ እንዲገኝ ነው” ይላል (2 ጢሞቴዎስ 3:16-17)። የእግዚአብሔር ቃል ስህተት የሆነውን ነገር ስናደርግ ይገባል። ምን ማድረግ እንዳለብንና ምን ማድረግ እንደሌለብን ይነግረናል። ለምሳሌ የዝሙት ሥራ ወይንም የሪከስ ፊልም ከሚታይበት ሲኒማ ቤት በራፍ ቆመን “ጌታ ሆይ! ገብኼ እንዳይ ፈቃድህ ነው ወይ?” ብለን አንጸልይም። ምክንያቱም ይህን ዓይነቱን ተግባር የእግዚአብሔር ቃል የማይደግፈው መሆኑን በደንብ ስለምናውቅ ነው። መልሱ ምን እንደሆነ እያወቅ እግዚአብሔር ፈቃዱን እንዲያስታውቀው የሚጸልይ ሰው ራሱን ሆነ ብሎ ያታልላል።

እንዲሁም ለምሳሌ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በርከት ያለ ገንዘብ የያዘ በርሳ ወድቆ ብናገኝ “ጌታ ሆይ ይህን ወድቆ ያገኘሁትን ገንዘብ ለራሴ ላስቀር ወይንስ ልመልስ? ፈቃድህ ከሆነ አስታውቀኝ” ብለን መጠየቅ ይገባን ይሆን? ይህን ዓይነቱን ጥያቄ ማቅረባችን ራሱ ለማታለል ያለንን ዝንባሌ ያሳያል። ልክ አለመሆኑን ብናውቅም ፍላጎታችንን የሚያይለው “ባርሳውን አትመልስ” በሚለው ሃሳብ ላይ ነው። መልሱ ግልጽ ለሆነ ነገር መጸለይ ራስን ለመዋሸት ዕድል መስጠት ነው።

አንድ ጊዜ ሁለት የሚዋደዱ ወጣቶች ነበሩ። ሁለቱም ጌታን በጣም የሚወዱ፣ ወደፊት በአንድነት ጌታን ለማገልገል ዕቅድ የነበራቸው ነበሩ። ለመጋባት የወለኑ ቢሆኑም የጋብቻቸውን ቀን ግን ገና አልወሰኑም ነበር። አንድ ቀን ሁለቱ ብቻቸውን ሆነው ሲጫወቱ የሰጋ ፍላጎታቸው ሊቆጣጠሩት ከሚችሉት ደረጃ በላይ ሆነባቸው። በመጨረሻም በጉልበታቸው ተንበርክከው “ጌታ ሆይ! ከመጋባታችን በፊት የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ለማድረግ ፈልገናል፤ ፈቃድህ ከሆነ በዚህ ሰዓት ማንም

በራችንን እንዳያንኳኳ ይሁን፤ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት እንድናደርግ ፈቃድህ ካልሆነ ግን አሁኑኑ እንድ ሰው መጥቶ ያንኳኳ፤ ይህንንም የፈቃድህ ምልክት አድርገን እንወስደዋለን” ብለው ጸለዩ። በዚያን ወቅት ማንም ሳያንኳኳ ስለቀረ የጌታ ፈቃድ ነው ብለው የሩካቤ ሥጋ ግንኙነታቸውን ፈጸሙ። ከዚህ በኋላ ክፍተኛ የመንፈስ ጭንቀትና መረበሽ ደረሰባቸው። ለምን ያን ዓይነት ሰሜት እንደተሰማቸው እልገባ እላቸው። “እግዚአብሔር ቢፈልግ ሊያስቆመን ይችላል ነበር” በማለት ስሕተቱ የእግዚአብሔር እንጂ የእነርሱ እንዳልሆነ ደመደመ።

የእግዚአብሔርን ቃል ያለአግባብ በመጠቀም የጋብቻ ቃል ኪዳናቸውን እፍርሰው ዝሙት የፈጸሙ አንዳንድ ሰዎች አሉ። የዳኑ፣ የተለወጡ፣ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ፣ ዝሙት እንዲፈጽሙ እግዚአብሔር ፈቃዱን ገልጸልናል ያሉ ሰዎች አሉ። ዓይናቸው በፍትወት ታውሮ፣ ከጋብቻ ክልል ውጪ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት እንድንፈጽም ደረጃ በደረጃ እግዚአብሔር እየመራና ሁኔታዎችን አመቻችቶ በማቅረብ ፈቃዱን ገልጸልናል በማለት በድፍሪት ይናገራሉ። እንዲህ ዓይነቶቹ ሰዎች ምሪት አገኘን ያሉት ትክክል ያልሆነ ድምጽ ሰምተው መሆን እለበት። ምክንያቱም እግዚአብሔር ቃሉን ተቃርኖ ሌላ ምልክት አይሰጥም። መጽሐፍ ቅዱስ “ዝሙት ኃጢአት ነው” ይላል። ይህን መሠረታዊ እውነት ምንም ነገር አይለውጠውም። ስለዚህ እግዚአብሔር ኃጢአት እንድንሠራ ከቶ አይመራንም።

ማንን እንደምታገባ እግዚአብሔር እንዲያሳያት የጸለየች አንዲት ሴት ነበረች። አንድ ዕሁድ የቤተ ክርስቲያኒቱ መጋቢ ሲሰብክ ወደዚያች ሴት ጆሮ አንድ ድምጽ ቀረብ ብሎ መጋቢውን እያሳያት “ማንን ላግባ ብለሽ የጠየቅሽኝ ሰው እርሱ ነው” አላት። ያችም ሴት ያለአንዳች ጥያቄና ጥርጥር በማመን በምስጋና ተቀበለች። ሰውየው ያገባና ልጆች ያሉት መሆኑን ብታውቅም ግድ አልነበራትም። “ጌታ ነግሮኛል” ብላ ድርቅ አለች። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ “በመንፈስ ለመጋቢው ታጭቼለሁ” ብላ ለረዥም ዓመታት ጠበቀች። በዚህ ምክንያት በመንፈሷ ብዙ ስለተጨነቀች አንድ ቀን ወደ አንድ ክርስትያን አማካሪ ዘንድ ዕርዳታ ለመጠየቅ ሄደች። አማካሪውም ያ ሰው ባለትዳር መሆኑን እያወቀች ያንን ሰው ለማግባት ከእግዚአብሔር “መገለጥ ወይንም ራዕይ አግኝቻለሁ” ያለችው ልክ እንዳልነበረ ነገራት። እርሷ ግን መቀበል አቃታት። በመጨረሻም ስሜቷን ከመጠን በላይ ቢገዳውም እግዚአብሔር ያንን የቤተ ክርስቲያን መጋቢ እንዳልሰጣት ተረዳች። ይህች ሴት “ከእግዚአብሔር የሚገኘው ጥበብ በመጀመሪያ ንጹሕ ነው፤ ቀጥሎም ሰጣም ወዳድ...” (ያዕቆብ 3:17) የሚለውን ቃል ብታውቅ ኖሮ ከእግዚአብሔር ተቀበልኩት የምትለውን ምሪት መመርመር በቻለች ነበር።

ይህን የመሰለ የተሳሳተ ምሪት ሲመጣልን የእግዚአብሔር ቃል ያርመናል። መጸላይ ወይም ልክ መሆኑንና አለመሆኑን በአዕምሮአችን ማሳሰብ አይጠቅምም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ዝሙት ወይም የሌላውን ሰው መመኘት ኃጢአት እንደሆነ በግልጽ በሰሚናገር ነው። ልክ አለመሆኑን እያወቅን እግዚአብሔር ምሪትን እንዲሰጠን መጸላይ ባንክ ለመዝረፍ አሰብ “ኔታ ሆይ ያንን ባንክ እንድዘርፍ ፈቃድህ ከሆነ ፖሊሶች ወደዚህ እካባቢ እንዳይመጡ አድርግኒ ፈቃድህ ካልሆነ ግን አሁኑኑ ፖሊሶች ይምጡ” ብሎ እንደጸለየው ሌባ መሆን ነው።

በአሪት ዘኁልቁ መጽሐፍ እግዚአብሔር እንዲያደርግ የሚፈልገውን እያወቀ ከእግዚአብሔር ምሪትን ሰለጠየቀ ነቢይ አሰደናቂ ታሪክ እናነባለን። ሞአባውያንና ምድያማውያን ነቢዩ በሰዓም የእስራኤልን ሕዝብ እንዲረግግላቸው ጠየቁት። በሰዓምን እግዚአብሔርን “ምን ላድርግ?” ብሎ ሲጠይቅ ያገኘው መልስ “እስራኤልን እንዳትረግም” የሚል ነው። ለሁለተኛ ጊዜ የገንዘብ ጉባዔው በመምጣት እስራኤልን እንዲረግግላቸው በሰዓምን ጠየቁት። ለሁለተኛ ጊዜ እግዚአብሔርን “ምን ላድርግ?” ብሎ ጠየቀ። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር “አብረሃቸው ሂድ፤ ግን ተናገር የምልህን ብቻ ተናገር” አለው። በሰዓም ባገኘው ምሪት ደስ ብሎት ተነስቶ ተከትሎአቸው ሄደ። ይሁን እንጂ ጉዞ እንደጀመረ ሰይፍ የያዘ መልእክ መንገዱ ላይ ቆመ። በሰዓም በመንገዱ ላይ ሰይፍ ይዞ የቆመውን መልእክ ማየት ባይችልም የተቀመጠባት አሀያ ግን ይታያት ስለነበር አሀያይቱ አልነቃነቅም አለች። በዚህን ጊዜ በሰዓም ተናድዶ አሀያዋን መደብደብ ጀመረ። እግዚአብሔርም የአሀያይቱን አፍ ከፍቶ በሰዓም መሰማት የሚገባውን እንዲሰማ አደረገው።

የበሰዓም መጨረሻው የሚያሳዝን ነበር። ብዙዎቹን የሚያሳስቡ ሐሰተኛ ነቢይ ሆኑ። በመጨረሻም እስራኤላውያን በሰይፍ ወግተው ገደሉት። ይህንን የመሳሰሉ ምሳሌዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ተጠቅሰዋል። “ታማኝነትን” (Integrity) መመሪያ የሚያደርጉ ሰዎች ትክክል ያልሆነ ነገር እንዳያደርጉ ራሳቸውን ይጠብቃሉ። ምሳሌ 11:3 “ቅን ሰው ብትሆን መመሪያህ ታማኝነት ይሆናል፤ እምነት የማይጣልባቸው ሰዎች ግን ባታላይነታቸው ይጠፋሉ” ይላል። ዳዊት ቀደም ካለው ሰሐተቱ ብዙ ስለተማረ “ታማኝነትን” የሕይወቱ መመሪያ አድርጎ ነበር። እግዚአብሔር በነቢዩ በጋድ አማካኝነት የኦርናን እውድማ ገዝቶ ለእርሱ መስዊድ እንዲሠራ ነገረው። እርናም ዳዊትን በነጻ ውሰድ አለው። “እውነተኛነትን” መመሪያው ያደረገው ዳዊት “ይህስ እይሆንም፤ ዋጋውን መክፈል አለብኝ፤ እኔ ምንም ዋጋ ያላወጣሁበትን ነገር ለእምላኬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጌ ማቅረብ እይገባኝም አለው” (2 ሳሙኤል 24:24)። በዚህ ዓይነት “ታማኝነትን” መመሪያቸው ያደረጉ ብዙ ሰዎች እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ታሪካቸውን እናነባለን።

ለ መንፈስ ቅዱስ

ሁለተኛው የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያመለክተን መንፈስ ቅዱስ ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ እንዴት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያባይ እንደነበረ ብዙ ቦታ ተጽፎ እናነባለን። “መንፈስ ቅዱስ ፊልጶን ሂድ ወደዚያ ሠረገላ ቅረብ አለው” (የሐዋርያት ሥራ 8:29)። እዚህ ላይ ለማወቅ የምንፈልገው መንፈስ ቅዱስ ለፊልጶ እንዴት ነገረው? የሚለውን ነው። ጎልቶ በሚሰማ ድምጽ ነው? ወይንስ በፊልጶ መንፈስ ውስጥ ነው የተናገረው? መንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደተናገረው አናውቅም። ይሁን እንጂ ፊልጶ በመንፈስ ቅዱስን ትዕዛዝ ሰምቶ ታዘዘ።

አንዳንድ ሰዎች በግልጽ እግዚአብሔር ሲናገር በጆሮ ሰምቻለሁ ይላሉ። እኔ ግን ሰምቼ አላውቅም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ በውስጤ ማለትም በመንፈሴ በኩል በግልጽ ሲናገረኝ ሰምቻለሁ። ከብዙ ዓመት በፊት በአገልግሎት ወዲያና ወዲህ በምሮጥበት ዘመን እግዚአብሔር የተወሰኑ ወጣቶችን “የደቀ መዝሙርነት” ትምህርት አስተምረ ለአገልግሎት እንዳዘጋጃቸው በልቤ ውስጥ ሸክምን አኖረ። በዚያን ወቅት ያ የተሰማኝ ሸክም ከእግዚአብሔር እንደመጣ ምንም ዓይነት ጥርጣሬ አልነበረኝም። ይህን ስል ተቃዋሚ አልነበረብኝም ማለት አይደለም። ያንን ሥራ ለማፍረስ ወይም በሥራ ላይ እንዳይውል ብዙ ትግል አጋጥሞኛል። ይሁን እንጂ የተናገረኝ አምላክ ረድቶኝ በትግባር ላይ ማዋል ቻልኩ። የዚያንም ውጤት ያየሁት በዚያን ወቅት ብቻ ሳይሆን በዘመናትም ውስጥ አይቻለሁ።

ያዕቆብ “ከእግዚአብሔር የሚገኘው ጥበብ በመጀመሪያ ገጽሕ ነው፤ ቀጥሎም ሰላም ወዳድ ነው...” ብሎ እንደጻፈው መንፈስ ቅዱስ ሲናገረን ምንም እንኳን የተናገረንን ቃል ባንወደውም በውበጣችን ልዩ የሆነ ሰላም ይሰማናል። እግዚአብሔር በሙሉ ጊዜ እንዳገለግለው በውስጤ መንፈስ ቅዱስ ልዩ በሆነ ድምጽ ተናገረኝ። ጌታን ማገልገል በጣም ብፈልግም ሙሉ ጊዜዬን መስጠት ግን ፈጽሞ የማሳሰበውና የማልመኘው ነገር ነበር። ስለሆነም ወዲያው እጄን ዘርግቼ የተቀበልኩት ነገር አልነበረም። ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ብዙ ተግግቼአለሁ። “ቤተሰቤን የማስተዳደር ኃላፊነት አለብኝ፤ ከማንም ዕርዳታ ሳልጠይቅ እንደ ጓደኞቼ እየሠራሁ በትርፍ ጊዜዬ ብቻ እገለግላለሁ” በማለት ከእግዚአብሔር ጋር ውይይት ከፍቼ ነበር።

መጨረሻ ላይ መንፈስ ቅዱስ አሸነፈና “እኚ” አልኩ። አገልግሎ

ቲን ጀመርኩ። በዚህ መጽሐፍ ዘርዘሪ የማልጨርስው ልዩ ልዩ ትግል፡ እንቅፋትና ጦርነት አጋጥሞኛል። ይህም ልዩ ያልገመትኳቸውና ያላሰብኳቸው ብዙ ሁኔታዎች ሲከሰቱ አይቻሉም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ለአገልግሎቱ እንደጠራኝ ምንም ዓይነት ጥርጣሬ አልነበረብኝም። በዘመናትም በመታዘዜ ብዙ ፍሬዎችን አይቻሉም።

ሳሙኤል በቤተ መቅደስ የእግዚአብሔርን ድምጽ በግልጽ እንደሰማ አሁንም በዘመናችን አንዳንድ ሰዎች የእግዚአብሔርን ድምጽ ጉልበት በሆነ ድምጽ ሰማን የሚሉ አሉ። ልምምዳቸውን የሚያውቁት እነርሱ ራሳቸው በሰሆኑ “አልሰሙም፤ ወይም መስማት አይችሉም” ማለት አልችልም። መቀበል የሚያቅተኝ ግን አንድ አነርሱ በጀርአችን እግዚአብሔር ሲናገረን ያልሰማነውን “ደካማ ክርስትያኖች በመሆናችሁ ነው” ቢሉን ነው።

አንዳንዶቻችን በሥጋ ጀርአችን ባንሰማም በውስጣችን ሲናገረን ጥርት ባለ ሁኔታ አንሰማለን። ከእግዚአብሔር ምሪት መቀበላችንን ወሳኙ እግዚአብሔር ሲናገረን ድምጹን የመስማትና የመለየት ችሎታችን ነው። ለፊልጶስ መንፈስ ቅዱስ ሲናገረው ድምጹን ሰይፋ ማወቅና መታዘዝ ትልቅ ነገር ነበር። ለእኛም ያን ያህል ትልቅ ነገር ነው። በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ውስጥ መንፈስ ቅዱስ “እዚህ ሂድ፤ እዚያ አትሂድ” የሚል ግልጽ ትዕዛዝ ለሐዋርያት ይሰጥ እንደነበረ አናነባለን። በዘመናችንም “እንዲህና አንዲህ ዓይነት ቦታ ሂድና ለእንደዚህ ዓይነት ሰው መስክርሰት፤ ወይም የወንጌሉን ቃል አሰማው” የሚል ጥሪ የሚደርሳቸው አንዳንድ ሰዎች ይኖራሉ።

አልፎ አልፎ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ አንዳናደርግ የሚከሰክለን ጊዜ አለ። ይህ ሲሆን የሚችለው በተሰይዞ ከመስመር በምንወጣበት ጊዜ ነው። ትክክለኛ መስመር ላይ ካለን ግን “ተው ተመለሱ! አትሂዱ” አይለንም። ሐዋርያት እንደ እኛ ሰዎች በመሆናቸው ይሁኑ ነበር። ሲበቱ መንፈስ ቅዱስ “ተው ተመለሱ” ይላቸው ነበር። የሐዋርያት ሥራ 16፡6 ላይ ጳውሎስና ሲላስ መንፈስ ቅዱስ በእባቦ ቃሉን እንዳይናገሩ ከሰከላቸው ይላል። ወንጌል ስሁሉም መሰበክ እንዳለበት ሰለምናውቅ “ቃሉን አትሰበክ” ቢል ትንሽ ግር ሳይለን አይቀርም። ወንጌል ስሁሉም፤ የትም ቦታ መሰበክ የሰብንም አንዴ? አዎን የማያስፈልግበት ቦታና ጊዜ ይኖራል። ለመናገር ጊዜ እንዳለው ሁሉ ዝም ለማለትም ጊዜ አለው። አንዳንዶቻችን ጊዜና ቦታ ሳንመርጥ በሁሉም ሰው አፍ ውስጥ በግድ የሃይማኖትን ቃል ለመክተት ስለምንታገል “ረጋ በሉ” መባል የሚያስፈልገን ጊዜ አለ።

“በየአደባባዩ አየዞርኩ ወንጌል ለመሰበክ ትልቅ ስሜት አለኝ” የሚሉ አንዳንድ ሰዎች አሉ። እግዚአብሔር በእርግጥ ልኳቸው ክሆን

ግሩም ነው። የግል ፍላጎታቸውን ለማርካት ብቻ ከሆነ ግን መንፈስ ቅዱስ መርቶአቸው አንዳልሆነ ግልጽ ነው። በሰሚታቸውና ሰግል ጥቅማቸው ሲሉ ብቻ ወደ አገልግሎት የሚገቡ ሰዎች ለእግዚአብሔር ቃል መበፋፋት አንቅፋት ይሆናሉ። እግዚአብሔር ትክክለኛውን ጊዜ ያውቃል። ቃሉን ለመስማትና ለመቀበል ልባቸውና አዕምሮአቸው መቼ ዝግጁ እንደሚሆን ያውቃል። እግዚአብሔር ሲልክን ሰዎች ያዳምጡናል፤ ያይም መከሩ ለመታጨድ ዝግጁ ነው።

“ጌታ እስኪናገረኝ ድረስ ካሰሁበት ነቅነቅ አልልም” የሚሉም አሉ። ይሁን እንጂ ጌታ አንድንንቀባቀስ አንጂ አንድ ቦታ ቁጭ አንድንል አይፈልግም። የቆመ መኪና መረውን ለመጠምዘዝ ብንሞክር ድርቅ ብሎ ያስቸግረናል፤ መንቀባቀስ ሲጀምር ግን መረውን በቀላሉ ማዞር ይቻላል።

ከእግዚአብሔር ምንም ዓይነት ምሪት ካላገኘሁ ምን ማድረግ አለብኝ? ቁጭ ብዬ መጠበቅ ይኖርብኛል? ከእግዚአብሔር ምንም ዓይነት ምሪት ካልተቀበልኩ እግዚአብሔር የሰጠኝን በመንፈስ ቅዱስ የተቀደሰውን የማሰብ ችሎታዬን ወይም አዕምሮዬን መጠቀም አለብኝ። ባለን ትንሽ ብርሃን መንቀባቀስ ስንጀምር እግዚአብሔር ሁልጊዜ ተጨማሪ ብርሃን ይሰጠናል። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ በንጹህ ልብና ፍላጎት ከተነሳን ወደ ትክክለኛው አቅጣጫ ይመራል። አንድ ቦታ በአልህ ቁጭ ብንልና እግዚአብሔርን በጉልበት ለማሠራት ብንሞክር ትንሽም ፎቀቅ አይልልንም። ማንም ሰው በኃይል የእግዚአብሔርን እጅ መጠምዘዝ አይችልም። የእግዚአብሔርን ምሪት ወይም ፈቃድ ለማወቅ ስንጥር አውነተኛ መመሪያ ለማግኘት አንጂ የእግዚአብሔርን እጅ ለመጠምዘዝ የሚያስችለንን ዘዴ መማራችን አይደለም።

መንፈስ ቅዱስ ሲናገረን “አድርግ” ወይም “አታድርግ” በሚል መልክ ይሆናል። “አታድርጉ” የሚለው ምሪት የሚታወቀው ውስጣዊ ሕይወታችን ሰላም ሲያጣ ነው። ሊደርስብን ካለው አደጋ ሊያድነን ሲል በውስጣችን ሰላም ያሳጣናል። ነገር ግን የጌታን ፈቃድ እንዳንሠራ ሊያቆመን ሰይጣን የፈጠረው አንደሆነበት በምን እናውቃለን? እግዚአብሔር “አታድርጉ” የሚለውን ህሳቡን ለመግለጽ በውስጣችን ረብሻ እንዲፈጠር ሲያደርግ ሰይጣን ያን ሠርዞ የራሱ የሆነ ሰላም አስመስሎ መስጠት አይችልም። ስለዚህ ውስጣችን ሰላም ሲያጣና በንረብሻ ከጠላታችን የመጣ ሳይሆን ይችላልና ልናስብበት ይገባል።

አንዳንድ ጊዜ “አንደሚገባ ያህል አልጸለይክም፤ ብዙ መጸለይ አለብህ” የሚል ድምጽ በውስጣችን ይሰማን ይሆናል። ይህን ዓይነት ድምጽ እንኳን መንፈሳዊ ቢመስልም ከየት አቅጣጫ እንደመጣ መመርመር ይገባል። እዚህ ላይ አንዳንዶቻችን “ሰይጣን ለመሆኑ ብዙ ጸልይ ብሎ

ይነግረናል እንዴ?” ብለን መጠየቃችን አይቀርም። ሰይጣን የሚያጠምደን በሁለት ዓይነት መንገድ ነው። አንደኛው ግልጽ በሆነ ኃጢአት ውስጥ እኛን ገፍቶ በመጣል ነው። ሁለተኛው፤ ከምንችለው በላይ መንፈሳዊ በሚመስል ነገር ውስጥ እኛን በመከተት መንፈሳዊ ነገር ችክ እንዲለንና እንዲሰለጥን በማድረግ ነው። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እንድንቀሳቀስና እምነታችንን በሥራ ላይ እንድናውለው እንጂ ዝም ብለን እንድንጸልይ ብቻ አይፈልግም። አንዳንድ ሰዎች ከሚገባው በላይ የመጸለይ ግፊት የሚሰማቸው አሉ። በጋቸው ከሚችለው በላይ ያለ እንቅልፍ በማደር ብዙ ይጸልያሉ። በጋቸው ከሚችለው በላይ ብዙ ቀናት ይጸማሉ። ልብሳቸውን አይለውጡም፤ ሰውነታቸውን አይታጠቡም፤ የደበታ ፊት የሚታይ ባቸው ሳይሆኑ የጨፈገጋቸው ናቸው። የክርስትና ሕይወት ሽክምና ግዳጅ የሞላበት ሳይሆን የደበታ ሕይወት እንደሆነ አያውቁም። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች መንፈሳዊ መልክ ያለው ምሪት ከሰይጣን መምጣት የሚችል መሆኑን የማያውቁ ናቸው።

የሰማነው ድምጽ ከእግዚአብሔር ወይም ከሰይጣን መሆኑን ለይተን የምናውቅበት አንደኛው መንገድ ከውስጣችን የሚሰማን ሰላም ነው። ረጋ ያለ፣ ሰላም የሞላበት ከሆነ ከእግዚአብሔር ነው፤ ጥድፈያ የበዛ በት ከሆን ግን ከሰይጣን ወይም ከራሳችን የመነጨ ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይመራናል፤ ሰይጣን ግን ይገፋናል። በትዕዛዝ መልክ “ማግባት አለብህ፤ እግዚአብሔር ሰጥቶሃል፤ ተሎ ብለህ በአንድ ሳምንት ውስጥ አግባ፤ ጊዜ ከወሰድክ ይሄ ዕድል ያመልጥሃል” የሚል ጥድፈያ የበዛበት ከሆነ ከሰይጣን ወይም ከራሳችን የመነጨ መሆኑን አንገርላ። ይህንን ድምጽ ከተከተልን ራሳችንን አደጋ ውስጥ እንከታለን። ከእግዚአብሔር ዘንድ ነገሩ በጣም አላሳቢ ካልሆነ በስተቀር ጥድፈያ የለም።

በእውነተኛ መንፈሳዊ ንቃትና እንዲሁም በሰሜት ጋል ጋል ማለት መካከል ያለውን ልዩነት በደንብ ልናውቀው ይገባል። ትክክለኛ መንፈሳዊ ንቃት ያለው ሰው ጥልቀት ያለው ወንዝን ይመስላል። ውሃው በኃይል ቢወርድም ጨኸት፣ አረፋና ፍልቅልቅነት አይታይበትም። ሌላው ግን በውስጡ ምንም የራሱ የሆነ ሰላም ሳይኖረው እንደ ኳስ ሚዳ አዳማ ቂና አጨብጫቢ ይመስላል። እንግዲህ ይህን ዓይነት ሰሜት መንፈሳዊ ሀመም እንዳለብን የሚያሳይ ምልክት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር በምናደርገው እርምጃ ተራራ ጫፍ ላይ የደረሰ ንቃት ሽለቆው ውስጥ ካለ ሕይወት የተሻለ አይደለም።

የእግዚአብሔርን ሰላም ማወቅ ለንጀምር ሚዛናችንን ያልለቀቅን፣ ሁኔታዎች የማይለውጡን ወይም “አሁኑኑ ተነሰተህ አድርግ!” እያለ ለሚገፋ ድምጽ የማንበረግግ እንሆናለን። የእግዚአብሔርን ድምጽ መለየት በለለመድን “እውነተኛ መሳይ ምሪቶች” እያሳሰቱንም። መለኮታዊ ምሪትን መቀበል ማለት የሕይወት ትክክለኛ የሆነ መሠረታዊ መመሪያ መያዝ ነው።

ብዙ ጌታን የሚያውቁ፣ በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ ነገር ግን የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ምሪት በሕይወታቸው ያልተሰማመዱ አሉ። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ትልቅ ለጦታ ተስጥቶአቸው በጦታቸውን በመጠቀም ፈንታ ጠቅልለው ያበቀመጡትን ሞቾች ይመሰላሉ።

የመንፈስ ቅዱስ መላት የተሰጠን በሕይወታችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲያሳየን ወይም እንዲያመለክተን ነው። በሕይወታችን በየዕለቱ ካልተለማመድነው ግን ዕድገት በማሳየት ፈንታ ሁልጊዜ ሀጻኖቶች ሆነን መቅረታችን ነው። የዕብራውያንን መጽሐፍ የጻፈው ሰው “እስከ አሁን በነበረው ጊዜ እናንተ አስተማሪዎች መሆን በተገባችሁ ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል የመጀመሪያ ትምህርት ሌላ ሰው እንደገና እንዲያስተምራችሁ ያስፈልጋል፤ የሚያስፈልጋችሁ ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም” ይላል (ዕብራውያን 5:12-13)።

የእግዚአብሔርን ድምጽ ከሌላው ዓይነት ድምጽ መለየት የምንችለው በልምምድ ነው። ሊያሳበቱን የሚችሉ ብዙ ዓይነት ድምጾች ከምንጊዜውም ይበልጥ በአሁን ጊዜ ሞልተዋል። የዘመኑ ክርስትያኖች ብዙ አቋራጭ ነገር ይፈልጋሉ። በግላቸው የእግዚአብሔርን ፈቃድ በጸሎትና ቃሉን በማጥናት ለማወቅ በመታገል ፈንታ የጸጋ ስጦታ አለው ብለው የሚያምኑትን ሰው “ይህን አድርጉ፤ ያንን አታድርጉ” ብሎ እንዲነግራቸው ይፈልጋሉ። ብዙዎች በዚህ አቅጣጫ እየሄዱ ተሰናክለዋል። “ጌታ እንዲህና እንዲያ አድርግ ብሎሃል” ብለው እግዚአብሔር ሳይነግራቸው “ነግሮናል” ብለው የትንቢት ቃል የሚያውጁ ራሳቸውን ከመጉዳታቸውም በላይ የእግዚአብሔር ሕዝብ ፈቃዱን በመሻት እንዳያድግ እንቅፋት ሆነዋል።

ሐ ከእግዚአብሔር የሚመጣ ሰላም

መንፈስ ቅዱስ በንቃት (በኃይል) በአማኞች ሕይወት ውስጥ በመሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያሳይ ተምረናል። ሁለተኛው የመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ደግሞ ጸጥ ሳለ ወይም ለዘብ ባለ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያሳያል። በአገልግሎቱ ከላይ ከጠቀስነው የሚለየው ረጋ ያለው የመንፈስ ቅዱስ ሥራ “የእግዚአብሔር ሰላም” ተብሎ ይጠራል።

በአሁኑ ጊዜ በብዙዎች ዘንድ ያልታወቀ ነገር ቢኖር “ሰላም” የሚለው ቃል ነው። ሁሉም “ሰላም” እያለ ይጮሃል። ግን እውነተኛውን “ሰላም” አላወቁትም። የእግዚአብሔር ሰላም ፈቃዱን ያመለክተናል።

“የአንድ እካል ክፍሎች ሆናችሁ የተጠራችሁት ስዚህ ሰላም በሊሆን የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይንገሥ፤ እመስጋኞችም ሁኑ” ይላል (ቆላስ. 3:15)። ይህም ማለት የእግዚአብሔር ሰላም እንደ “ዳኛ” ሆኖ በውስጣችን ለሚፈጠረው ጥያቄ “አድርግ” ወይም “እታድርግ” በማለት ያገለግላል ማለት ነው።

“የእግዚአብሔር ሰላም” ፈቃዱን ለማመልከት በምን ዓይነት ሁኔታ ነው የሚሠራው? ለማድረግ የምናበበው ነገር ትክክል ከሆነ ሀሊናችን በውስጣችን እርፍ ያለ ወይም በሰላም የተሞላ ይሆናል፤ ነገሩ ልክ ካልሆነ ግን ሰላማችን የደፈረሰ ይሆናል። ኳስ ሚዳ ውበተኛ ጨዋታውን ከሚመራው ዳኛ ጋር መከራከር ጉዳት እንጂ ጥቅም እንደሌለው እናውቃለን። በጨዋታው ለመቀጠልም ሆነ ከጨዋታው ለመውጣት የመጨረሻውን ውሳኔ የሚያስተላልፈው ዳኛው ነው። ልክ እንደዚሁ በትክክለኛው መስመር ላይ መሆናችንና አለመሆናችንን የሚነግረን “የእግዚአብሔር ሰላም” ነው። የእርሱን ሕግና ደንብ እለማከበር ራሱን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ማድረግ ይሆናል።

የዚህ ሰላም ባሕር ምንድነው? ሰላም እንዳለን እንዴት እናውቃለን? የእግዚአብሔር ሰላም ሰንል በአካባቢያችን ሁካታ ሳይኖር ወይም ጸጥታ ብቻ ሊሆን ማለት አይደለም። የእግዚአብሔር ሰላም በውስጣችን ሲኖር ሁኔታዎች ሁሉ መጥፎና ተቃራኒ በመሆናቸው ብዙ የምናገረመርምበትና ቅር የምንሰኝበት ነገር እንኳን አያለ ከውስጣችን ፍጹም የሆነ ሰላም ይኖረናል። የእግዚአብሔር ሰላም ሁኔታዎች የሚለውጡት አይደለም። የእግዚአብሔር ሰላም ከውጪ ሳይሆን ከውስጥ ነው። በዙሪያችን ያለው ሁኔታ የሕግም ያህል መጥፎ ቢሆን በውስጣችን ግን ሙሉ ሰላምና መረጋጋት ይታያል።

“የእግዚአብሔርን ሰላም” የእኩባቢው መጥፎ ሁኔታ ሊለውጠው ስለማይችል በዚህ ባሕርው መለኮታዊነቱን እናረጋግጣለን። “ሁኔታዎች ከተለወጡ በኋላ ሰላም ይኖረኛል” ብሎ መጠበቅ የማይመብል ነገር ነው። ምክንያቱም ሁኔታዎች እኛ ካልተለወጡ ምንጊዜም ቢሆን ሳይለወጡ ይችላሉና ነው። “ይሄ፣ ያ፣ ሲኖረኝ፣ እንዲህ ሊሆንልኝ ሰላም ይኖረኛል” ብሎ መመኘት በአየር ላይ ቤት እንደመሥራት ይቆጠራል። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ሰላም በሚኖረን ቁሳቁስ የማይገኝ በመሆኑ ነው። ጳውሎስ ሰላም ሊኖረን የሚያስችለንን ሁኔታዎች ሲጠቅስ “ስለዚህ የሚያስፈልጋችሁ ነገር ቢኖር ምስጋና በተሞላበት ጸሎት እግዚአብሔርን ለምኑ እንጂ በምንም አሳብ አትጨነቁ። የኢየሱስ ክርስቶስ በመሆናችሁ ከሰው ማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና እእምሮአችሁን በጤንነት ይጠብቃል” ይላል (ፈልጽሰዩስ 4:5-7)።

የእግዚአብሔር ሰላም ከአዕምሮ ሁሉ በላይ ነው። ሌላው ቀርቶ እኛን ራሳችንን ያስደንቅናል። ሁኔታዎች ልክ እንዳልሆኑ እያየን እንዴት አዕምሮአችንና መንፈሳችን ጸጥ ማለት ይችላል? እኛን ብቻ ሳይሆን የእኛን ሕይወት በቅርብ ሆነው የሚያዩትን እንኳን ያስደንቃቸዋል። “ይሄ ሁሉ መከራ ሲደርስበት እንዴት ታግሶ መቆየት ቻለ?” በማለት ይደነቃሉ።

በክርስቶስ ላይ ማረፍ ሰንቸል የእግዚአብሔር ሰላም እዕምሮአችንንና ልባችንን ይጠብቃል። በቅድሚያ ግን ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም መፍጠር ያስፈልገናል። ካልሆነ ግን እውነተኛ ሰላም አይኖረንም። ከእግዚአብሔርም ጋር ሰላም መፍጠር የምንችለው በንስሃ ወደ እርሱ የቀረብን እንደሆነ ነው። በድብቅ ያመነዘረ ሰው ሰላም ሊኖረው አይችልም፤ በሀሊናው ይሰቃያልና ነው። ባህሪያችንና የራሳችን ሁኔታዎች በውስጣችን ለሚሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ወሳኞች ናቸው። ሕጉን ከተላለፍን የእግዚአብሔር ሰላም ሊኖረን አይችልም (ኢሳያስ 48:18)።

ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ወይም ቃሉ ከደነገገው ሕግ ውጪ መኖር ሰንጀምር በውስጣችን ተጨናቂዎችና ሰላም የሌለን እንሆናለን። “ሕግህን የሚወዱ ፍጹም የሆነ ሰላም አላቸው፤ ከቶ ምንም ነገር ሊያሰናክላቸው አይችልም” ይላል (መዝሙር 119:165)።

“የእግዚአብሔር ሰላም” ወሳኝ ዳኛ ነው። ከእግዚአብሔር ጋር ሙሉ እርቅ ከሌለን እውነተኛ የሆነ የውበጥ ሰላም አይኖረንም። ይህ ከሆነ ደግሞ የእግዚአብሔርን ፈቃድና ምሪት ማየት እንችልም። ስይጣን እስመስሎ ሊፈጥር የማይችለው ነገር ቢኖር “የእግዚአብሔርን ሰላም” ብቻ ነው። ስይጣን “የእግዚአብሔርን ድምጽ” መቅዳት ወይም እስመስሎ ማለማት ይችላል። ሌላው ቀርቶ ፍቅርና በነገትን በመኮረጅ ወይም በመቅዳት እንደ ብርሃን መልክ እድርጎ ራሱን ማቅረብ ይችላል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔርን ሰላም መፍጠር ወይም መኮረጅ አይችልም።

የአካባቢ ሁኔታዎች(circumstances)

ሁኔታዎች ሁሉ ልክ እኛ እንደምንፈልጋቸው ልክ ሲመጡልን “እግዚአብሔር ሁሉን እያሳካልኝ ነው” እንላለን። ሳይሆንልን ሲቀር ግን “ስይጣን እየተዋጋኝ ነው” እንላለን። እያወቅነውም ሆነ ሳናውቀው አንዳንድ ሁኔታ በመንገዳችን ላይ ሲያጋጥመን ይበልጥ ወደ እግዚአብሔር ሊያቀርብን እንደሚችል በሕይወታችን ተለማምደን አይተነዋል። እግዚአብሔር ከሁኔታዎች በላይ እንድንኖር እንጂ በሚያጋጠሙን ሁኔታዎች ተበፋ

ቆርጠን እንድንኖር አድርጎ አልፈጠረንም። ሕይወታችንን እንድንገዛ ለጌታ ካስረከብን ደግሞ ጌታ ሳያውቀው በሕይወታችን የሚደርስ ምንም ክፉ ነገር የለም። ስይጣን ቢያጠቃን ጌታ እውቆና ፈቅዶ እንጂ ባይፈቅድ ምንም ነገር ማድረግ አይችልም።

“አጋጣሚ ሁኔታዎች” የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊያሳውቁን ከሚችሉ ምልክቶች አንደኛው ነው። “እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ የሚፈጠሩትን ሁኔታዎች ሁሉ መቆጣጠር ይችላል” ብሎ የሚያምን ክርስቲያን “ሁኔታዎችና ክንውኖች ሁሉ ያለምክንያት እንዲሁ መፈጠር ይችላሉ” ብሎ አያምንም። ለምሳሌ ከሥራ ቢወጣ፣ መኪናው ቢሰበር፣ ለረጅም ጊዜ አይቶት የማያውቀው ወዳጁን መንገድ ላይ ቢያገኘው፣ እንኛለሁ ብሎ ያልጠበቀውን ገንዘብ ቢያገኝ፣ እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉትን ጥቃቅን ነገሮችን ሁሉ በመጠቀም እግዚአብሔር የራሱን ፈቃድ መፈጸም እንደሚችል ማወቅ ይገባል።

“አጋጣሚ ሁኔታዎች” በመጠቀም እግዚአብሔር በሕይወታችን ይሠራል። “ሁሉን ነገር በገዛ ራሱ ፈቃድ በሚሠራ በእግዚአብሔር ዕቅድ መሠረት አስቀድመን ስለተወሰነን...” ይላል (ኤፌሶን 1:11)። በሕይወታችን የሚደርሱ ነገሮች ሁሉ እንዲሁ ድንገት የሚሆኑ ባይሆኑ እግዚአብሔር እውቋቸው የሚፈጸሙ ናቸው። ሁኔታዎች ከእግዚአብሔር ዕቅድ ውጪ አይፈጠሩም። ሁሉም ዓላማ ወይም ምክንያት አላቸው። ሁሉም ሁኔታዎች “ጥሩ ወይም በጎ ናቸው” ባይባሉም መጨረሻ ላይ ግን ለበጎ ሊሆኑ ይችላሉ። ሁኔታዎች በመጨረሻ ላይ ለበጎ ሊሆኑ የሚችሉት ግን እግዚአብሔርን ለሚወዱ ሰዎች ብቻ ነው። እግዚአብሔር በሕይወታችን በጎ ሥራ መሥራቱን ወይም እየሠራ መሆኑን የምናውቀው እኛ እግዚአብሔርን የምንወድ ስንሆን ብቻ ነው።

በሕይወታችን ለሚከናወኑት ወይም ለሚፈጠሩት ሁኔታዎች እግዚአብሔር ድርሻ ያለው ብቻ ባይሆን እያንዳንዱን ሁኔታ ለዓላማው ይጠቀምበታል። “እስቲ የእግዚአብሔርን አሠራር አስተውል! እግዚአብሔር ያጣመመውን እንዴት ሰው ሊያቀናው ይችላል? ሁሉ ነገር በስመረልህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤ መከራም በሚመጣበት ጊዜ ይህን አስታውስ፤ እግዚአብሔር ሁለቱንም ነገሮች ማለትም ደስታንና መከራን የሚልክበት ጊዜ ይኖራል፤ የትኛው ቀድሞ እንደሚመጣ ለማወቅ ግን ከቶ አትችልም” ይላል (መክብብ 7:13-14)።

በመክብብ 7:11-12 ላይ ስለሞን ጥበብ ከፍተኛ ዋጋ ያለው መሆኑን ይናገራል። “...ጥበብን ማግኘት ርስትን የመውረስ ያህል ነው፤ በገንዘብ እንደሚገኝ ዋስትና ይሆንላቸዋል” ይላል። እውነተኛ ጥበብ ያለው ሰው እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ ይገባዋል። ስለሞን

“እግዚአብሔር ያጣመመውን ሰው እንዴት ሊያቃናው ይችላል?” ብሎ ይጠይቃል። ስለሞን ለመግለጽ የፈለገው ሀሳብ እለ። 1ኛ፤ መኖር (ሕይወት) ለእያንዳንዳችን ምን እንደሚመስል ያሳየናል። ይኸውም አቅጣጫውን የለወጠና የተጣመመ መሆኑን ነው። የራሱ የሆነ ከፍተኛ ዝቅታ አለው፤ ደስታና ሀዘን የተቀላቀለበት ነው። 2ኛ፤ ሕይወት መጣመሙን ብቻ ሳይሆን እግዚአብሔር ሊያደርግ የሚችለውንም ይገልጻል። እርሱ ከእኛው ጋር በከፍተኛ ሆነ በዝቅታ ውስጥ አብሮን ይከፈላል። 3ኛ፤ ሰው ምንም ዓይነት ሁኔታን በራሱ ጋይል መለወጥ የማይችል መሆኑን ያሳየናል። እግዚአብሔር መንገዳችንን ካጣመመው ለማቃናት እኛ ሰዎች ጋይልና አቅም የለንም። ለምሳሌ በፍጥነት መኪናችንን ለናሽከረከር ምስግር ጎማውን ቢያስተነፍሰው ወደ ጓላ ተመልሰን ሁኔታውን ለመለወጥ ይኸውም ጎማው ውስጥ የገባው ምስግር እንዳይገባ እንዲሁም የወጣው አየር ተመልሶ ቀድሞ እንደነበረው እንዲሆን የማድረግ አቅምና ችሎታ የለንም። እግዚአብሔር ግን በግል ዕለታዊ ኑሮአችንና ሕይወታችን ውስጥ በመግባት ሁኔታዎች ለእኛ እንዲሰማሙና እንዲጠቅሙን ማድረግ ይችላል።

እግዚአብሔር የወሰናቸው አንዳንድ ሁኔታዎች ሲፈጠሩ ምን ማድረግ እንደሚገባን ስለሞን ይነግረናል። “ሁሉ ነገር በስመረልህ ጊዜ ደስ ይበልህ፤ መከራም በሚመጣበት ጊዜ ይህን አስታውስ፤ እግዚአብሔር ሁሉንም ነገሮች ማለትም ደስታንና መከራን የሚልክበት ጊዜ ይኖራል...” ይላል (መክብብ 7:14)። ሁሉ ነገር ሲስተካከልልንና ጥሩ ሲመጣልን ደስ ይለናል፤ ክፉ ሁኔታዎች ሲያጋጥሙን ይኸውም ልጆች ሲታመሙብን፣ የመኪና አደጋ ሲደርስብን፣ ከሥራ ስንወጣ፣ ይዞታችን ምን ይሆን? ምንስ ይመስል ይሆን? ብዙዎቻችን ሀዘናችን ብርቱ ይሆናል፤ የመንፈስ ጭንቀትም ይዘዘናል። ማድረግ የሚገባን እግዚአብሔር በሥራ ላይ መሆኑን ማስተዋል ነው። ክፉውም ሆነ ደጉ ነገር በሕይወታችን በየተራ እንዲደርሱ የፈቀደው እርሱ መሆኑን መርሳት የለብንም። ሁሉንም ለመቀበል ራሳችንን ግለማመድ ይገባናል።

እግዚአብሔር በሕይወታችን ለምን በዚህ ዓይነት ሁኔታ ይሠራል? ያለአንዳች ማስጠንቀቂያ በጎ ነገርና ክፉ ነገር በተከታታይ ለምን ይደርስ ብናል? እግዚአብሔር በዚህ ሁኔታ ሲሠራ ከአንድ ዓይነት ሁኔታ በጓላ ሌላ ምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚፈጠር አናውቅም። ስለዚህ በጌታ ሙሉ በሙሉ ልንታመን ይገባል (ምሳሌ 3:6)። በሕይወታችን ሁሉ ነገር መልካም ሲሆንልን በራሳችን እንመካና እግዚአብሔርን “ዞር በል! መሪውን ይገጥሙ ሕይወቴን መምራት ያለብኝ እኔ ነኝ” ማለት እንጀምራለን። ብዙ ጊዜ መኪና በንጉዳ በተለይ መንገዱ ቀጥታ ከሆነና ምቹት ያለበት ከሆነ እንቅልፍ እንቅልፍ ይለናል። መንገዱ ወጣ ገብና አስቸጋሪ ከሆነ ግን እንቅልፋችን ይጠፋል። ልክ እንደዚሁ ክርስትያንም በሕይወቱ ሁሉ

ነገር ሲሳካለት ግዴለሽ ይሆናል። በሰህንም እግዚአብሔር ጠመዝማዛ ላይ ታች የሚያሰኙ ሁኔታዎችን በመፍጠር በእርሱ እንዲታመንና ንቁ ሆኖ እንዲኖር ያደርገዋል።

እግዚአብሔር በሁኔታዎች ውስጥ በመገኘት ራሱን ሲገልጽ እናየዋለን። ራሱን የሚገልጽውና እንዲሁም በሁኔታዎች መካከል በመገኘት የሚተባበረው የእርሱን ማንነትና ፈቃዱን እንድናውቅ ነው። ክርስቲያኖች “የሁኔታዎችን” እቅጣጫ መለየትና ማወቅ አለባቸው። ብዙ ጊዜ ችግራችን በጥንቃቄ ሁኔታዎችን ማገናዘብ አለመቻል ነው። ዘመራው “እንተ እኔን ከመቅጣትህ በፊት እሳሳት ነበር፤ አሁን ግን ለቃልህ እታዘዛለሁ” ይላል (መዝሙር 119:67)። እንዲታዘዝ ለማድረግ እግዚአብሔር ሁኔታዎችን እንደፈጠረ ይገልጻል። “ቅጣት ሁሉ በወቅቱ የሚያሳዝን እንጂ የሚያሰደበት አይመስልም፤ በኋላ ግን ለተለማመዱት ሰዎች ሰላም የሞላበትን የጽድቅ ሕይወት ያስገኝላቸዋል” (ዕብራውያን 12:11)። ወደ ኋላ መለስ ብለን አልፈን የመጣንበትን ሕይወት በንመለከት እግዚአብሔር በተለያዩ ሁኔታዎች ይሠራ እንደነበር እንመለከታለን። በወቅቱ በእነዚያ ሁኔታዎች ውስጥ በናልፍ ምክንያቱ አይገባንም ነበር። በሕይወታችን ስናድግና ሲንበሰል ግን ሁኔታዎችን በትክክል ማየትና መመዘን እንችላለን። “ጠንካራ ምግብ የሚያሰፈልጋቸው ግን መልካሙንና ክፋውን የመለየት ልምድ ያላቸው ትላልቅ ሰዎች ናቸው” ይላል (ዕብራውያን 5:14)።

ሁኔታዎችን ሁልጊዜ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ማመሳከር ይገባናል። መጽሐፍ ቅዱስ ሁኔታዎችን የምንመቅርበትን መለኪያ ሰጥቶናል። የእግዚአብሔርን ቃል እንደ መመሪያ ካልያዝን ለሁኔታዎች የተሳሳተ ትርጉም ልንሰጣቸው እንችላለንና መጠንቀቅ ይገባናል። በሕይወታችን የተለያዩ ሁኔታዎች ሊያጋጥሙን በትክክል ማየትና መተርጎም ይገባናል። የምናገኛቸው እዳዲስ መገለጦች፣ የምንወሰዳቸው እርምጃዎች በተለይ በሚፈጠሩት ሁኔታዎች ምክንያት ሁሉም የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረኑ መሆን የለባቸውም።

ሕይወታችንን ለእግዚአብሔር እንዴ ካሰረከብን ክፉም ሆነ ደግ በሕይወታችን የሚደርሱትን አጋጣሚ ሁኔታዎች ሁሉ እርሱ ይቆጣጠራል። አልፎ አልፎ የሰይጣን ቀስት ሲወረወርብን ብናይ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ተደብቆ እኛ ላይ የሚወረውረው አለመሆኑን ማወቅ ይገባናል። እግዚአብሔር ሁሉንም ያውቃል። አማኞች “አጋጣሚ ሁኔታዎችን” በተለያዩ መልክ ያዩታል ወይም ይተረጎሙታል። ለምሳሌ መጥፎ ሁኔታ ሲያጋጥመን እግዚአብሔር እየፈተነኝ ነው፤ ባለሙያዬ ምክንያት እግዚአብሔር እየቀጣኝ ነው፤ ሰይጣን እየተዋጋኝ ነው፤ በሌላ ጽድቅ ምክንያት እየተሰደድኩ ነው የሚል ምክንያት እንሰጣለን። አንዳንዶቻችን በቀላሉ አንዳንድ አጋጣሚ ሁኔታዎች ያናጉናል። በመንፈስ ቅዱስ የምንመራ የእግዚአብሔር

ልጆች መሆን ከፈለግን “አጋጣሚ ሁኔታዎች” ሲነኩን ለመለወጥ ፈቃድ ችግር እንሁን። በክፉም ሆነ በደግ ሁኔታዎች ውስጥ የእግዚአብሔርን እንቅስቃሴ ለይተን ማወቅ ይገባናል።

ነቢዩ በለዓም እስራኤላውያንን እንዲረግም በገንዘብ ተታለለ። ይሁን እንጂ በለዓም እስራኤልን እንዳይረግም እግዚአብሔር የተለያዩ “አጋጣሚ ሁኔታዎችን” በመፍጠር ሊያስቆመው ሞክረ። በለዓም ከሞአባ ውያን ጋር ለመሄድ በተነሳ ጊዜ “የእግዚአብሔር መልእክ ሰይፉን መዞ በመንገዱ ላይ ቆመ” ይላል (ዘኁልቁ 22:22)። ቀጥሎም በለዓምን የተሸከመችው አህያ የበለዓምን እግር ከግንቡ ጋር እጣበቀችው። በለዓም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚሄድ መሆኑን እነዚህ ሁሉ ሁኔታዎች ሊያመለክቱት ይችላሉ ነበር፤ በለዓም ግን የእግዚአብሔርን ምሪት መከተል አልፈለገም ነበር። እኛም አልፎ አልፎ ከፈቃዱ ውጪ ለመሄድ ስንሞክር እግዚአብሔር “ተቃራኒ ሁኔታዎችን በመንገዳችን ላይ እንዲፈጠሩ ያደርጋል።

ብዙዎች ሁኔታዎች ግልጽ ስለማይሆኑልን በቀላሉ ወዲያና ወዲህ እንላለን። ሁልጊዜ ሁኔታዎችን በመመልከት ብቻ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወይም አይደለም” ለማለት አይቻልም። በዘኁልቁ መጽሐፍ በለዓም የተለያዩ ሁኔታዎችን በፊቱ በማቅረብ እስራኤልን ከመርገም እንዲቆጠብ እግዚአብሔር ተናግሮት እንደነበር እናነባለን።

እርምጃችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን ለማወቅ ከፈለግን አጋጣሚ ሁኔታዎችን እንመልከት። ለምሳሌ ወደ ሥራ ለንሄድ የመኪናችን ኅግ ቢተነፍሰብን፣ ልንበርበት የነበረው አይሮፕላን በመዘግየታችን ምክንያት ቢያመልጠን፣ ልንገዛ እስከነው የነበረውን ቤት ሌላ ሰው ከእኛ ቀድሞ ቢገዛው መበላጫታችን አይቀርም። መርሳት የሌለብን ግን በነዚህ አጋጣሚ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔር አንድ ነገር ሊነግረን እንዳሰበ ወይም እኛ ከማናየው ነገር ሊጠብቀን እንደሆነ ነው። ስለዚህ እነዚህ ከላይ የዘረዘርናቸው መጥፎ ሁኔታዎች የተፈጠሩት መለኮታዊ ምሪት እንዲሆኑ ታስበው ሊሆኑ ይችላሉ።

የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን በደንብ ያረጋገጥንባቸውን ነገሮች አንዳንድ ሁኔታዎች መጥተው መንገዳችንን ሊያስለውጡን መሞከራቸው አይቀርም። ስለዚህ እግዚአብሔር እንደመራን በደንብ ካረጋገጥን እንዳንድ በጎ ያልሆኑ ሁኔታዎች፡- መከራ፣ ድህነትና ሌሎች መጥፎ ሁኔታዎች ከመስመራችን እንዳያሰወጡን እንጠንቀቅ።

መርሳት የሌለብን ሁልጊዜ ሁኔታዎች ሊቃወሙን፣ ነገር ሁሉ እንደጠበቅነው ሳይሄድ ሊቀር “የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም”፤ ሁኔታዎች

ጥሩ ሲሆኑ ደግሞ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ማለት እንደማንችል ነው። የዮናስ ሕይወት ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ነው። እግዚአብሔር ዮናስን ሲጠራው “ወደ ነፃ ሄደህ ከመንገዳቸው መልሳቸው” የሚል ነበር። ዮናስ ግን እምቢ አለ። የዮናስ እምቢታ እንዲሁም የእግዚአብሔር ጥሪ ሁለቱም ግልጽ ያሉ ነበሩ። በመጨረሻ እግዚአብሔርን “እምቢ” ብሎ ወደ ተርሴስ ለመኮብለል አስቦ ተነሳ። ወደ ኢዮኤም ለመሄድ ወስኖ ተነሳ። ልክ መርከብ ከሚሳፈርበት ወደብ ሲደርስ ወደ ኢዮኤ የምትሄደው መርከብ ተዘጋጅታ አገኛት። “እይ የእግዚአብሔር ምሪት! ልክ የምፈልጋት መርከብ ተዘጋጅታ ጠበቀች” ሳይል እልቀረም። ለመርከብ ጉዞው የሚከፍለውን ሲያሰብ እጁን ወደ ኪሉ ከተት ሲያደርግ ልክ የሚያሰፈልገውን ያህል ያገኛል። ይሄ ደግሞ ሌላው አጋጣሚ ሁኔታ ነው። እነዚህን አጋጣሚ ሁኔታዎች በመመልከት ብቻ “ወደ ተርሴስ መሄዴ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ማለት ይችላል፤ ለጊዜው ሁሉም ነገር የተመቻቸ ይምስል እንጂ በእርግጥ ዮናስ ወደ ተርሴስ እንዲከበልል የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም።

ሙሉነበ ጌታን በሙሉ ጊዜ እንዲያገለግል ጥሪ ደርሶት መንፈሳዊ ትምህርት ቤት ገብቶ በበለጠ ራሱን ለማዘጋጀት እያሰበ ሳለ በመካከሉ እንዳንድ ሁኔታዎች ተፈጠሩ። አዲስ ሥራ በጥሩ ደግሞ እገኘ። በቀላሉ ከፍሎ የሚጨርሰው ቤት ለመግዛት ሁኔታዎች ሁሉ ተሰነክተው ቀረቡለት። እንዲሁም ማታ ማታ ለመማር ልዩ የትምህርት ዕድል ተከፈተለት። ታዲያ ሙሉነበ “ጌታ እንዳገለገለው የፈለገው በገንዘቤ ነው” ብሎ መደምደም ይችላል፤ እነዚህ ጥሩ አጋጣሚ ሁኔታዎች መጀመሪያ ጌታ የሰጠውን ምሪት ሊያሰለውጡት ይችላሉ።

ሁልጊዜ በጎ ወይንም ጥሩ የሆኑ አጋጣሚ ሁኔታዎች የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያረጋግጣሉ ማለት አይደለም። የሁኔታዎች መመቻቸት እርግጥ ነው የእግዚአብሔርን ፈቃድ እመልካች ከሆኑ ነገሮች መካከል አንደኛው ነው። በሁኔታዎች መመቻቸት ብቻ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ብለን መደምደም ግን እንችልም። የእግዚአብሔርን ቃል ይቃረናል ወይ፤ በልቤስ ሙሉ ሰላም ይለማኛል ወይ፤ በጌታ ቤት የቆዩ ክርስቲያኖችን ስለዚህ ሁኔታ ምን ይላሉ? ብለን መጠየቅ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ እንዳንወጣ ይጠብቀናል።

ለምሳሌ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ የኑሮ ጓደኛ በመምረጥ ላይ ያለች ወጣት ልክ እርሷ በምትፈልገው ሁኔታ ያለ ወጣት ያጋጥማታል። ብዙ ሁኔታዎች ግጥምጥም ብለው ቀረቡላት። ያ ወጣት ግን ጌታን የሚያውቅ አይደለም። “ጌታ ይህን ወጣት እንዳገባ ባይፈልግ ኖሮ እነዚህ ሁኔታዎች እንዳይፈጠሩ ያደርግ ነበር፤ በለዚህ የጌታ ፈቃድ

ነው” ብላ መደምደም ትችላለች፤ ወይንስ “ጌታ ሆይ እባክህን ፈቃድህን አስታውቀኝ፤ በራዕይ ወይንም በህልም ተናገረኝ” ብላ መጸለይ ያስፈልጋት ይሆን? ልቧ የተመኘውን እግዚአብሔር እንዲያጸድቅላት የእግዚአብሔርን እጅ መጠምዘዝ ካልሆነ በቀር የሚያምን ከማያምን ጋር ምንም ግንኙነት እንደሌለው የሚናገረውን የእግዚአብሔርን ቃል በደንብ አድርጋ ታውቃለች።

ምርጫዊ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሌለበት ብዙ ማረጋገጫዎች አሏት፤ አንደኛ የእግዚአብሔር ቃል እይደግፈውም። ሁለተኛ ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ እንደምታደርገው ስለምታውቅ በልቧ ውስጥ ሰላም ሊኖራት አይችልም። ሦስተኛ የክርስቲያኖችን አስተያየት ብትጠይቅ “ውሳኔሽ ልክ ነው፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ነው” የሚላት እንደማይኖር እርግጠኞች ነን። እንግዲህ በሁኔታዎች መግጠም ብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ብሎ መደምደም እንደማይቻል እናያለን። “አጋጣሚ ሁኔታዎች” የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሲያመለክቱን ይችላሉ፤ ይሁን እንጂ ምንጊዜም የእግዚአብሔርን ቃልና “የእግዚአብሔርን ሰላም” በመቃረን አይደለም።

“አማኝ ሆነው የማያምነውን ያገቡ ታዲያ ምን ሆኑ?” የሚል ጥያቄ መፈጠሩ እይቀርም። እግዚአብሔር ለሰው የፈቀደውን የመምረጥ ነጻነት ሰጥቶታል። ያንን መብቱን ማንም አይነክበትም። ሌላው ቀርቶ እግዚአብሔር ራሱ እንኳን አይወስድበትም። እግዚአብሔር ሰው ሁሉ ሊመርጠው ወይንም ሊቀበለው የሚፈልገው “አጠቃላይ ፈቃድ” (Universal Will) አለው። ይሄ “አጠቃላይ ፈቃድ” በጌታ ውስጥ የሚገኘውን ደህንነት ያጠቃልላል። ሰው ደህንን መቀበል ሲያቅተው እግዚአብሔርን ደስ አያሰኘውም። በሌላ በኩል ግን አንድ ሰው “መሃንዲስ” በመሆን ፈንታ “ገበሬ”፣ “ቮከስዋገን” በመግዛት ፈንታ “ፔጀ” ቢገዛ፣ “እበበችን” በማግባት ፈንታ “ተዋበችን” ቢያገባ እግዚአብሔር እኔ ያሰብኩልህን እልመረጥክም ብሎ በሕይወቱ ሊሰጠው ያሰበውን በረከት አይከለክለውም ወይንም ሁሉን ከሚያቅፈው ፈቃዱ ውጪ አያሰጠውም። ከታወቀው “አጠቃላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ” ውጪ እስካልሆንን ድረስ በሌላው ውሳኔያችን ፍጹም ነጻ ነን። በምርጫችን ምክንያት ለምናመርተው ውጤት ግን ተጠቃሚዎች ወይንም ተጎጂዎች እኛው ራሳችን መሆናችንን መርሳት የለብንም።

“አጋጣሚ ሁኔታዎች” ማለት እኛ ልንቆጣጠራቸው የማንችላቸው በሕይወታችን ሊፈጸሙ የሚችሉ ሁኔታዎች ናቸው። አንዳንድ ጊዜ እኛ ልንቆጣጠራቸው በማንችላቸው አጋጣሚ ሁኔታዎች ውስጥ እግዚአብሔር ፈቃዱን ሊያሳየን ይፈልጋል። ከብዙ ዓመት በፊት ሕንድ አገር ሄጀ ለመማር ከፍተኛ ፍላጎት ነበረኝ። በወቅቱ የጓጓሁት ከፍተኛ ትምህርት ለመማር እንጂ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን አይሁን ለማወቅ ይህን

ያህል አልተጨነቀውም ነበር። ሄጀ ከፍተኛ ትምህርት ብማር ይህን ያህል እግዚአብሔርን ያስቀይመዋል ብዬ በለማልገምት ፍላጎቴን ለማሟላት እሯጽኑ ነበር። ይሁን እንጂ ለሕይወቴ ከፍተኛ ዓላማ የነበረው ጌታ በእኔ ሕይወት ያቀደው ዓላማ እንዳይበላሽ እኔን ማቆም ነበረበት። ይሄ ሁኔታ የተፈጸመው አንዴ ብቻ ሳይሆን ሁለት ጊዜ ነው። በተለይ በሁለተኛው ጊዜ የቤት ዕቃችንን ሽጠን ሕንድ አገር ለመሄድ ጥቂት ቀን ቀረን በምንልበት ጊዜ እግዚአብሔር ባልታወቀ ምክንያት በሩን ዘጋው።

እግዚአብሔር ፈቃዱ አለመሆኑን የገለጸልኝ በቃሉ ውስጥ አልነበረም። የገለጸልኝ በሩን ጥርቅም አድርጎ በመዝጋት ነበር። ያጋጠመኝ መጥፎ ሁኔታ ወይም የመሄዴ በር መዘጋት በወቅቱ እጅግ በጣም ጎዳኝ፤ በጣም አለቀብኩ። እግዚአብሔር አገልጋይ ያጣ ይመስል “በሬን የምትዘጋ ብኝ እዚሁ ቀርቼ ወንጌልህን እንድለብክልህ ብለህ አይደለም?” ብዬ እየተበሳጨሁ ጌታን ጠየቅሁት። የእግዚአብሔር አሠራር ወይም ዕቅድ በወቅቱ ባይገባኝም ሕንድ አገር የመሄድ ዕድሌ መዘጋቴ ለመልካም እንደ ነበር ለመረዳት ጊዜ አልፈጀብኝም። ሕንድ አገር የመሄዴን በር ዘግቶ ፈጽሞ ያላለብኩትን ከምጠብቀው በላይ ሁኔታዎችን አሳክቶ ወደ አሜሪካ እንድመጣ በሩን ከፈተልኝ። ያም ለእኔ ብቻ ሳይሆን ለብዙዎች ደህንነት ምክንያት ሊያደርገኝ እንደሆነ ፈጥኖ ገባኝ።

አጋጣሚ ሁኔታዎች የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን ያመለክቱናል። ለእኔ ከላይ እንደገለጽኩት ሕንድ አገር ሄጀ እንድማር ፈቃዱ አልነበረም። ያንን የሚገልጽበት መንገድ አንደኛው በሩን በመዝጋት ነበር። በሌላ ምልክቶች እግዚአብሔር ፈቃዱ አለመሆኑን ቢያሳየኝ ለትምህርት የነበረኝ ፍላጎት እጅግ ከፍተኛ በለነበር ለማዳመጥ ጊዜም ሆነ ፈቃድ አልነበረኝም። ይህንን በጣም የሚያውቅ ጌታ ሁኔታዎች እንዳይመቻቹ በሩን ጥርቅም አድርጎ ዘጋብኝ። አሁን ያለሁበትንና በጌታ መንግሥት ውስጥ ላደርጋቸው የምችላቸውን ነገሮች በመለከት “ጌታ ሆይ እንኳን በሬን ዘጋኸው” እላለሁ።

ሌሎች ምልክቶች

ሠ

ሠ.1. ትንቢት

በትንቢት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ይቻላል፤ በብሉይ ኪዳን ነቢያት የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ለሕዝቡ በመግለጽ ያገለግሉ ነበር። ነቢያት ሊመጣ ስላለው ጦርነት፣ ረሃብ ወይም ብልጽግና አስቀድመው ይናገሩ ነበር። ኢሳይያስ በሌ ክርስቶስ መመለድ፣ አሚሚትና

ትንሳኤ ተነበዩ። የብዙዎች ጥያቄ እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ዘመን እንደነበረው አሁንም በዘመናችንም በዚያው መልክ በነቢያት ይናገራል ወይ? የሚል ነው።

በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍና እንዲሁም ለቤተ ክርስቲያን የተጻፉ ትደብዳቤዎች እንደሚያመለክቱት ነቢያት ከሐዋርያትና ከአስተማሪዎች ጋር ቤተ ክርስቲያንን ያገለግሉ እንደነበር ተጠቅሷል። “በለዚህ እግዚአብሔር እያንዳንዱ ሰው በቤተ ክርስቲያን የተለያየ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጓል። በዚህም መሠረት በመጀመሪያ ሐዋርያትን፣ ሁለተኛ ነቢያትን፣ ሦስተኛ መምህራንን ሾሟል” ይላል (1ኛ ቆሮንቶስ 12:28)። ነገር ግን የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ትንቢት መናገርን ያለአግባብ ይጠቀሙበት በለነበር ጳውሎስ “ትንቢት የሚናገሩ ሁለት ወይም ሦስት ሆነው ይናገሩ፤ ሌሎች ግን የተነገረውን አዳምጠው በጥንቃቄ ያመዛዝኑ...” በማለት አስፈላጊውን ምክር ሰጣቸው (1ኛ ቆሮንቶስ 14:29-33)። እዚህ ላይ ጳውሎስ ስለ ትንቢት የሰጠው ዋና መመሪያ “ሌሎች ያመዛዝኑ” የሚል ነው። በትንቢት ለዎች ሊሳሳቱም ሊያሳቡቱም ይችላሉና ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ እንደሚገባ ጳውሎስ ያሳስባል።

“በዚያን ጊዜ አንዳንድ ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ ሄዱ፤ ከእነርሱም አንዱ አጋቦስ የሚባለው ተነስቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ረሀብ እንደሚሆን በመንፈስ ቅዱስ እነሳሽነት ትንቢት ተናገረ፤ ይህም የሆነው በሮም ንጉሠ ነገሥት በቀላውዴዎስ ዘመን ነበር። በለዚህ አማኝኝ ሁሉ እያንዳንዳቸው የችሎታቸውን ያህል ገንዘብ አዋጥተው በይሁዳ አገር ላሉት ወንድሞች ዕርዳታ ለመላክ ወለኑ። መዋጮም አድርገው በበርናባስና በሳውል እጅ ወደ ሽማግሌዎች ላኩ” (የሐዋርያት ሥራ 11:27-30)። ትንቢትን በጥንቃቄ መመርመር ካልተቻለ በቀላሉ ብዙዎችን ያሳስታል። መጽሐፍ ቅዱስ አንዴት ትንቢትን መመርመር እንደምንችል ይነግረናል። “አንዳች ነቢይ በእግዚአብሔር ስም ትንቢት ተናግሮ ቃሉ ሳይፈጸም ቢቀር ያ ትንቢት ከእግዚአብሔር የተሰጠ አይደለም፤ ያም ነቢይ ትንቢቱን የተናገረው በዝ ሥልጣኑ ስለሆነ ልትፈሩት አይገባም” ይላል (ዘዳግም 18:22)።

የትንቢትን እውነተኛነት እንዴት እናውቃለን?

- i) ትንቢቱ ሲፈጸም፡- አንድ ጊዜ አንድ ወንጌላዊ አንዲት ከተማ “በመሬት መንቀጥቀጥ ፈጽሞ ትደመሰሳለች” ሲል በሬዲዮና በጋዜጣ ተናገረ። ብዙዎች ትንቢቱን አምነው ቢታቸውን እየሸጡ ከተማይቱን እ

የለቀቁ ወጡ። ትንቢቱ ከእግዚአብሔር የመጣ ሰላልነበረ ይሆናል የተባለው የመሬት መንቀጥቀጥ ሳይሆን ቀረ። አንዳንዶች ትንቢት መናገርን ለግል ጥቅማቸው ሲያውሉት ይታያሉ። ትንቢት መተንበያ ቸው ተፈላጊ ሰላደረጋቸው እየዘሩ የኑሮአቸው መደገፊያ ምክንያት ሆኖአቸዋል። የሚያሳዝኑ ደግሞ አንዳንድ ሰዎች ያለትንቢት የማይንቀሳቀሱ፣ እርምጃ የማይወስዱ መሆናቸው ነው።

ii) የእግዚአብሔርን ቃል የማይቃረን ከሆነ፡- ትንቢቱ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር ከተጋጩ ልክ አይደለም። ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ የሚነገር ትንቢት ሁሉ ምንም ያህል ጥሩ ቢመስልም እውነትነት የለውም። አንድ ጊዜ “ነቢይ ነኝ” ብሎ ራሱን የሚጠራ ወንድም አንድ ትንቢት ተናገረ። “ልጄ ሰዓት የለውምና ከተሰበሰበው ምጽዋት ለልጄ ሰዓት ግዙለት” ሲል ተነበየ። ያ ወንድም በእርግጥ ሰዓት አልነበረውም፤ ሰዓት ቢኖረው ብዙ ይጠቅመዋል። ነገሩ የማይዋጥልን ሊሆን የቻለው ግን ሰዓት የሚገዛለት ከእግዚአብሔር ገንዘብ ወይም ካዝና መሆኑ ብቻ ነው። ይሄ በቀጥታ የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን ትንቢት ስለነበር እውነትነት የሌለበት መሆኑ ግልጽ ነው። ወይም “ሚስትህን ፍታና ሌላ አግባ” የሚል ትንቢት ቢነገር ይህን ዓይነቱ ትንቢት የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃወም ስለሆነ እውነትነት የለበትም።

iii) ትንቢቱ በሌሎች ሲደገፍ፡- “ትንቢቱ ለአንተ ብቻ ነው፤ “ማንም አይሰማ” በሚል ሁኔታ ከቀረበ እውነትነት የለውም። ጳውሎስ “...ሌሎች አዳምጠው በጥንቃቄ ያመዛዝኑ” ስለሚል በምስጢር የሚነገር ወይም ሌሎች ሰምተው ትክክለኛነቱን እንዳያመዛዝኑ የሚከለክል ከሆነ ያ ትንቢት እውነት አይደለም። አንድ ዓይነት ችግር እንዳለበት ያሳያል። እውነት መሆኑን ሌሎች ሰምተው መፍረድ አለባቸው።

አንዳንድ የዋህ ሰዎች በጮሌ ትንቢት ተናጋሪዎች የሚታለሉ አሉ። አንድ ብልጥ የሆኑ ባልና ሚስት አንድ ጊዜ ወደ አንዲት ጌታን ወደምትወድ መበለት ዘንድ ሄደው “አንድናገላግልሽ ጌታ ወደ አንቺ ልኮናል” በማለት ጓዛቸውን ጠቅልለው ሴትየዋ ቤት ገቡ። በየቀኑ ባልየው የትንቢት ቃል በልሳን ይናገራል፤ ሚስቱ ደግሞ የልሳኑን ትርጉም ትሰጣለች። በየጊዜው የሚተነብዩላት ቃል “ልጄ ሆይ! አነቢህን ባሪያዎቼን እንደተቀበልሻቸው በእነርሱ ምክንያት ትባረክያለሽ” የሚል ነበር። አርቧም ያላትን ሁሉ አሟጣ ሲጠቻቸው። እነዚያ ጮሌ ባልና ሚስት በአጂ ያነበረው ገንዘብ ማለቁን አይተው አንድ ቀን እንዲህ ሲሉ ትንቢት ተናገሩ። “ልጄ የጌታን በረከት በሕይወትሽ ለማየት ብትፈልጊና እንደፈቃዱም ለመኖር ብትመርጫ ቤትሽን ሸጠሽ ለእነዚህ ባሪያዎቼ ሰጫቸው፤ ይህንንም ለማንም አትናገረ” አሏት።

ያቺ ሴት ምንም አነስተኛ ብትሆንም ቤትዋን ስለምትወዳት መሸጥ ፈጽሞ አትፈልግም። ያንን ትንቢት ከሰማች በኋላ ግን እግዚአብሔር ሲናገራት አልታዘዘም በማለቷ የእግዚአብሔር ቁጣ በእርቧ ላይ የሚነድ መሰሉ ስለተሰማት በፍርሃት ተንቀጠቀጠች። በዚህ ጊዜ ከቤቷ ሹልክ ብላ ወጥታ ለአንድ ወዳጇ “ጌታ እንዲህ ሲል ተናገረኝ” ስትል ነገረችት። ያቺም ሴት ወደ አንድ ክርስትያኖች ሕብረት ወሰደችትና ያ የተነገራት ትንቢት ህሰት እንደሆነ እንድትረዳ አደረገችት። ይህንን የሚመስሉ ብዙ እውነትነት የሌላቸው ትንቢቶች አሉ። “ጌታ ይህን ወይም ያንን እንድነግርህ በምስጢር ነግሮኛል” ብሎ የሚናገር ነቢይ እንዳያሳስተን እንጠንቀቅ።

በሌላ ጊዜና ስፍራ ደግሞ አንድ “ነቢይ ነኝ” የምትል ሴት የእግዚአብሔርን ቃል ሙሉ በሙሉ የሚቃረን ትንቢት ተናገረች። ይህቺ ነቢይ ካገባች ገና አሥር ወር የሆናትን አንዲት አህት አንድ ዕሁድ ከአምልኮት በኋላ ከጥቂት ሴቶች ጋር ቆማ ሰትጫወት አይታጣ በማለት “አንድ የምነግርሽ ነገር አለኝ” ስትል ከሌሎች ሴቶች መካከል ነጥላ አወጣቸት። ለብቻ ይዛት “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ ልጄ! ያገባሽው ከእኔ ፈቃድ ውጪ ስለሆነ ጋብቻሽ ብዙ ዕድሜ የለውም” አለችት። ያ ትንቢት በዚያች ሴትና በባሏ መካከል ትልቅ መቃቃርን ፈጠረ። ለብዙ ዓመትም ተሰቃዩ።

አንድ ቀን የሴትየዋን ችግር ፈጽሞ የማያውቅ ሰባኪ አስተያየት ሲሰጥ “አንዳንድ በምስጢር ትንቢት የሚናገሩ ሰዎች በብዙዎች ሕይወት ውስጥ ችግር ይፈጥራሉ” አለ። ይህን አባባል ያቺ ሴት ሰትሰማ እንባዋን እየረጨች ያቺ ተንኮላኛ ትንቢት ተናጋሪ ነኝ የምትለዋ ሴት ያደረገችትን አጫወተችው። “ይህንን ለማንም አልተናገርኩም። እግዚአብሔር ራሱ የተናገረኝ ስለመሰለኝ አፈርኩ። የበደለኝ ነት ስሜት ውስጤን በልቶ ጨረሰው፤ ምን ማድረግ እንደሚገባኝም አላወቅሁም” አለችው። ያም ሰባኪ እውነተኛ ያልሆነውን ትንቢት ማወቅ የሚቻልበትን መንገድ ገለጸላት። ያ የሰማችውና በእርሱ ምክንያት ብዙ የተሰቃየችበት ትንቢት ከሰው ደካማና የተንኮል መንፈስ የወጣ መሆኑን ተረዳች። በዚያን ጊዜም እግዚአብሔር እርቧንና ትዳሩን ፈወሰ።

iv) ቀደም ሲል የተነገረን በትንቢት ሲደገም፡- ቀደም ሲል እግዚአብሔር በውስጣቸው የተናገራቸው በተለያዩ አጋጣሚ ሁኔታዎች የተረጋገጠላቸው ለሦስተኛ ጊዜ በትንቢት ሲነገራቸው ያ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያረጋግጣቸዋል።

v) ትንቢቱ ለመንፈሳችን ሲመሰክር፡- የተነገረው ትንቢት በውስጣችን ሰላምን ካልፈጠረ ወይም ከረበሸን መልዕክቱ ከእግዚአብሔር አለመሆኑን እናውቃለን።

vi) የትንቢቱ መንፈስ፡- ትክክለኛ ትንቢት የላከውን መንፈስ ይዞ ይቀርባል (ራዕይ 19:10)። ከክርስቶስ መንፈስ የሚመጣ ትንቢት ነቃፊ፣ ከባድ ቃላት የሚወረውር፣ ፈራጅ ሳይሆን ሁልጊዜ በሃቅና በምሕረት የተሞላ ነው። ምሳሌ፡ “...ከእናንተ መካከል ዝሙት የሠራችሁ አላችሁ፤ ሰላምቶችሁ ቀስ እያላችሁ ውጡ” የሚል ትንቢት ብንለማ ይህን ዓይነት ትንቢት ከእግዚአብሔር አፍ የወጣ እንዳልሆነ በግልጽ እናውቃለን። እርግጥ ነው እግዚአብሔር ሲናገረን ምንም ያህል ለሰላሳ ቢሆን ውስጣችንን ቆፍሮ ይገባል። የእግዚአብሔርም መገኘት ስለሚሰማን ፍርሃትና መንቀጥቀጥ ሊኖርብን ይችላል። ትንቢት ማርክ ሲበቶች “ማጋለጥ” የሚሉትን ዓይነት መንፈስ የያዘ አይደለም። ትንቢት ከእግዚአብሔር ቃልና ከሌሎች ምልክቶች ጋር ሳናመሳክር ብቻውን የምንጠቀምበት አይደለም።

አንዳንድ ሰዎች ትንቢትን ያለአግባብ ሲጠቀሙበት በላይ ብቻ ብዙዎች ፈጽሞ አይጠቀሙበትም። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ምዕመናን “የትንቢት በጠቃኝ ተመኙ” ሲል ለተሰሎንቄ ምዕመናን ደግሞ “ትንቢትን አትናቁ” ይላቸዋል። ትንቢት ሚዛኑን ያልሰቀቀ ሲሆን ጥሩ ነው። ከሥርዓት ውጪ ትንቢት በሚናገሩ አንዳንድ ሰዎች ምክንያት አንዳንዶች ስትንቢት ምንም ቦታ የማይሰጡ ሆነዋል። እንዳንድ ትንቢት እያሸተቱ የሚዘሩና ያለ እርሱ መንቀሳቀስ የማይችሉ እሉ። ትንቢት ትክክለኛ በፍራውን ከያዘ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በማመልከት ረገድ ከፍተኛ ግልጋሎት ሊሰጥ ይችላል። መዘንጋት የሌለብን ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማረጋገጥ በትንቢት ብቻ እንዳንሄድ ነው። ሌሎች ምልክቶችን እብረን መመልከት ይገባል።

ሠ.2. ሕልም፣ ራዕይና የመላእክት መገለጥ

ራዕይ፣ ሕልምና የመላእክት መገለጥ በተለይ ሰው እግዚአብሔር የሚሰውን ነገር ለመቀበል ከባድ ወይም አስቸጋሪ በሆነበት ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመምራት በሚፈልግበት ጊዜ ፈቃዱን ለማሳወቅ የተጠቀመበት መንገድ ነው።

የመልእክ መገለጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ በፍራ ተጠቅሶ እናያለን። ለምሳሌ፤

➤ ገብርኤል ለማርያም ተገልጦ የኢየሱስ እናት እንደምትሆን ነገራት።

➤ የኢየሱስን መወሰድ የምሥራች ሰእረኞች ለመንገር መላእክት ታዩአቸው።

➤ ጴጥሮስን አስልኮ እንዲያስጠራው ለቆሮንቶስ መልእክ ነገረው።

➤ ቆሮንቶስን በራዕይ ተናገረው። “እንድ ቀን ዘጠኝ ሰዓት ገደማ ላይ የእግዚአብሔር መልእክ ወደ እርሱ ሲገባና “ቆሮንቶስ!” ብሎ ሲጠራው በራዕይ በግልጽ ታየው” (የሐዋ 10:3)።

➤ “ሐናንያም ጌታ በራእይ ተናገረው። ጌታም እንዲህ እለው፤ ቀጥተኛ ወደምትባለው መንገድ ሂድ፤ እዚያ በይሁዳ ቤት ሳውል የሚባለውን የጦርሴስ ሰው ፈልግ፤ እርሱ አሁን በጸሎት ላይ ነው” አለው (የሐዋ 9:10-11)። ሐናንያ የተሰጠውን ትእዛዝ መቀበል በላቃተው “ጌታ ሆይ! ይህ ሰው በኢየሩሳሌም በሚኖሩ ቅዱሳን ላይ ብዙ ክፉ ነገር ማድረጉን ከብዙዎች ስምቻለሁ። እዚህም ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት እለቆች ሥልጣን ተቀብሎአል” አለ (የሐዋ 9:13-14)።

እግዚአብሔር የጦርሴሱን ሳውልን በጣም ልዩ በሆነ ሁኔታ ስምን ተናገረው? ምናልባት ሳውል የእግዚአብሔርን ድምጽ ቢሰማም ከጠራው አምላክ የሸሸ በመሆኑ ይሆናል። እስጢፋኖስ በድንጋይ ሲወገር ምስክር ከመሆኑም በላይ በኢየሱስ የሚያምኑትን ሁሉ በጋይል የሚያሳድድ ነበር። በዚህ ሁሉ ውስጥ እግዚአብሔር ሳውልን ለሰላም ባለ ድምጽ ቢናገረውም መስማት አልቻለም። ስለዚህ በመጨረሻ ላይ እግዚአብሔር በልዩ ሁኔታ በመናገር የተደፈነውን ውስጣዊ ጆሮውን ለመክፈት ከዚህ በፊት ባልተሰደደና በተለየ ድምጽ መጥራት እስፈላጊ ስለሆነ ነበር። ከእግዚአብሔር በራቅን መጠን የእርሱን ሰላሳ ድምጽ መስማት ስለማንችል የግድ ሮሆ መናገር አለበት።

አንዳንድ ሰው የመላእክት መገለጥ ቢያገኙ፤ ህልምና ራዕይ ቢያይ ያወጥመድ ይሆንበትና እድሜ ልኩን ያንን ሲያወራ ይከርማል። ህልም፣ ራዕይና የመላእክት መገለጥ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጪ የሆነ እንግዳ ነገር አይደለም። በነዚህ በመገልገል ፈንታ ዓላማችን እነርሱን ማየት ብቻ ከሆነ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዲያመለክቱን አልተጠቀምንባቸውም ማለት ነው። እነዚህ ምልክቶች ኢየሱስን እንዲያሳዩን የምንጠቀምባቸው ሊሆኑ ይገባል።

መላእክት ከአግዚአብሔር ቃል ውጪ ወይም ተቃራኒ በሆነ ሁኔታ አይሠሩም። ጳውሎስ ለገላትያ ምዕመናን እንዲህ ሲል አሰጠን ቅዱሳን ይሁን እንጂ አኛም ብንሆን ወይም የሰማይ መልአክም እንኳ ቢሆን እኛ ከሰበክንላችሁ የተለየ ሌላ ወንጌል ቢሰብክላችሁ የተረገመ ይሁን” (ገላትያ 1:8)።

በራዕይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ማየት ይቻላል። በራዕይ የተደበቀው ይገለጻል። ሕልም በብሉይ ኪዳን እንደተጠቀሰው ያህል በአዲስ ኪዳን ብዙ አልተጠቀሰም። ሕልም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊያመለክት የሚችል ቢሆንም ከፍተኛ ጥንቃቄ ካልተደረገበት ብዙዎችን ከመስመር ያስወጣል። ብዙዎች “አከሊትን በሀልሚ ሰላዩኋት የኑሮ ዳደኞቼ እንድትሆኑኝ እግዚአብሔር የሰጠኝ እርሷን ነው” ብለው የሚደመድሙ አሉ። ብዙ ጊዜ ሕልም በተለያዩ ምክንያት ለሰሚመጣ ከእግዚአብሔር እንደመጣ አድርጎ መቀበል አደገኛ በሰሚ ሆን በጥንቃቄ መመርመር ያስፈልጋል።

ሠ.3. ምልክት

ሙሴ እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ እንዲመራ እንደመረጠው ማረጋገጫ ወይም ምልክት እንዲሰጠው ጠየቀ። “ሙሴም እግዚአብሔርን እስራኤላውያን እግዚአብሔር አልተገለጠልህም ብለው ባያምኑኝና ቃሌን ባይሰሙ ምን አላቸዋለሁ?” አለው (ዘጸአት 4:1)። እግዚአብሔርም ምልክት ለሙሴ እንደሰጠው በምዕራፍ አራት ላይ እናያለን (ዘጸአት 4:1-8)። የምልክት ዋና ዓላማ በሰዎች ልብ ውስጥ አምነት እንዲፈጠር ለማድረግ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሦስት ዓይነት ምልክቶች እናያለን፤

- i) በመለኮታዊ ኃይል አስደናቂ ተአምራቶች ይከናወናሉ። ለምሳሌ፣ ውሃው ወደ ደም ሊለወጥ፣
- ii) ለሰሚመጣው ክፉ ዘመንና ፍርድ እግዚአብሔር በምሳሌ ምልክት አየሰጠ ያሳያል። እግዚአብሔር ኢሳያስን ልብሱንና ጭማውን አውልቆ ለሦስት ዓመት እንዲመላለስ አዘዘው። በዚያም እስራኤላውያን በአሦራውያን ራቂታቸውን አየተነዱ ወደ ምርኮ እንደሚሄዱ ነገራቸው።
- iii) የተፈጥሮ ምልክት በመሰጠት እግዚአብሔር ዓላማውን ይገልጻል። በሰማይ ላይ ልዩ ኮከብ ሲታይ እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ እንደተፈ

ጸመ ይናገራል። እግዚአብሔር እንደተናገረን ለማረጋገጥ ምልክት መጠየቅ እንደ እግዚአብሔር ቃል ነው? እዚህ ላይ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ ይገባናል። “ምልክት” የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊያመለክትን ይችላል፤ ለብቻው ግን በቂ ላይሆን ይችላል። “ምልክቱ” ከእግዚአብሔር ቃል ጋር የማይቃረን፣ ከውስጣችን “የእግዚአብሔርን ሰላም” የማይለርቅና እንዲሁም “ከአጋጣሚ ሁኔታዎች” ጋር አብሮ የሚሄድ መሆን አለበት።

አንዳንድ ጊዜ አማኞች ከእግዚአብሔር የሚጠይቁት ምልክት አለማመናቸውን የሚያሳይ ከመሆኑም በላይ ያስቃልም። አንድ ጊዜ ከነበረበት አካባቢ ለመውጣት ፈልጎ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የተቸገረ አንድ ሰው እንዲህ አለ “ኔታ ሆይ ፍሎሪዳ ልሂድ ወይንስ ካሊፎርኒያ? አባክህን ፈቃድህን እሳየኝ፤ አሁን ወደ ቡቅ ሄጄ ብርቱካን ሰገዛ የምዝው ብርቱካን የፍሎሪዳ ከሆነ ፍሎሪዳ እሄዳለሁ፤ የካሊፎርኒያ ብርቱካን ከሆነ ደግሞ ካሊፎርኒያ እሄዳለሁ” በማለት ተናገረ። ነገሩ ያስቃል። ለመወሰን በምንቸገርበት ወቅት እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ በቀደሰው የማሰብ ችሎታችን መጠቀም ኃጢአት አንዳልሆነ መርሳት የለብንም።

ምልክት መፈለግ አብዛኛውን ጊዜ ካለማመን ምክንያት የሚመጣ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ በመማር ላይ በምንሆንበት ወቅት እግዚአብሔር ድካማችንን አይቶ በእኛው ደረጃ ተቀብሎ ሊያግዝን ሲል ብቻ የምንጠይቀውን ምልክት ሊሰጠን ይችላል። ነገር ግን ብዙ አላላች ምልክቶች ሰላሉ በምልክት ብቻ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ አንዳንሞክር መጠንቀቅ ያስፈልገናል።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የክርስቲያኖች ምክር ያለው ድርሻ

ታሪኩ ጌታን የሚወድ፣ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ለመኖር የሚፈልግና ያለነቀፋ ከአምላኩ ጋር ለመራመድ የሚፈልግ ወጣት ክርስቲያን ነው። በተለያዩ ጊዜ በሕይወቱ የተለያዩ ምርጫ አጋጥሞት ትክክለኛ የሆኑ ብዙ ውሳኔዎች አስተላልፏል። በየጊዜው በወሰዳቸው አርምጃዎች ሁሉ ደስ በመሰኘቱ ለውሳኔ አስጣጦ ድፍረት እየጨመረለት መጥቷል።

አንድ ጊዜ ግን ለመወሰን አስቸጋሪ ከሆነበት ደረጃ ላይ ደረሰ። ለውሳኔ ያደርሱኛል ብሎ የሚያስባቸውን ሁኔታዎች ሁሉ በጥንቃቄ መረመረ፤ ይሁን እንጂ “በዚህ ውሳኔዬ ላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዲህ ነው” ብሎ ማለት በጣም አስቸጋሪው። የታሪኩ ችግር እንዲህ ነበር። ጌታን የምትወድ፣ አንድ አርሱ ሕይወቷን በጌታ ፈቃድ ሥር ለማኖር የምትጥር

ክርስቲያን አራኛ ነበረችው። ከአራኛው ጋር በብዙ አቅጣጫ አንድ ዓይነት አስተሳሰብና አመለካከት አላቸው። በጣም ይዋደዳሉ። ብዙ ነገር የሚያደርጉት አንድ ላይ ነው። ሁለቱም የፕሮግራም ሰዎች ናቸው። ያለ ፕላን ምንም ነገር ማድረግ ስለማይፈልጉ ለጋብቻቸው ረዘም ያለ ዕቅድ ነበራቸው። ረጋ ያለ እንጂ የተጣደፈ ነገር አይወዱም። የማረፊያ የጣፈጠ ነገር ደስ ይላቸዋል። ያለ አግባብ፣ ያለ ፕሮግራም ገንዘብን ማባከን አይፈልጉም። ጋብቻቸውን በሥርአቱ የሚፈጽሙበት የወደፊት ዕቅድ አላቸው። በአሁኑ ጊዜ ግን ዝግጁ አይደሉም።

ታሪኩና አራኛው አንድ መወሰን ያስቸገራቸው ነገር ነበር። ይኸውም ሁለቱ በተለያዩ ቤት እየኖሩ ሁለት ቦታ ኪራይ ከመክፈል ይልቅ ሁለት መኝታ ቤት ያለው ቤት ተከራይተው አንድ ላይ ቢኖሩ ወደፊት ለሚመሠርቱት ጋብቻቸው በቂ ገንዘብ ማጠራቀም እንደሚችሉ ተሰማቸው። “ቅድስና የሌለውን አንድም ነገር ከጋብቻችን በፊት ካልፈጸምን አብሮ መኖሩ ምን መጥፎነት አለው?” ብለው ራሳቸውን ጠየቁ። መጥፎነቱ አልታይ አላቸው። ይሁን እንጂ ቸኩለው የራሳቸውን ውሳኔ ማድረግ አልፈለጉም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ የሚችሉባቸውን መንገዶች ሁሉ መረመሩ። መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በላጋጠማቸው ችግር “አብራችሁ ኑሩ ወይም አትኑሩ” የሚል መልስ አላገኙም። ስለዚህ ጉዳይ ከሰማይ ልዩ መገለጥ፣ ራዕይ ወይም ትንቢት እናገኛለን ብለው አልጠበቁም። የራሳቸውን የተፈጥሮ የማስብ ችሎታ ተጠቅመው ቢመረምሩ አብረው እንዳይኖሩ የሚከለክላቸውን ነገር ማየት አልቻሉም። ስለ ሁኔታው ማለትም ሳይጋቡ አብረው ስለመኖራቸው ሲያሰቡ በውስጣቸው ሰላም ይሰማቸዋል። ይሁን እንጂ እነዚህ ሁሉ ምልክቶች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከማወቅ ያደርሱናል ብለው ከውሳኔ አልደረሱም።

የመጨረሻ ውሳኔ ከማድረጋቸው በፊት “አስቲ በጌታ ቤት ብዙ ከቆዩትና በሕይወታቸው ልምምድ ካላቸው ክርስቲያኖች መካከል ምክር እንጠይቅ” ብለው ወሰኑ። ያገኙት ምክር ሲወሰዱት ካስቡት ውሳኔ ጋር የሚስማማ አልነበረም። ሳይጋቡ አብረው ቢኖሩ ምንም እንኳን ከጋብቻቸው በፊት ምንም ዓይነት የሥጋ ግንኙነት ሳያደርጉ በቅድስና ቢራመዱም በአማኞችና በማያምኑ ሰዎች ዘንድ መልካም ምስክርነት ስለማያስጣቸው ለእግዚአብሔር ሕዝብና ለቤተ ክርስቲያን ሲሉ ቢጎዱም ውሳኔያቸው ሌላ መሆን እንዳለበት ጠቃሚ ምክር አገኙ።

መወሰን ሲያስቸግረን፣ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግ እየፈለግን ፈቃዱ ይሁን አይሁን አርግጠኞች መሆን ሲያቅተን ተጨማሪ ሀሳብ ለማግኘት ከክርስቲያን ለው ምክር በመጠየቅ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ እንችል ይሆን? ትክክልስ ነው?

በሕይወታችን ውሳኔ ለመስጠት የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆን እስመሆኑን ለማወቅ የተቸገርንበት ጉዳይ ላይ ምክር መጠየቅ መጽሐፍ ቅዱስ የሚደግፈው ህብረት ነው። እማችን በክርስቶስ እካል ውስጥ እርስ በርሳቸው የተያያዙ ብልቶች ስለሆኑ እርስ በርሳቸው መደጋገፍ ይገባቸዋል። መጽሐፍ ቅዱስም ውስጥ ምክር መስጠትም የነበረ ልምድና አስፈላጊ መሆኑን በተለያዩ ሥፍራ እናነባለን። የሙሴ እማት የተሮ ለሙሴ ሕዝቡን በምን ዓይነት መልክ ማስተዳደር እንዳለበት ምክር ሰጠው (ዘአአት 18:13-27)። በዕድሜ የገፉ ሴቶች ወጣቶችን እንዲመክሩ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ታዘው ነበር (ቲቶ 2:3-5)። ሳውሎስ በእርሱና ሮም ባሉ ክርስቲያኖች የእርስ በርስ መተናነጽ አስፈላጊ መሆኑን ጽፎላቸው ነበር (ሮሜ 1:11-12)። እንዲሁም ሳውሎስ “ከእናንተ እንዱ ሌላውን በጥበብ ሁሉ ያስተምር፤ ይምክር” ይላል (ቆላስዮስ 3:16)።

እንዳንድ ሰዎች ከሌላው ምክርን መፈለግ ወይም መጠየቅ ደካማነት ነው ይላሉ። የሰበሰበ ሰው (ብርቱ ሰው) ካጋጠመው ከግል ችግር በግሉ ለመወጣት ይሞክራል ይላሉ። ይህ እባላ “እርስ በርሳችሁ ተናነጹ” የሚለውን የእግዚአብሔርን ቃል ይቃረናል። ሰዎች እርዳታ እያስፈለጋቸው ዝም ቢሉ እነርሱ ብቻ ሳይሆኑ የክርስቶስም ቤተ ክርስቲያን ይጎዳል። ምክር መጠየቅ ደካማነት ሳይሆን ብርቱነትና ብሰለት ነው። ችግር እንዳለብን አውቀን ያንን ችግራችንን እኛ ማቃለል የማንችል መሆናችንን ተገንዝበን ከእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ጥበብ ባለው ሰው መገልገል መቻል በአዕምሮ መብሰላችንን ያመለክታል። ሕፃናት በትክክል ማሰብ ባለመቻላቸው የተነሳ ከእትማቸው በላይ የሆነውን ለማድረግ ሲሞክሩ ይታያሉ። እርዳታ ሲያደርግላቸው የሚሞክረውን ሰው እርዳታውን አይቀበሉም። እያደጉ ሲመጡ ግን እነርሱ ማድረግ የማይችሉት ነገር እንዳለ ስለሚረዱ የሌላን ሰው እርዳታ መጠየቅን እየተለማመዱ ይመጣሉ። ስለዚህ ምክር መጠየቅ የእድገት እንጂ የደካማነት ምልክት አይደለም።

ብዙ ጊዜ የተለያዩ ሁኔታዎችን ወይም ችግሮችን ለመፍታት የሚያስችለን እቅማችን እያደገ ቢመጣም አልፎ አልፎ እንዳንድ ውሳኔዎችን ለመወሰን የሌሎች ሰዎች ምክር የሚያስፈልገን ጊዜ አለ። ተማሪዎች ከሆንን ምን ዓይነት ትምህርት መማር እንደሚሻለን፣ ለማግባት ከፈለግን ደግሞ ምን ዓይነት ሰው ማግባት ጥሩ እንደሆነ ልምድ ካላቸው ሰዎች የምናገኘው ምክር ነው። እግዚአብሔር በምክር ሊረዱን የሚችሉ ብዙ ሰዎችን አዘጋጅቶልናል። ሁኔታዎች ከባድ ሲሆኑብን በዚያ ውስጥ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ማወቅ ሲያቅተን በምክር ሊረዱን ወደሚችሉ ሰዎች ቶሎ እንሩጥ። እነዚህ በምክር ሊረዱን የሚችሉ ሰዎች ወላጆቻችን፣ መጋቢያችን፣ እስተማሪያችን ወይም የቅርብ ጓደኞችን ሊሆኑ ይችላሉ። መጠንቀቅ ያለብን ግን ምክር

የምንጠይቃቸው ሰዎች ትክክለኛ መሆናቸውንና ሁሉ ነገር ሳያልቅና ሳያ ከትም እስቀድመን እርዳታ መፈለግ እንዳለብን ነው።

እዚህ ላይ ለምክር ሰጪዎች መጠነኛ ትምህርትና መመሪያ ለመስጠት እንሞክራለን። ሌላውን ሰው የጌታን ፈቃድ እንዲያውቅ ማድረግ ትልቅ ኃላፊነትና ትልቅ ዕድል እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። “እኔ ራሴ ፍጹም እስከሆን ሌላውን ለመምከር አልችልም” ካልን ከፍጹም ነት ጨርሶ መድረስ ስለማንችል ምንጊዜም ሌሎችን ወደ መርዳት ሕይወት እንደርስም ማለት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እማችን እርስ በርሳቸው ለመተናነጽ እንዱ ሌላውን መምከርና ማስተማር እንዳለበት ይናገራል። “...እያንዳንዳችሁም ሌላውን ለመምከር የምትችሉ መሆናችሁን አልጠራጠርም” ይላል (ሮሜ 15:14)።

(1) ምክራችን ትምህርት የሚሰጥ መሆን አለበት። በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ምክር ስንሰጥ ምክራችን “ትምህርት ሰጪ” ነው፤ የግል ልምድዎችን ስንናገር ደግሞ “አስተያየት” መስጠታችን ብቻ ነው። የምንሰጠው አስተያየት የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረንና ሊፈውስ የማይችል መድኃኒት እንዳይሆን መጠንቀቅ ይገባናል።

(2) ምክራችን እርማት የሚሰጥ መሆን አለበት። የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሚመለከት ሁኔታ ላይ ጠቃሚ ምክር መስጠት ማለት መመሪያ መስጠት ብቻ ሳይሆን ፊት ለፊት መጋፈጥና እርማት መስጠትንም የሚጠይቅ ነው። “እውነትን በፍቅር እየተናገርን...” (ኤፌሶን 4:15) የምንሰጠው ምክር “ለሚሰሙት ጸጋን የሚሰጥና ለማንጽ የሚጠቅም፣ ለሰዎችም አስፈላጊ የሆነውን ቃል” (ኤፌሶን 4:19) መናገር ይገባናል።

ማንኛውም በማደግና በመብሰል ላይ ያለ እማኝ የሌላውን ሰው ሁኔታ በጥንቃቄ መመዘን የሚችልበትና እንደ አስፈላጊነቱ ጠቃሚ ምክር ለመስጠት የሚያስችል ጸጋና ጥበብ ተሰጥቶታል። “ወንድሞቼ ሆይ! ሰው ማናቸውንም ስህተት እድርጎ ቢገኝ መንፈሳውያን የሆናችሁት እናንተ እንዲህ ዓይነቱን ሰው በገርነት እቅኑት፤ ነገር ግን እንተም በዚህ ዓይነት ፈተና እንዳትወድቅ ተጠንቀቅ” ይላል (ገላትያ 6:1)። ምክር መስጠት የሚችሉ ምን ዓይነት ሰዎች መሆን እለባቸው? እንደ ሳውሎስ እነጋገር ራሳቸው መንፈሳውያን የሆኑ፣ ቃሉን አውቀው በራሳቸው ሕይወት የተለማመዱ (ሮሜ 12:2)፣ ክፉውንና ደጉን ለመለየት ራሳቸውን ያለማመዱ (ዕብራውያን 5:14)፣ እንደ ክርስቶስ ማሰብ የሚችሉ (1ቆሮንቶስ 2:16)፣ በሌላው ሰው ዓይን ላይ ያለውን ጉድፍ ከማየታቸው በፊት በራሳቸው ዓይን ላይ ያለውን ጉድፍ ማየት የቻሉ፣ በእግዚአብሔር

ፈቃድ ሥር እንዲኖሩ ሌሎች እማኞችን መምከርና ማስተማር ይችላሉ።

ስጥያቄያችን ሁሉ መልስ መስጠት የሚችል ሰው የለም። ምክር የምንጠይቀው ሰው ምንም ያህል የበሰለ ሰው ቢሆን ሁሉንም የማወቅ ችሎታ የለውም። እድሎች፣ እግባብ የሌለው ጥላቻ ያለበትና ስለ ሁኔታው በቂ መግለጫ ያላገኘ ሊሆን ይችላል። ምክር ሰጪዎችን እንደ ጣኦት እንዳናመልክው እንጠንቀቅ። አለበለዚያ የሚሰጠንን ምክር መመዘን አንችልም። የምንቀበለው ምክር እንደ እግዚአብሔር ቃል መሆን አለመሆኑን መመርመር ይገባናል። መርሳት የሌለብን ሰዎች አስፈላጊውን ምክር ይሰጡን እንጂ ውሳኔ የማድረጉ ኃላፊነት ግን የእኛው እንደሆነ ነው። ሌሎች ስለ እኛ ሆነው መወሰን እንደማይችሉ አንርሳ። ውሳኔያችንን እነርሱ የሚያደርጉልን ክሆነ ብርቱዎች በመሆን ፈንታ እየደክምንና በራሳችን መቆም የማንችል እየሆንን እንሄዳለን።

9

በተፈጥሮ ዕውቀት የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ ይቻላል?

ሰው ማስብ የሚችል ፍጡር ነው። ማስብ መቻሉ ብቻ ሳይሆን የሚኖረውም የሥራውን ውጤት ማየት በሚችልበት ዓለም ውስጥ ነው። ለምሳሌ በእሳት ቢጫወት ይቃጠላል፤ ቢላዋ ቢረግጥ ይቆረጣል፤ ሕግ ቢጥስ፣ ሥርዓት ባያከብር ራሱን ችግር ውስጥ ይከታል። ለሌሎች ሰዎች በጎ ነገርን ቢያደርግ ደስ ይለዋል፤ እንደን ነገር ደጋግሞ ቢያደርግ ልማድ ይሆንበታል። እነዚህ ከላይ የጠቀስናቸው ዝርዝር ውጤቶች ሲፈጸሙ ይችላሉ ብለን የምንገምተው ማስብ ስለምንችል ብቻ ነው። ይሄ ማስብ የሚችለው ሰው አንድ ነገር ሲፈጸም ሌላ ውጤት እንዳለው ማወቅ ሲችል ያንን “የተፈጥሮ የማስብ ችሎታ” (Common sense) እንለዋለን። የተፈጥሮ የማስብ ችሎታ የሌላቸው ሰዎች አካባቢያቸውን ለይተው ማወቅ አይችሉም። ሕፃን ልጅ አካባቢውን ለይቶ የማወቅ ሰፊ ልምምድ ስለሌለው “የተፈጥሮ የማስብ ችሎታው” በጣም ውስን ወይም ጠባብ ነው።

አዕምሮአችንን ማሰብ፣ መመራመርና ማነጻጸር እንዲችል እንዲሁም ዓለማችንንና በውስጧ ያሉትን ነገሮች ሁሉ ውጤታቸው እንዲታወቅ አድርጎ የፈጠረው እግዚአብሔር ስለሆነ የእኛንም “የማሰብ ችሎታችንን” (Common sense) የፈጠረ እርሱ ነው። እንደ ጊዜ ጳውሎስና ፊሰጦስ እንዲህ አያሉ ይነጋገሩ ነበር። ፊሰጦስ “ጳውሎስ ሆይ! አሁንስ አበድህ! ብዙ መማርህ ወደ አብደት አድርሳለሁ!” ሲል ጮሆ ተናገረ። ጳውሎስ ግን እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ክቡር ፊሰጦስ ሆይ! እውነተኛውንና ትክክለኛውን ነገር እናገራለሁ እንጂ አላበድሁም” አለው (ዮሐ 26:24-25)።

በሮሜ 12:3 “እያንዳንዳችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን በትህትና አስቡ እንጂ ከሚገባችሁ በላይ በሰ ራሳችሁ በትዕቢት አታሰቡ” ይላል። በዚህ ቃል መሠረት በሰ ራሳችን ማሰብ የሚገባንን ያህል እንድናስብ ተነግሮናል። መጻፍችንንና ለአገልግሎት መቀባታችንን ሰናውቅ ለሰ ራሳችን ትክክል የሆነ አብተሳሰብ ይኖረናል። በሰ ራሳችን ያለን አብተሳሰብ ያለአግባብ ከፍ ወይም ዝቅ ካለ በትክክል ማሰብ እንችልም ማለት ነው። በትክክል ማሰብ ሲያቅተን ደግሞ ማንነታችንን አለማወቃችን ብቻ ሳይሆን ከእግዚአብሔር ፈቃድም ውጪ እንሆናለን። ጴጥሮስ “...የረጋ አዕምሮ ይኑራችሁ፤ በመጠንም ኑሩ” (1ኛ ጴጥሮስ 4:7) ሲል ይመክረናል። በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ሰው እግዚአብሔር የሰጠውን የተፈጥሮ የማሰብ ችሎታውን የሚጠቀም መሆን አለበት።

መጽሐፍ ቅዱስ በሕይወታችን ለሚያጋጥሙን ሁኔታዎች ሁሉ “ይህን አድርግ፤ ያንን አታድርግ” የሚል ሕግ የለውም። ስለሆነም ሰው “በተፈጥሮ የማሰብ ችሎታ” (Common sense) መጠቀም አለበት። ለምሳሌ መጽሐፍ ቅዱስ ጤናችንን እንዴት መጠበቅ እንደሚገባን አይነግረንም። ይሁን እንጂ የተፈጥሮ የማሰብ ችሎታችንን በመጠቀም ጤናችንን ሊያቃውሉ ከሚችሉ ነገሮች ራሳችንን መቆጠብ ይገባናል። ይህንን ባለመረዳት አደጋ ውስጥ ሲከፉን ከሚችሉ ነገሮች ራሳችንን አለመጠበቅ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆናችንን ያሳያል።

እግዚአብሔር ሕመማችንንና ደጃያችንን እንደሚፈውስ አምናለሁ። እንደ እግዚአብሔር ቃል ዘይት ቀብቼ እንዳንዴም ሳልቀብ ለብዙዎች ስለ በሽታቸው እጸልያለሁ። ከጸለይኩላቸው መካከል የተፈወሱም ያልተፈወሱም አሉ። በጸሎት ያልጽኑትን ግን “ህኪም ቤት አትሂዱ፤ መድኃኒት አትውሱ” ማለት እግዚአብሔር በሰጠን የማሰብ ችሎታ አለመጠቀም ነው። የህኪሞችን አዕምሮ የፈጠረ እግዚአብሔር ስለሆነ እርሱ በሰጣቸው አዕምሮ በመጠቀም ሊረዱን የሚችሉትን “አምቢ” ማለት የእነርሱን አእምሮ የፈጠረውን ጌታ መናቅ ይሆናል። እንዳንድ

ሰዎች ሲታመሙ ትልቁ ጥያቄያቸው “የህክምና እርዳታ ለማግኘት ሆስፒታል እንድንሄድ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ወይ?” የሚል ነው። ለዚህ ጥያቄ መልስ ለማግኘት መጽሐፍ ቅዱሳችንን ገለጥ ብናደርግ “ሂዱ” ወይም “አትሂዱ” የሚል ግልጽ መልስ አናገኝም። ስለዚህ እግዚአብሔር በሰጠን የማሰብ ችሎታችን (Common sense) መጠቀም ይገባናል። በአስፈላጊው ጊዜ አስፈላጊውን የህክምና ዕርዳታ ለማግኘት ወደ ሆስፒታል እንሄድም በማለት ከፍተኛ የጤና መቃወስ በራሳቸውና በቤተሰባቸው ላይ ያደረሱ አንዳንድ ሰዎች አሉ። ስለዚህ እግዚአብሔር በሰጠን የማሰብ ችሎታ አለመጠቀም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆን ነው። ጤንነታችንን በሚመለከት ጉዳይ ላይ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የምንሆነው የህክምና ዕርዳታ ለማግኘት ሳንፈልግ ስንቀር ብቻ አይደለም። በማወቅም ሆነ ባለማወቅ ለጤናችን ጠንቅ ከሆኑ ነገሮች ራሳችንን መጠበቅ ካለመቻላችን የተነሳ ስንታመም በእግዚአብሔር ላይ “ለምን እታመማለሁ?” ብለን እናገራለን። ታመን ለመጽን “ተአምር ከመጠበቅ” እንዳንታመም የተፈጥሮን ሕግ ለማክበር እግዚአብሔር በሰጠን የማሰብ ችሎታ መጠቀም አስፈላጊ ነው።

አልኮል፣ ሱስ የሚያስይዙ መድኃኒቶች (Drugs)፣ ሲጋራ ማጨስና እነዚህን የመሳሰሉ አንዳንድ የጤና ቀውስ መንስኤዎች አሉ። በእነዚህ መጠቀም በሰውነታችን ላይ ከፍተኛ ጉዳት እንደሚያስከትል መረዳት ይህን ያህን ትልቅ ምርምር አይጠይቅም። የተፈጥሮ ዕውቀት (Common sense) ንጂነቱን ይነግረናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ገንዘባችንን እንዴት መያዝና መጠቀም እንዳለብን አይነግረንም። ይሁን እንጂ ያለመመሪያ አልተወንም። እግዚአብሔር ማሰብ እንድንችል አድርጎ ፈጥሮናል። በየጊዜው “የተፈጥሮ ዕውቀታችንን” (Common sense) ብንጠቀም በገንዘብ ምክንያት የሚደርስብንን ችግር ማቃለል በቻልን ነበር። ወጪያችን ከገቢያችን መብለጥ እንደሌለበት ግልጽ ነው። ይህን ለመረዳት ብዙ ምርምር አይጠይቅም። ከእቅማቸው በላይ ለመኖር የሚሞክሩ ሰዎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚኖሩ ናቸው። ብዙ ጊዜ በገንዘብ አያያዝ ግዴታችን በመሆን ልንከፍለው ከማንችለው ዕዳ በመግባት እቅማችን የሚፈቅደው ፕላንብን ሲሆን እኛ መርሴዲስ ሰንገዛ፤ ለክፉ ጊዜ እንዲውል ትንሽ ተቀማጭ በማድረግ ፈንታ ዛሬውኑ በልተን እንጨርሰው ስንል ከገንዘብ ማጣት ችግር ውስጥ እንገባና “ጌታ ሆይ ይሄን ያህል ብር ሎተሪ እንዲደርስኝ አድርግልኝና አሳርፈኝ” ብለን ጌታን እንገንዘባለን። ሌሎች ከእኛ ያነሰ ገቢ ኖሮአቸው በእቅማቸውና በፕሮግራም መኖር በመቻላቸው ብቻ ያለ ጭንቀትና ያለ አሳብ ሲኖሩ እናያቸዋለን። እኛ ግን እግዚአብሔር በሰጠን የተፈጥሮ ዕውቀት ባለመጠቀማችን ብቻ በኑሮአችን

ተጨናቂዎች እንሆናለን። ይሄም የራሳችን ጥፋት እንጂ የእግዚአብሔር አይደለም።

ተማሪ ከሆንን ደግሞ ትምህርታችንን እንዴት እንደምናጠና የተሳካ ውጤት እንደምናገኝ መጽሐፍ ቅዱስ አይነግረንም። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር የሰጠንን የተፈጥሮ ዕውቀት እንድንጠቀም ይጠበቅብናል። በፕሮግራም አለማጥናት፣ የሚሰጠውን የቤት ሥራ አለመሥራት፣ ዛሬ መሥራት የሚገባውን ለሌላ ጊዜ በማስተላለፍ ተማሪ የሚጠበቅበትን ወይንም የሚፈልገውን ዓይነት ውጤት ሳያመጣ ቢቀር የእግዚአብሔር ጥፋት አይደለም። የተፈጥሮ ዕውቀታችንን መጠቀም ባለመቻላችን ብቻ ደካማ ውጤት ስናመጣ “እኔ ትምህርት እንድማር የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም” ብሎ መደምደም ትክክል አይደለም። ጥሩ ውጤት ያላመጣነው ከራሳችን ድክመት የተነሳ እንጂ እግዚአብሔር ፈቃዱ ሳይሆን ቀርቶ አይደለም። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የምንሆነው እግዚአብሔር በሰጠን የተፈጥሮ ዕውቀት ተጠቅመን ሥርዓት ባለው መልክ መማርና ማጥናት ያልቻልን እንደሆነ ነው።

ተጋብተው ጥቂት ጊዜ አብረው ከኖሩ በኋላ “ጋብቻችን ከመጀመሪያውም የእግዚአብሔር ፈቃድ አልነበረም” በማለት ቃል ኪዳናቸውን አፍርሰው ለመለያየት የሚያስቡ አሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚያደርጋቸው ተጋብተው መኖራቸው ሳይሆን ከተጋቡ በኋላ መፋታቸው ነው። “መፋታት” ልክ ያልነበረውን ልክ ያደርጋል ማለት ስህተት ነው። የተፈጥሮ ዕውቀታችንን መጠቀም ባለመቻላችን ብቻ ትዳራችን የጣፈጠ እንዳይሆን ልናደርገው እንችላለን። በጋብቻ ሕይወት የተፈጥሮ ዕውቀትን (Common sense) መጠቀም በጣም ይጠቅማል። ሆኖ የባሳትን ሚስት ጊዜ ሳይጠብቁ ስህተቷን መንገር ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆን ነው።

የእግዚአብሔር ቃል ለተለያዩ ጥያቄዎች መመሪያ በመስጠትም ሆነ “ልክ ነው፤ ልክ አይደለም” በማለት መልስ ይሰጣል። ይሁን እንጂ ሰው ለሚያጋጥመው ለእያንዳንዱ ጥያቄና ችግር “ልክ ነው፤ ልክ አይደለም” በማለት መልስ አይሰጥም። ታዲያ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ላይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የምናውቀው በምን ዓይነት ሁኔታ ነው? ብለን መጠየቃችን አይቀርም። መልሳችን “እግዚአብሔር በሰጠን የተፈጥሮ ዕውቀት እንጠቀም” የሚል ነው። የማሰብ ችሎታችንን ተጠቅመን በጎ የሆነውን እናድርግ፤ ያም በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ ያኖረናል።

አንዳንድ ሁኔታዎች ከተፈጥሮ ዕውቀት በላይ ይሆናሉ። የማሰብ ችሎታችን ውስን ስለሆነ ለሁሉም ሁኔታ ተስማሚና ልክ የሆነ ነገር

ማሰብ አንችልም። አእምሮአችንን በመጠቀም ትክክል የሚመስሉንን እውነቶች ሰብስቦን ጥቅሙንና ጉዳቱን ብንመዝንም የሩቁን መመልከት አንችልም። የሰው አስተሳሰብ (አዕምሮ) ፍጹም አይደለም። የሚስተባቸው ብዙ አቅጣጫዎች አሉት። አንዳንድ ጊዜ “ጥቁሩን” “ነጭ” በማለት ራሳችንን የምናሳምንበት ጊዜ አለ። “የሰውን አሳብ ማን ሊያውቅ ይችላል? የሰው ልብ ከሁሉ ነገር ይበልጥ እጅግ የረከሰና ተንኮለኛ ነው” ይላል (ኦርምያስ 17:9)። ስለዚህ አስተሳሰባችን ልክ መሆኑን መስኪያችን ሁልጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

አንዳንድ ጊዜ “የእግዚአብሔር ፈቃድ” በእኛ አእምሮ ሲታሰብ ሞኝነት የሚመስልበት ጊዜ አለ። “የእግዚአብሔር ፈቃድ” ሞኝነት ያለበት ሆኖ ሳይሆን የእኛ አስተሳሰብ ከእግዚአብሔር አሳብ ጋር የማይገጣጠም በመሆኑ ብቻ ነው። “እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ አሳቤ እንደ አሳባችሁ፤ መንገዴም እንደ መንገዳችሁ አይደለም። ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል፤ መንገዴ ከመንገዳችሁ፤ አሳቤም ከአሳባችሁ እጅግ ከፍ ያለ ነው” (ኢሳያስ 55:8-9)።

እግዚአብሔር በሰጠን “የተፈጥሮ እውቀት” በመጠቀም የማምን ሰው ነኝ። ጌታን ስለምወድ በሕይወቴ ዘመን ሙሉ እርሱን ለማገልገል ጽኑ የሆነ ፍላጎት ነበረኝ። ይህንን ፍላጎቴን እይቶ ጌታ ብዙ ክፍት በር ሰጥቶኝ አገለግለው ነበር። የአገልግሎት ምርጫዬ ግን የራሴን “መራብ አየሰፋሁ” ማገልገልን ነበር። ስለ ወደፊቱ ሕይወቴ ሳሰብ የዘመኑን ትምህርት ተምራ ሰጪርስ ጥሩ ሥራ ይገር ብዙ ገንዘብ ሳገኝ በገንዘቤ በየገጠሩ የሚያገለግሉ አሥር ወይንም ሃያ ወንጌላውያንን እየረዳሁ እኔ ደግሞ በትርፍ ጊዜዬ ወንጌልን እሰብካለሁ የሚል ነበር።

እግዚአብሔርም የመማር ዕድል ሰጠኝና አሜሪካ መጥቼ ተማርኩ። የመማር ፍላጎቴም ከፍተኛ ነበር። ትምህርቴንም እንደጨረስኩ እግዚአብሔር ሌላ ፕሮግራም ይዞ ወደ እኔ ብቅ አለ። “የምፈልገው ገንዘብህን ወይንም ትምህርትህን አይደለም፤ እኔ የምፈልገው አንተን ነው” አለኝ። እግዚአብሔር በሰጠኝ የተፈጥሮ እውቀት ነገሩን ባሰላሰለው፤ ብመዝነው ፈጽሞ ልክ ሆኖ እልታየኝም። ወደ ውስጥ ዘለቅ ብዬ ራሴን ሰመዝነው፤ ሰለካው ደግሞ ትዕቢቱ ለራሴ ካለኝ ግምትና ብቃት፤ በዓለም ውስጥ “እደርስበታለሁ” ካልኩት ደረጃ ጋር አብሮ የሚሄድ አይደለም፤ ካለኝ የተፈጥሮ እውቀት (Common sense) ጋር ፈጽሞ አይሰማማም።

ይሁን እንጂ ከውስጥ የነበረብኝግፊት ጋይለኛ ስለነበር በቀላሉ ልረታው የምችለው አልነበረም። ወደ አገልግሎቱ ገባሁበት። እንደፈራሁት

ቅላል አልነበረም። “አይዞህ በገንዘብ፣ በሃሳብ እረጃሃለሁ” ያለኝ ሰው ሰላልነበረ እኔና ቤተሰቤ የዕለት ምግባችንን እንኳን ከላይ ከሰማይ እየጠበቅን መኖር ጀመርን። የቅርብ ጓደኞቼና ወዳጆቼ ሁሉ ፈቃቸውን እዞሩብኝ። ይሄ ሁሉ ለአዕምሮዬ እይግባው እንጂ እኔ ወደ አገልግሎት መግባቴ ከጌታ ፈቃድ ውጪ ይሆናል የሚል ጥርጣሬ በውስጤ ተፈጥሮ አያውቅም።

እኛ የተፈጥሮ ዕውቀት (Common sense) ብለን የምንገልጸውን እግዚአብሔር ሁልጊዜ ይቀበለዋል ወይም እኛ እንደምናየው ያየዋል ብለን አናስብ። የተለመደውን ወይም የታወቀውን ብቻ ሳይሆን ልዩ መሰሎ የሚታየውን ማድረግ እግዚአብሔር ደስ ይለዋል። ስለዚህ አማኝ ሁልጊዜ አስተሳሰቡን በእግዚአብሔር ቃል መለካትና መመዘን አለበት። እኛ “ትክክል ነው” ብለን ከምናስበው ሃሳብ ተቃራኒ የሆነውን ያድርግ እንጂ ምንጊዜም እግዚአብሔር ቃሉን የማይደግፍ ነገር አያደርግም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ ሰው እግዚአብሔር በሰጠው የማሰብ ችሎታ መጠቀም እንዳለበት ይረዳ፤ ይሁን እንጂ በአዕምሮ አስቦ ልክ ነው ያለው በእግዚአብሔር ሚዛን ሲለካ አንዳንድ ጊዜ በቂ ሆኖ እንደማያገኘው ደግሞ መርሳት የለበትም። “በሙሉ ልብህ በእግዚአብሔር ታመን እንጂ በራስህ ዕውቀት አትደገፍ” ይላል (ምሳሌ 3:5)። ይህን ማለቱ እግዚአብሔር የሰጠንን የተፈጥሮ ዕውቀት አንጠቀም ማለቱ ሳይሆን ያ ብቻውን በቂ አይደለም ማለቱ ነው።

10

የሰው ፈቃድ በራሱ ውሳኔ ላይ ያለው ድርሻ

እግዚአብሔር ሰውን ሲፈጥረው በሞተር እንደሚንቀሳቀስ ዕቃ ወይም እንደ እንሰሳ በተፈጥሮ ዝንባሌ (Instinct) እንዲመራ አድርጎ አልፈጠረውም። ሰው ማሰብና ማመዛዘን እንዲችል ሆኖ የተፈጠረ በመሆኑ የሚሰማውንና የሚመቸውን መርጦ ከውሳኔ ለመድረስ ችሎታ አለው። ስለዚህ እግዚአብሔር ለሰዎች የሚሰጠው መገለጥ ከአስተሳሰብ ግምት ውጪ አይደለም። ሌላው ቅርቶ የእጆቹ ሥራዎች ማለትም በዙሪያችን የምናያቸው ተፈጥሮዎች እንኳን ማሰብ በሚችለው አዕምሮአችን ውስጥ እንዲገመቱ ሆነው ስለተፈጠሩ የእግዚአብሔርን ታላቅነት እናያለን። ጳውሎስ ስለዚህ ሁኔታ ሲገልጽ “...ማወቅ የሚገባቸውን እግዚአብሔር ራሱ ገልጦላቸው ያውቁ ስለነበር ነው።

ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ለሰዎች የማይታየው የእግዚአብሔር ባህርይ ይኸውም ዘላለማዊ ኃይሉና አምላካነቱ እርሱ በፈጠራቸው ነገሮች ግልጥ ሆኖ ታይቷል” ይላል (ሮሜ 1:19-20)።

የእግዚአብሔር ከፍተኛው መገለጥ የታየው በልጁ በኢየሱስ በኩል ነው። ያም ቢሆን እንኳን በአዕምሮአችን አስበንና ተመልክተን የምናየው ነው። እግዚአብሔር ለእኛ እውነትን ግልጥ የሚያደርግልን እውነትን እንዲገባን፣ እንድናውቅና እንድንመዝን ችሎታን ሰጥቶን ነው። እርግጥ ነው በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለጥቃቅን ነገሮች ሁሉ መመሪያ ለሕዝቡ ሰጥቷል። በተለይ እስራኤል ገና ያልጠነከረ ሕዝብ በነበረበት ወቅት ለጥቃቅኑ ነገር ሁሉ መመሪያ ይሰጥ ነበር። ይህ እንዲህ ሲሆን የቻለው በልጁ በኢየሱስ በኩልና በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አጠቃላዩን የእግዚአብሔርን ፈቃድና ዕቅድ ገና ማየት በሚችሉበት ሁኔታ ስላልነበሩ ነው።

በአዲስ ኪዳንም ውስጥ እግዚአብሔር የተወሰነ ወይንም ልዩ መመሪያ ሲሰጥ እናየዋለን። ለምሳሌ ፈሊጶን “የእግዚአብሔር መልእክ ተነሰና ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ በሚወስደው መንገድ ወደ ደቡብ ሂድ አለው” (የሐዋ 8:26)። “ጳውሎስና ሲሳስ በእስያ ቃሉን እንዳይናገሩ ስለከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር እድርገው አለፉ” (የሐዋ 16:6)። “ጌታም ጳውሎስን ሌሊት በራዕይ እንዲህ አለው፤ አትፍራ ተናገር፣ ዝም አትበል” (የሐዋ 18:9)። በዚህ ዓይነት ለየግለሰቡና ለቤተክርስቲያናት ሁሉ ግላዊ የሆነ ልዩ መመሪያ መስጠት ደንብ ነው ማለት አይደለም። በዚህ ፈንታ ግን እግዚአብሔር የበለጠ አጠቃላይ ፈቃዱን ለሕዝቡ ለመግለጽ ሐዋርያቱ መልዕክቶችን ወይንም ደብዳቤዎችን እንዲጽፉ በመንፈስ ቅዱስ ቀባቸው። እነዚህ መልዕክቶች ማለብ በሚችሉ ሰዎች እንዲነበቡና እንዲመረመሩ አደረገ።

ማንኛውንም በዕለታዊ ኑሮአችን የምናከናውናቸውን ነገሮች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ተከትለን በግል እንወስናለን እንጂ እግዚአብሔር ጣልቃ እየገባ ወይንም እጃችንን ይዞ በመምራት ውሳኔያችንን እርሱ እንደማያደርግ አዲስ ኪዳን ያስተምረናል። እንደውም ኢየሱስ እንዳንድ ሰዎች አዕምሮአቸውን ተጠቅመው መንፈሳዊውን ነገር እንደማይለዩ በማየት እንደገሰጸቸው እናያለን። ኢየሱስ “ሲመሽ ሰማዩ ቀልቶአልና አይዘንምም ትላላችሁ፤ የሰማዩንስ መልክ መለየት ታውቃላችሁ፤ ነገር ግን የዘመኑን ምልክት መለየት አትችሉም” አላቸው (ማቴዎስ 16:3)።

እግዚአብሔር ሰው ሁሉ የራሱን ውሳኔ እንዲያደርግ ይተወዋል እንጂ ማንንም አያስገድድም። “...እነርሱ የተናገሩትን ለመቀበል ከፈቀዳችሁ ያ ይመጣል የተባለው ኤልያስ እነሆ ይህ ዮሐንስ ነው”።

“...ወደ ሕይወት ለመግባት ብትፈልግ ግን ትዕዛዞችን ፈጽም አለው” (ማቴዎስ 19:17)። እነዚህና ሌሎች ይህንን የሚመስሉ ጥቅሶችን የሚያሳዩን ኢየሱስ ለሰው ሁሉ የራሱን ነጻ ፈቃድ በመረዳት አዕምሮውን ተጠቅሞ ውሳኔ እንዲያደርግ ማደፋፈሩ ነው።

ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆንን የመቄዶንያ ክርስቲያኖች ራሳቸው ድሆች ሆነው ሌሎች ክርስቲያኖችን ለመርዳት ከፍተኛ ልግስና እንዳደረጉ ሐዋርያው ጳውሎስ ይናገራል። “የሚቻላቸውን ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃደኝነት እንደሰጡ እኔ እመስክርላቸዋለሁ፤ በይሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት ዕድል እንዳይነፈታቸውም አጥብቀው ለመኑን” (2ኛ ቆሮንቶስ 8:3-4)። የመቄዶንያ ክርስቲያኖች ማንም ሳያስገድዳቸው ምን ያህል በይሁዳ ላሉት ክርስቲያኖች መስጠት እንዳለባቸው የመወሰን ነጻነታቸውንና ምርጫቸውን በመጠቀም ከውሳኔ ደረሱ። ከዚህ ውሳኔ ለመድረስ የቻሉት በመጀመሪያ የእግዚአብሔር ፈቃድ ድሆችን ስለመርዳት ምን እንደሆነ ካወቁ በኋላ ነው። የመቄዶንያ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ ካወቁ በኋላ ምን ያህል መስጠት እንዳለባቸው የተለየ ምሪት ከእግዚአብሔር አልጠየቁም። የምንወስነው ውሳኔ፣ የምንወስደው እርምጃ የእምነት እርምጃ ከፍቅርና ከፈቃደኝነት የወጣ ከሆነ ከእግዚአብሔር ጋር የተቀራረበ እንድንት ይኖረናል።

እንዳንድ ክርስቲያኖች ለሚወስዱት ጥቃቅን ውሳኔና እርምጃ ልዩ የሆነ ምሪትና ምልክት ይፈልጋሉ። በጥንት ዘመን ምልክት ይሰጣቸው የነበረው አስፈላጊ ሆኖ ሳይሆን ስለማያምኑ ብቻ ነው። በመሠረቱ የሚያስፈልገን ምልክት ሳይሆን ለምናውቀው ወይንም ግልጽ ለሆነው ለእግዚአብሔር ፈቃድ ታዛዥ ለመሆን የሚያስችለን ፈቃደኝነት ነው። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ያሳየው ተአምራት የእነርሱን “እምቢተኝነት” ሲለውጠው አልቻለም። መቅሰፍት በግብፃውያን ላይ ወርዶ ካዩ በኋላም እስራኤላውያን ይጠራጠሩ ነበር (ዘጸአት 14:12)። ቀይ ባህርን በድንቅና በተአምር ከተሻገሩም በኋላ ወደፊት በጉዞአቸው መቀጠል እንዳለባቸውና እንደሌለባቸው አያውቁም ነበር። ሰው ለአጠቃ ላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ታዛዥ ለመሆን ካልመረጠ ምንም ዓይነት ተአምር ቢያይ አይለውጠውም። ኢየሱስ አምስት ሺህ ሰዎችን በተአምር አጥገባ ካበላ በኋላ በማግስቱ “በእኔ እመኑ” (ዮሐንስ 6:29) ሲላቸው “በአንተ እንድናምን ምን ምልክት ታሳየናለህ?” ሲሉ ጠይቀውታል።

ብዙዎቻችን ከዚህ የተለየን አይደለንም። እግዚአብሔር በአካል መጥቶ በእለታዊ ኑሮአችን መውሰድ የሚገባንን እርምጃዎች ቢያሳየን ይህን ያህል የእኔና የእናንተን አቋም ሊለውጠው አይችልም። የሞተ ሰው

ከሞት ተነስቶ በነገረን እንኳን ውሳኔያችን የተለየ አይሆንም። ኢየሱስ ይህንን ሰላወቀ ደቀ መዛሙርቱን ቃሉን በማስተማር ብዙ ጊዜ አብሮአቸው አጠፋ። እኛንም በቃሉ ውስጥ የተጠቀሰውን የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ በሕይወታችን እንድንጠቀምበት ይፈልጋል።

ቃሉን ብቻ ማወቅ በቂ አይደለም። መንፈስ ቅዱስ ያስፈልገናል። መንፈሱ ወደራሳችን ሳይሆን ከራሳችን ባሻገር ያመለከተናል። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ ከራሱ ነጻ የሆነ የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ እንድንፈልግ ያደርገናል። የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ እንዳንከተል የሚያደርገን ምልክት ማጣት ሳይሆን በራሱ ላይ ያተኮረ ሕይወት ስለምንኖር ብቻ ነው። “ራሳችንን ማተለቅ” ለእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳንገዛ ያደርገናል። በራሱ ላይ ካተኮረ ሕይወት ነጻ ሊያደርገን የሚችለው መንፈስ ቅዱስ ነው። ለዚህ ነው መንፈስ ቅዱስ የጥበብ መንፈስ በመባል የሚታወቀው። ይሄም መንፈስ ትክክለኛ ውሳኔ እንድናደርግ ይረዳናል። በአዲስ ኪዳን የተጠቀሰው “ጥበብ” እንዳንድ አውነቶችን መረዳት ሳይሆን መንፈሳዊ ሕይወታችንን በሚመለከት አቅጣጫ ትክክለኛ ውሳኔ እንድናደርግ የሚረዳን ነው። በጥበብ መሞላት ማለት በሕይወታችን ውሳኔ ለሚያስፈልጋቸው ሁኔታዎች እንዲያግዝን የእግዚአብሔር ባህርይ በውስጣችን ይኖራል ማለት ነው። ያዕቆብ በሕይወታችን የሚያስፈልገንን ጥበብ ይዘረዝርናል (ያዕቆብ 3:13-18)።

በውሳኔ አሰጣጣችን ቅደም ተከተል ከእግዚአብሔር አጠቃላይ ፈቃድ ጋር እውነተኛውን “ጥበብ” እናክልበት። ማንኛውም ውሳኔ ወይንም እርምጃችን ከራሱ ወዳድነት መንፈስ፣ ከመራራ ቅንጣት ነጻ ነው? የወሰድነው እርምጃ “ሳድቶናል” ብለን ሳስብነው ሰው አጸፋውን ለመመለስ ነው? ውሳኔያችን ሰላምና ደግነት ይታይበታል? ግብዝነት አለበት? እነዚህንና እነዚህን የመሳሰሉ ጥያቄዎች ለውሳኔ አወሳሰዳችን ይጠቅሙናል። እግዚአብሔር ከምርጫችን ወይንም ከወሰድነው እርምጃ ይበልጥ የሚመለከተው ያንን እርምጃ ወይንም ውሳኔ ለምን እንደወሰድንና መንፈሱን ማወቃችንን ነው። ይህም ማለት ለምሳሌ ለይሃ ገንዘብ አንስተን ብንሰጥ ከሰጠታችን ይበልጥ እግዚአብሔር የሚመለከተው የሰጠንበትን ምክንያት ወይንም መንፈስ ነው። ስማችንን ለማስጠራት ወይም ትልቅነታችንን ለማሳየት ከሆነ ምንም ዓይነት ሰጠታ ብንሰጥ የሰጠታው ትልቅነት እግዚአብሔርን አያስደስተውም። ስለዚህም ውሳኔ ሰንወስን የእግዚአብሔርን አጠቃላይ ፈቃድ በማወቅ፣ የእግዚአብሔርን ጥበብና ባህርያት ይኸውም “ሰላም ወዳድ፣ ደግ፣ ታዛዥ፣ ምህረት አድራጊ፣ ጥሩ ፍሬ የሞላበት፣ አድልዎና ግብዝነት የሌለበት” (ያዕቆብ 3:17) መሆኑን መመልከት ይገባል።

ውሳኔ ሰንወስን እነዚህን ከላይ የጠቀስናቸውን ነገሮች ከተመለከት ናቸው እግዚአብሔር ደስ የሚሰኝባቸውን ውሳኔዎች ብቻ እንድንመርጥ ይረዳናል። በዕለታዊ ሕይወታችን ከትክክለኛውና እግዚአብሔር ደስ ከሚሰኝበት ውሳኔ ለመድረስ በምርጫችን ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ያላቸውን እንዳንድ ፍሬ ነገሮች በጥንቃቄ መወሰን ያስፈልገናል።

ሀ አጠቃላይ ወይንም መሠረታዊ መመሪያ

የእኛ የክርስትያኖች መሠረታዊ መመሪያ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ነው። በግል የምንወስዳቸው ጥቃቅን ውሳኔዎች ሁሉ መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነትን የተከተሉ መሆን አለባቸው ወይ? የሚል ጥያቄ መነሳቱ አይቀርም። መንፈሳዊ ያልሆነ ውሳኔ በምንወስድበት ወቅት እንኳን “ይህ ወንድሜን ያሰናክላል ወይ?” ብለን መጠየቅ ይገባል።

ለ እግዚአብሔር የሰጠን ስጦታ (ችሎታ)

እግዚአብሔር ለሰው ሁሉ ልዩ ስጦታ (ችሎታ) ሰጥቷል። እግዚአብሔር እርሱ የሰጠንን የተፈጥሮ ችሎታ የማያከብር (የሚቃረን) ውሳኔ እንድንወስድ አይጠበቅብንም። እግዚአብሔር ለእያንዳንዱ ክርስትያን ስጦታ ሰጥቷል። “...እግዚአብሔር በጸጋው የሰጠንን ልዩ ልዩ ስጦታ በሥራ ላይ እናውል፤ ስጦታችን የእግዚአብሔርን ቃል መናገር ከሆነ በእምነታችን መጠን የእግዚአብሔርን ቃል እንናገር፤ ስጦታችን ሌሎችን ማገልገል ከሆነ በትጋት እናገልግል፤ ስጦታችን ማስተማር ከሆነ በሚገባ እናስተምር፤ ስጦታችን መምከር ከሆነ እንምከር፤ ስጦታችን መለገስ ከሆነ ከልብ በደስታ እንለግስ፤ ስጦታችን ማስተዳደር ከሆነ በትጋት እናስተዳደር፤ ስጦታችን ምህረት ከሆነ በደስታ ምህረት እናድርግ” (ሮሜ 12:6-8)። ስጦታችንን በምን እናውቃለን? ስጦታችንን ለማወቅ ቀጥለን የጠቀስናቸውን መመሪያዎች እንመልከት።

፪ ስናደርገው ደስ የሚለን

ብዙ ጊዜ ፈጅተን የምናደርገው ወይንም ሰንሠራው ወይንም ስናደርገው ከሌላ ነገር የበለጠ ደስ የሚለን ነገር ፍላጎታችንን ያመለክታል። ረጅም ጊዜ ወስደን የምንሠራው ነገር ስሜታችንን ደስ የሚያሰኝ መሆን አለበት። አለበለዚያ ጊዜያችንን በከንቱ እያባከንን ይሆናል።

፮ ችሎታ

ጀምረን ደስ ብሎን ልንጨርሰው የምንችለው ነገር ነው፤ ልንሠራው እንችላለን፤ ልንሠራው የምንችለውና ስንሰራው ደስ የሚለን ነገር ከሆነ በዚያ ነገር ላይ ከሌላው ሰው የተሻልን ልንሆን እንችላለን።

፯ ከዚህ በፊት ተፈትኗል?

ብዙ ጊዜ ችሎታችንን አናውቅም። የማናውቅበት ዋና ምክንያት ሞክረን ወይም ሰርተን ሰለማናውቅ ነው። በአንድ ጊዜ ማወቅ እንችልም ይሆናል፤ ደጋግሞን በመሞከርና በማየት ግን ልናውቅ እንችላለን።

፬ የሰዎች አስተያየት

አንዳንድ ጊዜ ሰዎች ችሎታችንን ወይም ተሰዋዎችንን ማየት ይችላሉ። “ጥሩ ሰባኪ ይወጣሃል” ብለው አስተያየት ሲሰጡን “ፈጽሞ መሆን አልችልም” ብለን ከመደመደም ይልቅ መሞከሩ ይጠቅመናል።

፭ እርካታ ይሰጠናል?

ሰናደርገው የግል እርካታ ይሰጣል? እግዚአብሔር ለእርሱ የምንሠራውን ሥራ አንድንጠላው አይፈልግም። ለእግዚአብሔር ብለን የምንሠራው ሁሉ ደስ ሊያሰኘን ይገባል።

ሐ ምክር

ከሌሎች ሰዎች ምክር ማግኘት ውሳኔ ለመወሰን ይረዳናል። ማንም ለብቻዬ ብቁ ነኝ፤ የሰው ምክርና አርዳታ አያስፈልገኝም የሚል የለም። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ የመምክር ስጦታ ባላቸው ሰዎች መንገዱን የሚያሳየን ጊዜ አለ። የሌሎችን ሰዎች ምክር ከመጠቀማችን በፊት የመከራውን ችሎታና መንፈስ በጥንቃቄ መመዘን ይገባናል። ሁሉም ምክር ጠቃሚ አይደለም። በሌሎች ምክር ለመጠቀም ራሳችንን ዝቅ ማድረግ ይገባናል።

መ ስሜትና ፍላጎታችን

በስሜት ብቻ መመራት መጥፎ አንደሆነ ሁሉ በስሜትን ችላ ማለትም ደግሞ ስህተት ነው። አንዳንድ ሰዎች ደስ በማይላቸውና ፍላጎት በሌላቸው ሥራ ላይ በመሰለፋቸው ሕይወታቸው እጅግ አስከፊ ይሆን ባቸዋል። በስሜታችን ብቻ ተመርተን ከውሳኔ መድረስ የለብንም። ይሁን እንጂ ስሜታችንን ከተጨባጭ እውነቶች ጋር ጣምራ በማድረግ ከውሳኔ ልንደርስ ይገባል። የክርስትና ሕይወት ተጨባጭ በሆነ እውነት ላይ ተመሥርቶ ወደ ስሜት ያመራል አንጂ በስሜት ላይ ተመሥርቶ እውነትን ወደማወቅ አያደርስም። ስሜታችን ከእውነት ጋር መሄድ ይገባዋል እንጂ ስሜት እውነትን የሚሰርዝ መሆን የለበትም። አንድ ውሳኔ ለመወሰን አንድ ዓይነት ስሜት አስኪሎን ድረስ አንጠብቅም። የታመመውን ልጆችን “አልተሰማኝም” ብለን ሆስፒታል ባንወስደው ልጆችን ከጉዳት ላይ እንጥለዋለን። ስሜታችንን ብቻ በመከተል ከውሳኔ ብንደርስ ኖሮ የገባነውን ቃል መጠበቅ ባልቻልንም ነበር።

ሠ የተፈጥሮ እውቀት (COMMON SENSE)

የተፈጥሮ እውቀት ውሳኔ ለመወሰን በጣም ጠቃሚ ነው። ብዙ ችግሮቻችንን ያቃልላል። ብዙ ጊዜ ኢየሱስ የአይሁድ ሕዝብ የተፈጥሮ እውቀታቸውን በመጠቀም ፈንታ ምልክትን ብቻ በመፈለጋቸው ይነቅፋቸው ነበር (ማቴዎስ 16:1)። በዕለታዊ ኑሮአችን ለምናደርጋቸው ውሳኔዎች ብዙ ምርጫዎች አሉን። እግዚአብሔር ሁሉንም ዓይነት ውሳኔ ስለ አኛ ሆኖ ይወስንልናል ብለን አንጠብቅም፤ ካለን የተለያዩ ምርጫ ራሳችን መርጠን ለመወሰን ልንፈራ አይገባም። የተፈጥሮ እውቀት በውሳኔ አሰጣጣችን ከፍተኛ ስፍራ አለው።

ከላይ የተመለከትናቸውን ነጥቦች በውሳኔ አሰጣጣችን ላይ እንዴት እንደምንጠቀምባቸው በምሳሌ ለመመልከት እንሞክራለን።

ምሳሌ:-

“ትዳር ልያዝን ካገባሁ ማንን ላግባ?”

1. ዓለም አቀፍ (አጠቃላይ) ፈቃድ

ጋብቻ በአጠቃላይ የእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ እለ? መልሱ “አዎን” ነው። ጋብቻ በእግዚአብሔር እቅድ ውስጥ ካለ ጋብቻን እግዚአብሔር ይደግፋል ማለት ነው። ስለዚህ ማግባታችን ን እንደማይቃወም እናውቃለን።

2. መንፈሳዊ ባህሪይ አለው?

ይህ ጥያቄ ለማግባት ለምን እንደፈለግን ምክንያቶችን ወደ ውስጣችን ዘልቆ በመግባት ይመረምራል። ማግባታችንን እግዚአብሔር እይቃወመውም። ግን ለማግባት የወሰንበት ምክንያት የተደበቀ መንፈሳዊነት የሌለው፣ ዓላማው የተሳሳተ ከሆነ ጋብቻው ልክ አይደለም። ለማግባት የወሰንበት ክራስ ወዳድነት ፍላጎት የመነጨ ወይም ለማግባት የመረጥነው ሰው ሀብታም ስለሆነ የሀብቱ ተካፋይ ለመሆን ይሆን? “እከሊትን ባገባ ታሸመኛለች፣ እድገት ታስጠኛለች” በማለት ይሆን? ወይም ከዚህ በፊት ጀምሮን ስላልተሳካልን የተወገንን ሰው ለማስቀናት ይሆን? ለእነዚህ ጥያቄዎች መልስ ስንስጥ መልሳችን የክርስቲና ሕይወት መመሪያን ያልለቀቀ መሆኑን መመዘን ያስፈልገናል። በመልሳችን ከረካን ወደሚቀጥለው ጥያቄ እንለፍ።

3. የመጽሐፍ ቅዱስን ሀሳብ እይቃወምም?

መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ጋብቻ ምን እንደሚል ማጥናት ይገባናል። የሚያምን ከማያምን ጋር ግንኙነት ወይም እንድነት ሊኖረው ስለማይችል አማኝ የማያምነውን እንዳያገባ የመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያ ነው። ልናገባ የወሰንነው ሰው ክርስቲያን ነው? ካልሆነ እዚሁ ላይ ያበቃል። እግዚአብሔር በሌላ መንገድ ፈቃዱን እንዲያሳየን አንጠይቀው። በቃሉ ግልጽ አድርጎ ነግሮናል።

4. ከችሎታችን ጋር አብሮ ይሄዳል?

ጋብቻ ከአቅማችን ጋር ይመጣጠናል? ሳናገባ ለመዘለቅ ብንመርጥ የሰጋ ፍላጎታችንን አሸንፈን በጽሁፍ ለመኖር እንችላለን? ይህ ጥያቄ ወደ ጋብቻ ሕይወት ለመግባት ወሳኝ ከሆኑት ምክንያቶች መካከል እንደኛው ነው።

5. የአዋቂዎች ምክር

ከምናምነውና አስተያየቱን ከምናከብረው ሰው ምክር ጠይቀናል? ልናገባ ስለምናስበው ሰው ሀሳብና ምክር የጠየቅናቸው ሰዎች ምን ይላሉ? ጋብቻን ለመመሥረት ስለወሰንበት ጊዜ እሁን ጊዜው አይደለም? ገና ሥራ ስለሌለህ ለምን ታገባለህ? ብለው በመጠየቅ የጋብቻውን ጊዜ ተቃውመውታል? ለውሳኔያችን ይህንን ሁሉ መመዘን ያስፈልጋል።

6. የተፈጥሮ እውቀታችን ምን ይላል?

ለማግባት የወሰንከውን ሰው በደንብ ታውቀዋለህ? ታውቂዋለህ? በተለያዩ ልምዶች ውስጥ እንድ ላይ አልፋችኋል? በአንዳንድ ሀሳብ ላይ መስማማት ሲያቅታችሁ ላለመስማማታችሁ ምን ዓይነት መፍትሄ አገኛችሁለት? “ተወው፣ ይቅር” በማለት ብቻ አፈር አልብላችሁት ነው ያለፋችሁት? “እርሱን (እርሷን) እንዳገባ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” ማለት ወይም “እወደዋለሁ (እወዳታለሁ)” ማለት ብቻ በቂ አይደለም። የምንወደውን ሁሉ አናገባም። “ለማግባት በእሁኑ ጊዜ ዝግጁ ነኝ? ወደ ጋብቻ ከመግባቴ በፊት በግል ሕይወቴ ማስተካከል የሚገባኝ ነገር አለ?” ብለን ራሳችንን መጠየቅ ያስፈልጋል። ከጋብቻ በፊት ብዙ የሚደረጉና የሚለወጡ ነገሮች እሉ። ታዲያ እነዚያን ለውጦች ለመቀበልና ለማምጣት ዝግጁ ነን?

7. ስሜታችን ምን ይላል?

ለማግባት ስለወሰንከው ሰው ምን ዓይነት ስሜት አለህ? የሕይወትህ ተካፋይ ለማድረግ ፈቃደኛ ነህ? የምትጠራጠረውና የምትፈራው ነገር እለ? በእርግጥ የማግባት ስሜት አለህ? እነዚህ ጥያቄዎች ለማግባት ያለህን ውሳኔ ያግሩልሃል።

8. በእግዚአብሔር መታመን ትችላለህ?

“እግዚአብሔር አንድነታችንን ይባርካል” ብለህ ታምናለህ? መጽሐፍ ቅዱስ “እከሊትን አግባ” ብሎ የሰም ዝርዝር እይሰጠንም።

ይሁን እንጂ ሰውሳኔ የሚረዳንን መመሪያ ይስጠናል። በዚህ
ዓይነት መልክ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅና ለመወሰን
እንችላለን።

የሰው ውሳኔ በእግዚአብሔር ፈቃድ ላይ ያለው ድርሻ

አማኝ በሕይወቴ ዘመን ብዙ ምርጫና ውሳኔዎች ያደርጋል።
በምርጫው ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንዳለበትና እንደሌለበት ማወቅ
ይፈልጋል። ትምህርት ቤት ሆኖ የመጀመሪያው ጥያቄ ምን ዓይነት
ትምህርት ልማር? ወይንም በምን ዓይነት የሙያ ትምህርት ልስልጥን?
በንግድ ትምህርት? በመሃንዲስነት? በሕክምና? በአስታማሚነት? የሚል
ይሆናል። በዚህ ዓይነት ሊሉት ውሳኔ የሚያስፈልጋቸው የተስያዩ
ጥያቄዎችን ይጠይቃል። የት አገር ልኑር? ምን ዓይነት መሥሪያ ቤት
ልቀጠር? ምን ዓይነት ሰው ላግባ? ምን ዓይነት መኪና ልግዛ? በቤት
ኪራይ ልኑር ወይንስ ቤት ልግዛ? ለሚሰው ጥያቄ ሁሉ መልስ
ለማግኘት ይፈልጋል።

እኛ ለማወቅ የምንፈልገው የመጀመሪያው ጥያቄ ለምሳሌ ለመሆኑ ለእግዚአብሔር የምንገዛው የመኪና ዓይነት ይህን ያህል አሳሳቢ ነው ወይ? “ፈያት” መኪና በመግዛት ፈንታ “ቮክስዋን?” ለሰላም አንድ ኤክስ አግኝተዋል፤ ከእኔ ፈቃድ ውጪ ነህ ይለናል? በ“ፈያት” ፈንታ “ቮክስዋን?” በመግዛታችን እግዚአብሔር ሊሰጠን ያስበውን በረከት “እኔ የመረጥኩልህን በሳልገዛህ ልስጥህ ያስብኩትን በረከት እልስጥህም” ብሎ ይከለክለናል፤ ሁለተኛው ጥያቄ ለመሆኑ እግዚአብሔር ለሕይወታችን ለእያንዳንዱ ውሳኔ ለሚያበፈልጉን ነገሮች ሁሉ እጠቃላይ “ንድፍ” (Blueprint) እለው ወይ? ይኸውም “የምትኖሩት እዚህ አገር መሆን አለበት፤ የምትሠሩት ይህን ዓይነት ሥራ፤ የምትገዙት መኪና እንዲህ ዓይነት ነው፤ የምታገዙት ሰው እክሌ የተባለውን ሰው፤ የምትማሩት የትምህርት ዓይነት እንዲህ ዓይነት መሆን አለበት...ወዘተ” የሚል ለእያንዳንዱ ሰው “አጠቃላይ ንድፍ” (Blueprint) እግዚአብሔር ይኖረው ይሆን? አከራካሪ ጥያቄ ነው። ከላይ ለጠቀስናቸው ምርጫዎች ሁሉ ትክክለኛ መልስ ለማግኘት መጽሐፍ ቅዱሳችንን ገለጥ አድርገን በመመልከት ጥያቄያችን መልስ ያገኝ ይሆን?

እግዚአብሔር እንድናደርግ የሚፈልገውን ነገር ሩቅ በታ ደብቆ “በል ፈልግና አግኘው” በማለት መስት እለመሳታችንን ተደብቆ የሚመለከት እምሳክ እይደለም። በመጨረሻም ላይ ደብቆ ያስቀመጠውን ፈቃዱን ማወቅ ሊያቅተን “ጊዜህ አበቃ እኔ የወሰንኩልህን ማግኘት አልቻልክም፤ ዕድልህን አበላሽህ!” በማለት እግዚአብሔር ከእኛ ጋር “የድብብቆሽ ጪዋታ” አይጫወትም።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ለሕይወታችን ጥቃቅኗን እቅጣጫና መጠ ምዘዣ የሚያመለክት “የመንገድ ካርታ” ሳይሆን በሰፊው እቅጣጫን የሚያመለክት “ኮምፓስ” (Compass) ነው። ብንፈልግ አስተማሪ፣ ገበሬ፣ ነጋዴ፣ ሀኪም ወይም ጠበቃ የመረጥነውን መሆን እንችላለን። የምንፈልገውን መሆናችን ከእግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃድ ሥር” ከመሆን አያበወጣንም።

ዳዊት “በእግዚአብሔር ደስ ይበልህ፤ እርሱም የልብህን ፍላጎት ሁሉ ይሰጥላል” ይላል (መዝሙር 37:4)። በዚህ ቃል መሠረት ሰው ዓላማው በእግዚአብሔር ደስ መሰኘት ከሆነ በምንም ዓይነት የሥራ ዘርፍ ይሰለፍ ግድ የለም፤ እግዚአብሔር የልቡን መሻት ይሰጠዋል። በእግዚአብሔር ደስ እንዲለን የኢየሱስ ፈቃድ ነው። ደቦታችን በእግዚአብሔር ከሆነ በምንሠራው ሁሉ እርሱ ደስ ይሰኛል። ጳውሎስ “እግዚአብሔር አብን እያመሰገናችሁ በቃልም ሆነ በሥራ የምታደርጉትን ሁሉ በጌታ በኢየሱስ ስም አድርጉት” ይለናል (ቆላስዶስ 3:17)።

እግዚአብሔርን እያፈቀርን “በአጠቃላይ ፈቃዱ ሥር” መኖር ለንችል በግል ሕይወታችን እግዚአብሔር ከፍተኛ ሥፍራ ይኖረዋል። “እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደ ፈቃዱም ለተጠሩት ሰዎች እግዚአብሔር ሁሉን ነገር ለጥቅማቸው እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን” (ሮሜ 8:28) ጌታን እንድናውቅ በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ ስለነበረ አማኞች ልንሆን ቻልን። በሕይወታችን ለምንወስዳቸው እርምጃዎችና ውሳኔዎች ብቻ ሳይሆን ሁሉም ለጥቅማችን እንዲሆን ያደርገዋል።

እግዚአብሔር በአንድ እቅጣጫ ወይም ለአንድ ዓይነት ውሳኔያችን ብቻ በረከትን የሚሰጠን ትንሽ አምላክ አይደለም። እግዚአብሔር አዕምሮአችን ከሚገምተው በላይ ትልቅ ነው። እግዚአብሔር በአንድ አካባቢ፣ በአንድ ቦታ ወይም በአንድ ዓይነት እንቅስቃሴ ብቻ አይወሰንም። በእርሱ “አጠቃላይ ፈቃድ” (Universal will) ውስጥ እስካለን ድረስ ከእኛ ጋር እየተንቀሳቀሰ በምናደርገው ሁሉ ተካፋይ ይሆናል። ለአንድ ዓይነት ምርጫ ብቻ ወስነን አናስቀምጠውም። ይህም ማለት ማንኛውንም በጎ መስሎ የሚታየንንና የሚሰማንን በእምነት፣ በፍቅርና በደስታ ተሞልተን ውሳኔ እናደርጋለን እንጂ እርሱ ስሎ ካሳስቀመጠው “አጠቃላይ ንድፍ” (Blueprint) ለማንበብ እንሞክርም።

አልፎ አልፎ አንዳንዶቻችን የማስብ ችሎታ የሌለን ክርስትያኖች መስለን እንታያለን፤ ምክንያቱም በውሳኔ አስጣጣችን ላይ እግዚአብሔር የሰጠንን ታላቅ የእእምሮ ችሎታችንን ባንጠቀምበት የምናልፍ በመሆናችን ነው። እግዚአብሔር የሰጠንን እእምሮአችንን በመጠቀም ፈንታ “ወረቀት ጠቅልለን” ዕጣ በማውጣት ወይም ሳንቲም ወርውረን “አንበሳ ከወጣ ይህን፣ ዘውድ ከወጣ ደግሞ ያንን እወስናለሁ፤ በዚህም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለይቼ አውቃለሁ” እንላለን።

በሕይወታችን ውስጥ ለምንወስዳቸው ውሳኔዎችና እርምጃዎች እግዚአብሔር የሰጠንን አስደናቂ የማለብ ችሎታችንን (አንጎላችንን) ባለመጠቀም አቋራጭ መንገድ አንፈልግ። አንጎላችንን የፈጠረው እግዚአብሔር ነው። በዚያ አልጠቀም ማለት አንጎላችንን የፈጠረውን እግዚአብሔርን መናቃችን መሆኑን መርሳት የለብንም። “ክርስትና” እንጎሉን ወይም የማስብ ችሎታውን የማይጠቀም ሕዝብ የተጠራቀመበት ኃይማኖት አይደለም። አዕምሮን እለመጠቀም መሠረታዊ የሆነውን የክርስትና እምነትን አለመቀበል ነው። “እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ነፍሱህ፣ በፍጹም እባብህ ወደድ” ይላል (ማቴዎስ 22:37)። እግዚአብሔር አዕምሮአችንን የፈጠረው እርሱ ሊገልጽልን የሚፈልገውን ነገር መረዳት እንድንችል እንጂ የምንወስነውን እያንዳንዱን ውሳኔና ውጤቱን እንድናውቅ አይደለም። እንዲህ ባይሆን ኖሮ እግዚአብሔር

እኛን ማሰብ የሚችል ሰው አድርጎ በመፍጠር ፈንታ እንደ ሰዓት የምንሞላ (የምንጠመክ) መሣሪያ አድርጎ በሠራን ነበር። በአዕምሮአችን አንጠቀምም ስንል አግዚአብሔር የሰጠንን ስብአዊነት አንጠቀምም ማለታችን ነው። ስለገልግሎቱ ልንጠቀምበት አንድንችል አግዚአብሔር አዕምሮአችንን አድራፍላል። “መልካሙና ደስ የሚያስኘውን ፍጹም የሆነውንም የአግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ አንድነትሉ አዕምሮአችሁ ታድሉ ሕይወታችሁ ይለወጥ እንጂ የዚህን ዓለም ሰዎች ክፉ ጠባይ አትከተሉ” ይላል (ሮሜ 12:2)።

አግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃዱን” የሰጠን ሲሆን በየዕለቱ በሕይወታችን ለምንወስዳቸው ውሳኔዎች በሰጠን የአዕምሮ ችሎታ በመጠቀም ካሉን አማራጮች መካከል መርጠን ከውሳኔ እንድንደርስ ይጠበቅብናል። የብዙዎቻችን ችግርና ግራ መጋባት “የአግዚአብሔርን አጠቃላይ” ፈቃድ ባለማወቃችን የመጣ ሳይሆን በአያንዳንዱና ጥቃቅኗ ሁኔታ ላይ አግዚአብሔር ምን እንደሚል ለማወቅ በምናደርገው መጨነቅ የተነሳ የሚመጣ ነው። የአግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃድ” ግልጽ እየሆነልን ሲሄድ ያለ አንዳች ፍርሃትና መጨነቅ ወይም “አሳሳት ይሆን?” የሚል ፍርሃት መወሰን እንችላለን።

የእስራኤል ሕዝብ ልክ አኛ ያለን ዓይነት ችግር ነበረባቸው። የአግዚአብሔርን “አጠቃላይ ፈቃድ” ስላላወቁ እለት በእለት በሚወስዱት ውሳኔ ላይ ብዙ ስህተትን ያደርጉ ነበር። በየጊዜው የሚነሱት ነቢያቶችም ግልጽ ለማድረግ ይሞክሩ የነበሩት ይህንን ነበር። ኢየሱስ የአባቱን “አጠቃላይ ፈቃድ” ስላወቀ ያንንም ዕውቀት በእስታዊ ሕይወቱ ተጠቅመበት።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ ኢየሱስ የወሰዳቸውን ውሳኔዎችን መመልከት ብዙ ትምህርት ይሰጣል። እንደ ጌዴዎን ምልክት አልጠየቀም። መውሰድ ለሚያስፈልገው ለአያንዳንዱ ውሳኔ ሁሉ “እስቲ ትንሽ ልጸልይበት” አላለም። ልዩ መገለጥ፣ ሕልም ወይም ራዕይ ከላይ አስኪመጣለት ድረስ አልጠበቀም። ከማንም ምክር አልጠየቀም። ታዲያ ለውሳኔ የረዳው ምንድ ነው? መልሱ የአግዚአብሔርን “አጠቃላይ ፈቃድ” ማወቁ ነው።

በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 5 ቁጥር 1 እንደተጻፈው ብዙ ሕዝብ ተሰብስበው ባዩ ጊዜ አስተማራቸው ይላል። ያስተማረበት ዋና ምክንያት የአግዚአብሔርን ቃል መስማት እንደሚያስፈልጋቸው ስላወቀ ብቻ ነው። በአግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃድ” ውስጥ ሰዎች ሁሉ የአግዚአብሔርን ቃል መስማት እንዳስላቸው ይናገራል። በማቴዎስ 9:1 ላይ ኢየሱስ አንድ ለምጽም ሰው እንደፈወሰ አናነሳለን። የፈወሰበት ዋናው ምክንያት ለምጽሙ

ስለጠየቀው ብቻ ነው። “ልፈውሰው ወይንስ አልፈውሰው” በማለት በአዕ ምርው አልተሟነተም። ትክክለኛ ስሜት አስኪሰማው ድረስ አልጠበቀም። “ፈውስ” በአግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃድ” ውስጥ እንዳለ ስላወቀ ፈወሰው። ከመፈወሱ በፊት “ወደ ተራራ ወጥቼ ትንሽ ልጸልይበት” አላለም ወይም በዚህ ነገር ላይ የአግዚአብሔር ፈቃድ መሆን አለመሆኑን ልመርምር አላለም።

በማቴዎስ 9:10 እንደተጻፈው ኢየሱስ ከኃጢአተኞች ጋር ተደባ ለቀ። ምክንያቱም የአግዚአብሔር ምህረት እንደሚያስፈልጋቸው ስላወቀ ነው። በማቴዎስ 12:1 ደቀ መዛሙርቱ በሰንበት እሸት ቆርጠው እንዲበሉ ፈቀደ፤ ለምን? ምክንያቱም ስለራባቸው ነበር። አንድ ጊዜ ኢየሱስ ከሕዝቡ መካከል ወጥቶ ሄደ (ማቴዎስ 12:15) ምክንያቱም አንዳንዶች ሊገድሉት ማሰባቸውን ስላወቀ ነው። ከዚያ ሕዝብ መካከል ወጥቶ ለመሄድ ውሳኔ ያደረገው የተፈጥሮ ዕውቀትን (Common sense) ተጠቅሞ ነው።

ኢየሱስ በምድር ላይ የነበረው ሕይወት ሲያበቃ ሲል በጌቴሴማኒ “ፈቃድህ ከሆነ ይህ ጽዋ ከአኔ ይሰፍ” ሲል ጸለየ። ኢየሱስ ስሜቱን ተከትሎ ከውሳኔ ቢደርስ ኖሮ ወደ መስቀል ባልሄደም ነበር። “ያንተ ፈቃድ እንጂ የአኔ ፈቃድ አይሁን?” ሲል (ማቴዎስ 26:53) የአግዚአብሔር “አጠቃላይ ፈቃድ” መሆኑን ቢያውቅም ኢየሱስ የራሱን ምርጫና ውሳኔ ማድረግ ሙሉ መብት ነበረው። ከመስቀል እንዲያስጥሉት ቢፈልግ ኖሮ መላእክት እንዲታዘዙለት አባቱን መጠየቅ ይችል ነበር። ኢየሱስ ለውሳኔ የረዳው የአግዚአብሔርን “አጠቃላይ ፈቃድ” ማወቁ ነው። በጌቴሴማኒ ኢየሱስ የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለመከተል ያለው ፍላጎት በጣም ጥልቀት ያለው ስለነበር ከሞት ለማምለጥ ወይም ላለመሞት የሚፈልገውን ስሜቱን ሳይከተል ቀረ።

በአዲስ ኪዳን በየትኛውም ሥፍራ ሰዎች በየዕለቱ ከውሳኔ ከመድ ረሳቸው በፊት ትክክለኛ መገለጥ አስኪያገኙ ድረስ ይጠብቁ ወይም “ይጸልዩ” ያለበት ጊዜ የለም። ወደ ፊትና እንዳንገባ (ማቴዎስ 26:41)፣ ለበደሉን ሰዎች በይቅርታ መንፈስ ተሞልተን አንድንጸልይ (ማቴዎስ 11:25) ይነግረናል። በዚህ ዓይነትና ከላይ በጠቀስናቸው ላይ ብንጸልይ በየቀኑ ስለምንወስነው ውሳኔ እንጨነቅም። መጸሰያችን እግዚአብሔር ገልጾ ባስታወቀን “አጠቃላይ ፈቃዱ” ሥር ስለሚያቆመን በምናደርገው ውሳኔ ላይ እንጨነቅም።

ሰዎች የአግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ እንዲችሉ ከስማይ ብርሃን እንዲወርድ ጸልዩ ከማለት ኢየሱስ “ዋጋቸውን እንዲተምኑ”

አዕምሮአቸውን መጠቀም እንደሚገባቸው ይመስራል። የአይሁድ አለቆች ብዙ ቢጸልዩም የእግዚአብሔርን “አጠቃላይ ፈቃድ” ችላ በማለታቸው ኢየሱስ ነቀፋቸው። መጸለያችን የሚደገፍና አስፈላጊ ነው፤ ይሁን እንጂ ውሳኔ ከመወሰን የምናመልጥበት ዓይነተኛ ብልሃት እንዳይሆን መጠንቀቅ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔርን “አጠቃላይ ፈቃድ” ለማወቅ ቃሉን በመመርመር ጊዜ ብንወስድ “ከፈቃዱ ውጪ ወጥተን ይሆን?” የሚል ጭንቀታችን ጠፍቶ በውሳኔ አወሳሰድ የሚያጋጥመን ችግር መቃለል በቻለ ነበር።

ሌላውን መምረጥ ይሻለኝ ነበር እያልን ከመጨነቅ ይልቅ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር እንደሆነ አውቀን በእምነት መወሰን ያስፈልገናል። እግዚአብሔር አጅግ ትልቅ በሰሆነ በአንድ አቅጣጫ ብቻ ልንወስነው እንችልም። “አጠቃላዩን የእግዚአብሔርን ፈቃድ” አስካልጣልን ድረስ በግል የምንወስደው ጥቃቅኑ አርምጃና ውሳኔ ሁሉ ያስቀይመዋል ብለን እንሰጋም። ጳውሎስ በሚወስነው ውሳኔ ሁሉ ሰላም ይሰማው ነበር። እንደ ሁኔታውና እንደ አካባቢው ራሱን ያመቻች ነበር። “በእምነት ደካሞች የሆኑትን ለማዳን ስል እንደ ደካሞች ደካማ ሆንሁ፤ በተቻለ መጠን እንዳንደችን ለማዳን ከሁሉም ጋር ሁሉን ነገር ሆንሁ” ይላል (1ቆሮንቶስ 9:22)። የአገልግሎት ባልደረባዎችን ለመምረጥ ነጻነት ነበረው (የሐዋ 15:38፣ 16:1)። የጉዞውን ዕቅድ ለመለወጥ ነጻነት ነበረው (የሐዋ 1:13፣ 2ኛ ቆሮንቶስ 1:15)። በራሱ ፈቃድና ምርጫ ሲያገባ ቀረ (1ኛ ቆሮንቶስ 7:8)። ይሁን እንጂ ጳውሎስ ለእግዚአብሔር ፈቃድ ራሱን ሙሉ በሙሉ የሰጠ ነበር። “ደግሞ አሁን በመጨረሻ ወደ እናንተ ለመምጣት የእግዚአብሔር ፈቃድ ሆኖ መንገዱ እንዲቃናልኝ ሁልጊዜ እጸልያለሁ” ይላል (ሮሜ 1:10)። በዚህ አቅጣጫ ጳውሎስ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ባወቀ ጊዜ አልተሰላፈም።

በሕይወቱ ዘመናት ሙሉ የመታዘዝ ሕይወት የኖረው ጳውሎስ በሕይወቱ ያለፈበት ነገር ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ያምናል። ጳውሎስ ሕይወቱን በሙሉ በፍቅር ራሱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሰጠ በመሆኑ “...ክርስቶስ በእኔ ይኖራል እንጂ እኔ ለራሴ ሕይወት የምናር አይደለሁም” (ገላትያ 2:20) ማለት ይችላል። ራሱን ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሰጠው ጳውሎስ እግዚአብሔር አብሮት እንደሚረመድ በለሚያውቅ “እግዚአብሔር ቢፈቅድ እመጣለሁ” ማለት ይችላል።

እኛም በውሳኔ አስጣጣችን ላይ ማወቅ ያለብን እግዚአብሔር ጊዜንና ታሪክን የሚቆጣጠር መሆኑን ነው። እግዚአብሔር በአጠቃላይ ሁኔታዎችን ሁሉ የሚቆጣጠር በመሆኑ ሁኔታዎች ቢለዋወጡም ለመድረስ ከምንፈልገው ግብ እንዳንደርስ አያጨናግፈንም። “እናንተ ዛሬ ወይም ነገ

ወደ ሌላ አገር ሄደን እዚያ አንድ ዓመት እንቀመጣለን፤ ነገደንም እናተርፋለን የምትሉ ተጠንቀቁ። ምክንያቱም ነገ የሚሆነውን አታውቁም፤ ሕይወታችሁ ምንድነው? ለአንድ አፍታ ታይቶ በኋላ እንደሚጠፋ እንፋሎት ናችሁ እኮ” (ያዕቆብ 4:13-14)። ያዕቆብ የእግዚአብሔርን አምላክነትና “አጠቃላይ ፈቃዱን” እንድናውቅና እንድንቀበል ያባስበናል።

አንዳንድ ነገሮችን ለማከናወን ዕቅድ አናወጣና ሁኔታዎች የማይመቻቹበት ጊዜ አለ። ለምሳሌ ሽርሽር እንሄዳለን ብለን ባሰብንበት ቀን ጋይለኛ ዝናብ ይዘንብና ሳንሄድ እንቀራለን። እግዚአብሔር በዚያን ቀን በሀገሪቱ ሁሉ ወይንም በአካባቢያችን ዝናብ ያዘነበው እኛ ሽርሽር እንዳንሄድ ስለፈለገ ወይንም ተቀይሞን ሊቀጣን ነው ብለን አናምንም። ጳውሎስ የጉዞውን ዕቅድ ሲያወጣ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ቢሆን” ቢልም ዕቅዱን ለመለወጥ ሙሉ ነጻነትና መብት ነበረው። ሁለት ጊዜ የጉዞውን ዕቅድ እንደለወጠ ይሄንንም ሰዎች እንዲያውቁት እንዳደረገ በደብዳቤው መረዳት እንችላለን። ዕቅዱን ያስለወጠው ለመሆኑ ምን ነበር? አንዳንድ ሁኔታዎች ሳይመቻቹለት በመቅረታቸው እንደሆነ ይገልጻል (ሮሜ 1:13፣ 2ኛ ቆሮንቶስ 1:15)።

በአለታዊ ሕይወታችን እንደ ሁኔታዎች አመቺነት ከውሳኔ መድረስ ይገባናል። አያንዳንዱን ውሳኔያችንን ሁሉ እግዚአብሔር ያደርግልናል ብለን እንገምትም፤ ወይንም ውሳኔ ለመወሰን በተቃረብን ጊዜ ሁሉ መፍራትና መንቀጥቀጥ አይገባንም። ካሉን አማራጮች መካከል አንዱን በመምረጣችን እግዚአብሔርን አስቀይመናል ወይንም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ወጥተናል ብለን መፍራት አይገባንም። በሕይወታችን የምንወስዳቸው ውሳኔዎች ሁሉ የወደፊቱን የሕይወት አቅጣጫችንን የሚወስኑ መሆናቸውን ግልጽ ነው። ይሁን እንጂ ምርጫችን በእግዚአብሔር ፊት ለውጥ አያመጣም። ከእርሱ “አጠቃላይ ፈቃድ” ውጪ አስካልወጣን ድረስ እኛ በምንወስነውና ደስ በሚለን ነገር ደስ ይለዋል። ደስ ብሎን ተዝናንተን እንኑር እንጂ በመጨነቅ አንኑር።

የፍላጎታችን ማየል የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያመለክታል?

በቅርቡ ከደረሱኝ ደብዳቤዎች መካከል አንዱን ላካፍላችሁ። “ወንድሜ መለስ፤ በላም ለአንተ ይሁን። ... መንፈሳዊ ወንድሜ ሆነህ ስለ ምታገለግለኝ፤ በላገልገልክኝም እግዚአብሔር ደግሞ ከዚህ በላይ እንዲጠቀ ምብህ የዘወትር ጸሎቱ ነው። ብዙ ጊዜ መልዕክቶችህን በፍይሮቢ ድምጽ እሰማለሁኝ። ... አንድ ለብዙ ዓመታት እያስጨነቀኝ ዕረፍት አሳጥቶኝ ከእግዚአብሔር በረከት እንድርቅ አድርጎኝ ልቤ ውስጥ የተቀረጸውን ነገር ከአንተ መንፈሳዊ ምክር ለማግኘት ፈልጌ ነው ወዳለህበት አገር ልጽፍል ሀ የቻልኩት። ... ቁም ነገሩ እንዲህ ነው። ሁለተኛ ደረጃ እያለሁ በጣም የም ወዳትና የምትወደኝ እሁት (ጓደኛ) ያውም በክርስቶስ ቤት ውስጥ ያገኘኋት ነበረችኝ። ለእርሷ ያለኝ ፍቅር እንደዚህ ነው ብዬ ለመናገር ቃላቶች ያጥሩኛል። እስከዚህ ድረስ፤ እንዳትሰኝ እንጂ በእንደዚህ ዓይነቱ ፍቅር ግን የኃጢአት መለኪያ ቢኖረው ተሸከሜ የምሄደውን ቁጥሩን በገለጽኩ

ነበር። ይቅርታ አድርግልኝና አንዳንድ በዎች “ፍቅር ዕውር ነው” ይላሉ። የፍቅር ተገዥ መሆን ወጥመድ ውስጥ እንደሚከት አልረሳሁኝም። እፈራም ነበር። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባለመገንዘቤ የሰዎች አባባል ሳይደርስብኝ አልቀረም።”

“ወንድሜ መለስ፤ አንተ ታዝንልኝ ወይም ትሰቅብኝ እንደሆነ አላውቅም። ከምፈራው ወጥመድ አላመለጥኩኝም። ጭንቀቴንና ሃሳቤን ለአምላኬ እንጂ ሰወረቀት መግለጽ በጣም ያቅተኛል። በትምህርቴም በእግ ሲሰብሔር እርዳታ እንቀሳቀስ የነበርኩ፤ ከክፍል ወደ ክፍል መዘዋወር ይቅርና በወጥመዱ ምክንያት እስከ መድኃኒት የደረስኩኝ ሰው ነኝ። ክርስት ናውንስ እንደት ዘለቅኸው ትለኝ ይሆናል። ለተወሰነ ጊዜ ፈርጥጫ ነበር። አሁንም ደግሞ ይኸው ተመልኼ ከመጣሁኝ በኋላ ያ ነገር ሊለቀኝ አልቻለም። ትምህርቴን ጨርሼ ሌላ አገር እንኳን ርቂ ብሄድም በሰላም መቀመጥ አልቻልኩም። ሀሳቤ ሁልጊዜ እርሷ ዘንድ ነውና ጸሎቱንና ፈቃዱንም አልረሳሁም። ልጽፍ ያነሳሳኝ ጉዳይም ቢኖር ዋናው ይሄው ነው። ዘወትር እጸልያለሁ፤ እንበረከካለሁ፤ እስከ ጸም ጸሎት የቀረኝ የለም። ግን ልቤ በዚያን ጊዜ ይታገላል፤ ይረሳል። ትንሽ ይቆይና ያስታው ሳታል፤ በሌላ እርሷ የማሟውትህ ነገር ቢኖር -- በጣም ትቀርቦኝ ነበር፤ እወዳታለሁ፤ ትወደኛለች። ነገር ግን መውደዱን ከልቧ ውስጥ አውጥታ በፍጹም አትገልጽልኝም። መውደዱን ከአቀራረባችን በጣም እረዳለሁ። እንጸልይበት ተባብለን ለብዙ ጊዜ ጸልይንበት። ፈቃደኝነትሽን ብቻ ግለጭልኝና እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አንቺ ደስ ባለሽ ጊዜና ወቅት በስተእርጅናም ቢሆንእኔ በክርስቶስ አልለወጥብሽም፤ ግን አንቺ ምን አስበሽበታል ብዬ በምጠይቃት ወቅት የእርሷ መልስ ትላንትም ዛሬም ልጸልይበት ነው።

ጸሎቱን አልተቃወምኩም፤ እግዚአብሔር ማስረዘምም ማሳጠርም ይችላል። ቢሆንም በጸሎት ሰበብ ብዙ ነገሮችን ስለምስማና እኔም ስላየሁኝ ቅር አለኝ። እንቀራረብ የነበርነው ከበፊቱ ሁኔታዎ ይለዋወጥብኛል። እሺም ይሁን እምቢ ከጊዜ በኋላ ከሁለት አንዱ አይቀርም። እሺ ለማለት በሀሳቧ ትረበሻለች፤ ፈቃደኝነቷንም ያለመግለጽ ምክንያት ታብዛለች። ወንድሜ መለስ ምን እንደምፈልግ ልንገርህ፤ ለአንተ ያውም በድምጽህ እንጂ በዓይኔ ለማላውቅህ ቃል ከገባችልኝ ደስታውን አልቻለውም። እምቢ ካለችኝ ግን አዝናለሁ። እየተዋደዱ መራራቅ ማለት ይሄ ነው። የፈጠረኝ አምላክ ለሁሉም ምክንያት ይኖረዋል። ታዲያ ብቻዬን ይተወኝ ይሆን ያኔ እሰጋለሁ። አንተም በዚህ ጊዜ ትሰጋልኛለህ። እግዚአብሔር ገና ሳልፈጠር በመንፈሱ ቀብቶ አዞጋጅቶ ያስቀመጠልኝን ክቡር ዕቃ በሥጋዊነት ለማግኘት ፍላጎት የለኝም። ጊዜውን ጠብቆ ይመጣል፤ ቢሆንም በቃሉ አምሳያዬን እንዳንኝ ይፈልጋል፤ ይገልጻልም። ታዲያ ፍርሃቴ አንዱ እዚህ ላይ ነው። ይህች ልጅ ከተለየችኝ ምን ዓይነት ሰው

እንኛለሁን ያም ሆነ ይህ አሁኑ ዛሬም፤ ነገም እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንዳትለዩኝ ጸሎቴ ነው፤ እሻለሁም። ተስፋዬ እየተግጠጠ ቢሆንም ካገኘሁ ካጣሁም እንዴት ልጽናኝን እንዳትለዩኝ ምን ማድረግ እለብኝ፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት መገንዘብ እችላለሁ፤ ትዕግሥተኛ ለመሆን እሻለሁ፤ ግን እንዴት ትዕግሥተኛ መሆን እችላለሁ፤ መንገዱን ልትነግረኝ ትችላለሁ ደግሞ ከተለዩኝ እግዚአብሔር የሚበጠኝን ደስታና በረከት በም ዓይነት ሁኔታ ራሴን በመግዛት ልቀበል?

‘...ይህ ልጅ ጤነኛ ነው፤ ምንድነው ይሄን ያህል በሚያልፍ ነገር ላይ አተኩር ይህንን ያህል ሊጽፍ የቻለው?’ ብለህ ትለኝ ይሆናል። እኔ ጤነኛ ነኝ፤ ግን የእሁቴ ፍቅር ሃሳብና ጭንቀት ትንሽ አዋከበኝ እንጂ የቅባቴን በረከት ባያቀርብልኝም በጌታ ፊት ያለሁ ልጅ ነኝ። ይህች ጭንቀት ተወግዳ አንድ ቀን ጌታን ለማመላገን ሰቆም ታይ ይሆናል። አሁን በረከት ከየት ይምጣ ቢመጣም ልቤን የሞላው ሌላ ሆኗል። ይህን የጽፍኩልህ ከእርሷ 300 ኪሎ ሜትር በላይ በሚርቅ ቦታ ሆኗ ነው። ...ችግርን አምቃ ለያዘችው ነፍሴ ምክርህን ለግሳት። የልጅነት ሕይወቴን ከወደቀችበት ማጥ ውስጥ እግዚአብሔር በሰጠህ መንፈሳዊ ጸጋም ሆነ አንተን ካጋጠሙህ ነገሮች እኔን ልታጽናና በምትችለው ምክርህ ተባበረኝ። ...የጌታ ሰላምና ጸጋ ከአንተ ጋር ይሁን፤ በጌታ ወንድምህ። ...”

የዚህን ወንድም ደብዳቤ ላነብ ሰሜቱ ከምን ዓይነት ደረጃ ላይ እንደሆነ መገመት አላስቸገረኝም። በዚህ ከፍተኛ ሰሜት ላይ እያለ መልአክ በግልጽ ተገልጸለት “ይህኛን ልጅ እንድታገባ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም” ብሎ ቢነግረው እንኳን “እሺ” ብሎ መቀበል የሚሆን ለት አይመስለኝም። በዚህች እህት ላይ ያለው ከፍተኛ ፍላጎት እግዚአብሔር የሰጠውን የማሰብ ችሎታ የሸፈነበት ስለሆነ ሁኔታውን በትክክል መመልከት አይሆንለትም። “ይህን የመሰለ ክፍተኛ ፍላጎት በልቤ መፈጠሩ ብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያሳየኛል” ማለት ይችላል። ይህ በውስጡ የተፈጠረው ከፍተኛ ፍላጎት ምንጩ ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን ግን በጥንቃቄ መመርመር ያስፈልጋል። ይሄንን ደብዳቤ እንደምሳሌ የጠቀስነው የብዙዎችን ችግርና መሳላት ያመለክታል ብለን በማሰብ ብቻ ነው።

ይህ ወንድም አንድ እርግጠኛ የሆነበት ነገር አለው። ያም ለልጅቷ ከፍተኛ ፍቅር እንዳለው ነው። ፍርሃቱ “እምቢ ብትለኝ ምን እሆናለሁ?” የሚል ነው። አንዳንዱ ፍርሃቱን ሳይደብቅ “እምቢ ብትይኝ በገመድ ታንቁ እሞታለሁ!” የሚልም አለ። ገመድ ገዝታ “ይኸውልህ ታነቅ” ብትለው የማይወስደውን እርምጃ እንዲሁ በባዶ ሜዳ “እካኪ ዘራፍ”

ይላል። ለእንዲህ ዓይነቱ ሰው የምሰጠው መልስ “እርፈህ ተቀመጥ! ክርስቲያን ራሱን መግታት፤ ሰሜቱን መቆጣጠር የሚችል ሲሆን በሕይወት መኖር አለመኖሩን ወሳኝ የእርሷ ‘እሺ’ታና እምቢታ’ አይደለም” እለዋለሁ።

ይህ ወንድም አንድ ሌላ እርግጠኛ ያልሆነበት ነገር አለው። ያም ልጅቷ እርሱ ያለውን ዓይነት ሰሜት ወይም ፍቅር ለእርሱ እንዳላትና እንደሌላት አለማወቁ ነው። “መውደዱን ከልቧ ውስጥ አውጥታ በፍጹም አትገልጽልኝም። ...መውደዱን ከአቀራረባችን በጣም እረዳለሁ” ይላል። ይህ ወንድም ይምሰለው እንጂ እርግጠኛ አይደለም። የእርሱ ሰሜት ከእርሷ ሰሜት ጋር አለመገናኘቱን የሚያሳዩ ብዙ ምልክቶች አሉ። “እሺ ለማለት በሃሳቧ ትረበሻለች፤ ፈቃደኛነቷንም ያለመግለጽ ምክንያት ታዘጋለች። ...የእርሷ መልስ ትናንንትም ዛሬም ልጽልይበት ነው” የምትለው ይላል።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅና ለማድረግ የምንጠቀመው አዕምሮአችንን ብቻ ሳይሆን “ፈቃዳችንንም” (will) ጭምር ነው። ፈቃዳችንን በሚመለከት ሀሳብ ላይ የእግዚአብሔር ምሪት እንደሚሠራ በአጭሩ ከዚህ ቀጥሎ እንመረምራለን። ለምሳሌ ሁላችንም ሙያችን (profession) አድርገን ለመያዝ የምንፈልገው ወይም የምንመርጠው አንድ ዓይነት የሥራ ዘርፍ (መሀንዲስ፣ ሀኪም፣ አስተማሪ፣ ወዘተ) ይኖረን ይሆናል። ያንን የምንፈልገውን የሥራ ዘርፍ ለመያዝ የሚያስችለንን ትምህርት በደንብ ለመማርና ችሎታችንን ለማሻሻል ክፍተኛ ጥረት እናደርጋለን። ይህን ዓይነት ክፍተኛ ፍላጎት በውስጣችን መፈጠሩ በዚያ መስክ እንድንሰለፍ የእግዚአብሔር ፈቃድ መሆኑን ያመለክት ይሆን?

በኑሮ ጓደኛ መምረጥ ሳይም ይህን በሚመስል የውስጥ ሰሜት ውስጥ እናልፋለን። ከምናውቃቸው ብዙ ሌቶች መካከል በተለይ ለአንደኛዋ ልዩ ሰሜት ቢኖረን እርሷን እንድናገባ እግዚአብሔር ፈቅዶልናል ማለት ይሆን? ወይም ለዚያች እህት ከላይ ደብዳቤውን እንዳነበብነው ወጣት ልንቆጣጠረው የማንችለው ጠንካራ ሰሜት በውስጣችን በመፈጠሩ ብቻ “የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው” በማለት ፍላጎታችንን ወይም ሰሜታችንን እንደ ምልክት ልንቀበለው እንችል ይሆን?

ጳውሎስ ለፊሊጵስዮስ ምዕመናን “...እያንዳንዳችሁ ያላችሁን ደገንነት ፍጹም ለማድረግ በፍርሃትና በእክብሮት ተግታችሁ ሥሩ” ሲል ይመክራቸዋል (ፊሊጵስዮስ 2:12)። ይህ ጥቅስ ሰው ስለ ደህንነቱ በፍርሃትና በእክብሮት መሥራት እንዳለበት ይናገራል። ይህም እንዴት በሥራ ላይ እንደሚውል ቀጥሎ ያለው ጥቅስ ያስረዳል። “ምክንያቱም እግዚአብሔር ፈቃደኛነትንና ታዛዥነትን ለእናንተ እየሰጠ ዓላማውን ከፍጻሜ ለማድረስ በእናንተ ውስጥ ይሠራል” ይላል (ፊሊጵስዮስ 2:13)።

በአማኞች ሕይወት የሚሠራው የእግዚአብሔር ኃይል ነው። ሥራውም የሚታየው በሁለት አቅጣጫ ነው። ይኸውም “በመፍቀድና” “በመሥራት” ነው። በዚህ ጥቅስ መሠረት እግዚአብሔር እማኞች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ጥማት እንዲኖራቸው በልባቸው ውስጥ ልዩ የሆነ ፍላጎትን ያሳድራል ወይም ይቀርጻል ማለት ነው። እንደ ነገር ለመናገር ወይም ለመሥራት ወይም ወደ አንድ ወደተለየ ሥፍራ ለመሄድ ልዩ ዝንባሌ ወይም ፍላጎት በውስጣችን ሲፈጠር ያ ዝንባሌ ልክ እንደ እግዚአብሔር ቃል ከሆነ ፍላጎቱ የተፈጠረው ልክ በፊልክስዩስ 2:13 ላይ እንደ ተጠቀሰው ነው ማለት ነው። ስለዚህ የውስጥ ጥማታችን ወይም ፍላጎታችን መለኮታዊ ምክንያት ሲኖረው ይችላል ማለት ነው። እግዚአብሔር በአንድ አቅጣጫ እንደናበብ እንዲሁም እንደንሠራ በውስጣችን ፍላጎትን ሲያሳድርብን እንደሚችል አንጠራጠርም።

በውስጣችን የተፈጠረው ኃይለኛ ፍላጎት ከትክክለኛ ምንጭ ከሆነ የእግዚአብሔርን ቃል የሚቃረን አይሆንም። እግዚአብሔር በስሜታችንና ትክክል ማሰብ በማይችለው አዕምሮአችን ተመርተን አውላ ሚዳ ላይ እንድንቀር እይተወንም። ባለደብዳቤው ወንድማችን ሲጽፍ “...ክርስቲናውን ለአንድነት ዘለቅኸው ተለኝ ይሆናል። ለተወሰነ ጊዜ ፈርጥጧል ነበር” ይላል። እግዚአብሔር ወደ እርሱ የሚያስጠጋንን እንጂ ከእርሱ የሚያስፈረጥንን ፍላጎት በውስጣችን ስለማያደርግ የዚህ ወንድም ፍላጎት ወይም ስሜት ከእግዚአብሔር የመነጨ መሆኑን አስመሆኑን መመዘን እያስቸግረንም።

ሌላው እግዚአብሔር በውስጣችን ፍላጎት እንዲያደርብን ብቻ ሳይሆን ፍላጎታችንም መስመር የሚይዝበትንም መንገድ ጨምሮ ይሰጠናል። ለምሳሌ ሕክምና አጥንተን ሀኪም እንድንሆን ወይም መምህራን ማሰልጠኛ ገብተን መምህር እንድንሆን ፍላጎትን እግዚአብሔር በውስጣችን ሲያደርግ ያንን ፍላጎት በሥራ የምንተረጉምበትንም ችሎታ ጨምሮ ይሰጠናል። እንዲሁም ከብዙ ሌቶች መካከል ለአንዱ ብቻ የተለየ ፍላጎት እንዲያደርብን ካደረገ በልጅቷም ልብ ውስጥ ተመሳሳይ ስሜትን ያሳድራል። ከላይ ባነበብነው ደብዳቤ ግን በልጅቷ ልብ ተመሳሳይ ፍላጎት በግልጽ አናይም።

በውስጣችን የሚፈጠሩት ፍላጎቶች ሁሉ ከእግዚአብሔር ናቸው ወይ? እንዴትስ ልንመዝናቸው እንችላለን?

- (1) ቀደም ብለን እንደገለጽነው እንደ እግዚአብሔር ቃል የማይሄደውን ፍላጎት በውስጣችን አያደርግም። ፍላጎት ሲኖረን ይችላል፤ ሲኖረንም ያ ፍላጎት ምንጩ ከእግዚአብሔር የመጣ አይደለም። ለምሳሌ ከርስትያን ያልሆነችዋን ሴት በቅንጅናዋ ወይም በሌላ ምክንያት ተሰባን እርሷን ለማግባት ከፍተኛ ፍላጎት ወይም ጉጉት በውስጣችን ሲፈጠር

ር ይችላል። ወይም ልጅቷ ክርስትያን እንኳን ሆና እኛ ያለንን ዓይነት ፍላጎት እርሷ ሳይኖራት ይችላል። የእኛን ፍላጎት በመመርኮዝ ብቻ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው ማለት አንችልም። ስለዚህ እርሷ እኛ ያለንን ስሜት እስኪኖራት መጠበቅ ወይም የእኛ ስሜት እስኪጠፋ መታገስ ያስፈልጋል። እግዚአብሔር በሁለቱም አቅጣጫ መሥራት ይችላል። ይህም ማለት በእርሷ ልብ ውስጥ ፍላጎትን ያሳድራል፤ ወይም የእኛን ስሜት ከውስጣችን ያጠፋል።

- (2) እግዚአብሔር “የተፈጥሮ ችሎታ” (common sense) የሚቃረን ፍላጎት በውስጣችን አያሳድርም። ወደ ከፍለ ሀገር በእውቶብስ ተሳፍረን ሰንሄድ አጠገባችን ተቀምጣ ለአራት ሰዓት አብረን ሰንጓዝ ያወቅናትን ሴት ለማግባት ብንወስን የተፈጥሮ አዕምሮአችንን በደንብ ያልተጠቀምን መሆናችንን ያሳያል። ይህን በመሰለ አጭር ጊዜ ውስጥ አንድን ሰው አውቀን ሕይወታችንን “እስከ መጨረሻው ይኸውልህ/ይኸውልሽ” ብለን መሰጠት ከትልቅ ስህተት ላይ ይጥለናል። ወይም አንድ ሞቅ ያለው ትንቢት ተናጋሪ “ልጄ ሆይ! ለእገልግሎት ጠርኹሃለሁ” ብሎ ትንቢት ስለተናገረልን ብቻ ቤተሰባችንን የምናስተዳድርበትን ጥሩ ሥራ ለቅቀን ለመንፈሳዊ አገልግሎት አንወጣም። ለቀን ብንወጣ የተፈጥሮ አዕምሮአችንን በደንብ አለመጠቀማችን ይሆናል።

- (3) እግዚአብሔር የአካባቢው ሁኔታ የማይደግፈውና እንዲሁም የአዋቂዎችን ምክር የሚቃረን ፍላጎት በውስጣችን አያሳድርም። ለምሳሌ “የሕዋ ምህንድስና (space engineering) ተምራ ወደ ኢትዮጵያ ተመልሼ እየሠራሁ እኖራለሁ” የሚል ኢትዮጵያዊ በዚያ መስመር ምንም ዓይነት ሥራ ኢትዮጵያ ውስጥ እንደማያገኝ እያወቀ ወይም የወዳጆቹን ምክር አልሰማም በማለት ቢወስን ያ ፍላጎት ከእግዚአብሔር የመጣ አለመሆኑ ግልጽ ነው።

አንዳንድ ጊዜ ፈጽሞ ልክ ላልሆነ ነገር ፍላጎታችን ከመጠን በላይ የሚነሳበት ጊዜ እስ። ፍላጎታችን በጣም ኃይለኛ ስለሚሆን በጊዜያዊ ስሜት ብቻ ተይዘን በጥንቃቄ መመዘን ያቅተናል። እንዲህ ዓይነቱ አሠራር ከእግዚአብሔር ሳይሆን ሥጋችን በመንፈሳችን ላይ የበላይነትን ሲያገኝ ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በኤፌሶን 5:17 ላይ “ስለዚህ የጌታ ፈቃድ ምን መሆኑን አስተውሉ እንጂ ሞኞች አትሁኑ” እያለ ይመክረናል። ለምሳሌ ከቤት ዕቃ መሸጫ ሱቅ እንዲጋጣሚ ጎራ ስንል አንድ እጅግ በጣም የሚያምር ፎቴ እናያለን። ወዲያው ለዚያ ፎቴ ፍላጎታችን በጣም ኃይለኛ ይሆናል። ይህን ፎቴ በጣም እንወደደው እንጂ በወቅቱ አዲስ

ፎቲ ፈጽሞ አያስፈልገንም። ሌላው ደግሞ የገንዘብ አቅማችንም አይፈቅድም። ለመግዛት ገንዘብ ከሌለን እንዲሁም እዲስ ፎቲ የማያስፈልግ ከሆነ “የግድ ማግኘት አለብኝ! ካልገዛሁ ሞቼ እገኛለሁ!” የምንል ከሆነ ያን ዓይነቱ ፍላጎት ከእግዚአብሔር የመጣ አይደለም። በዚህ ዓይነት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሊያስወጡን የሚችሉ ልዩ ልዩ በሜቶች በየጊዜው በውስጣችን ይፈጠራሉ። ብዙ ጊዜ እነዚህ በሜቶች የሚፈጠሩት በራሳቸው ላይ ከሚገባው በላይ ትኩረት በሚያደርጉ (self-centered) ሰዎች ላይ ነው። ስለሆነም በውስጣችን የሚፈጠሩት ፍላጎቶች ሁሉ ከእግዚአብሔር ናቸው ማለት አይደለም። አንደኛውና ትልቁ መለኪያችን የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ክርስቲያኖች ፈቃዱን በመፈለግ ግራ እንዲጋዙ ተስፋ እንዲቆርጡ እንዲወናበዱና እንዲንከራተቱ እግዚአብሔር አይፈልግም። የእግዚአብሔር ሕዝቦች ፈቃዱን እውቀው በሰላምና በእርካታ ሕይወታቸውን እንዲመሩ ይፈልጋል። እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ ፍላጎትን እንደሚፈጥር ሁሉ ውስጣዊ እርካታንም ይፈጥራል። የወሰድነው እርምጃ ወይም የመረጥነው ምርጫ ልክ መሆኑን የምንመዝገበት በውስጣችን ሙሉ እርካታ የተሰማን እንደሆነ ነው። እርግጠኛ ያልሆንበት ወይም የምንጠራ ጠርበት ነገር ሳይኖር በልባችን ውስጥ እርካታና ሰላም ሲሰማን በእግዚአብሔር ፈቃድ ክልል ውስጥ መሆናችንን እናረጋግጣለን። ሐዋርያው ጳውሎስ በቆላስይስ 3:15 “...የክርስቶስ ሰላም በልባችሁ ይንገሥ...” እያለ ይመክረናል። ሰላም ማለት ግጭት የሌለበት ውስጣዊ ጸጥታ ማለቱ ነው። ጳውሎስ “...ይንገሥ” ሲል ክርክሩን ወይም ጭቅጭቁን ጸጥ ለማድረግ ውሳኔ ያድርግ ማለቱ ነው። በውስጣችን የሚሰማን ሰላምና እርካታ በእግዚአብሔር ፈቃድ ውስጥ መሆናችንን ሊያመለክቱን ይችላሉ።

ሁከት የሰላም ተቃራኒ ነው። ጳውሎስ “እግዚአብሔር የሰላም አምላክ ነው እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም” ይላል (1ኛ ቆሮንቶስ 14:33)። የቆሮንቶስ ምዕመናን በተለያዩ የሕይወት አቅጣጫ በተለይም ስለ መንፈሳዊ በጦታዎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ነበሩ። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆነ ማንኛውም ቤተ ክርስቲያን ሁከት ይኖርበታል። ከእግዚአብሔር ፈቃድ ሲወጣ ሁከት የሚኖረው በቤተ ክርስቲያን ብቻ ሳይሆን በግለሰብ ደረጃም ይሆናል። በሕይወታችን ያልተረጋጋንና ሁከት የበዛብን ከሆንን በአንድ ነገር ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሆንንበት ወይም ገና ፈቃዱን ባላረጋገጥንበት መንገድ ላይ እየተራመድን ይሆናል።

አማኝ እግዚአብሔር ከእርሱ የሚጠበቅበትን እያወቀ በየጊዜው ከፈቃዱ ውጪ የሚኖርና የሚሠራ ከሆነ ሕይወቱ በሁከት የተሞላ ነው። ይሄም የሚሆንበት ዋናው ምክንያት የእግዚአብሔር ፈቃድ በአንድ አቅጣጫ ሲጎትተው የራሱ ፍላጎት ደግሞ ወደ ሌላው አቅጣጫ ስለሚሰበው ነው።

ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ሰንኖር በልባችን ያልተረጋጋንና ሰላም የሌለን እንሆናለን።

የግል ሙያም ሆነ የኑሮ ጓደኛ ለመምረጥ እግዚአብሔር በውስጣችን ልዩ የሆነ ፍላጎት እንደሚኖር ተነጋግረናል። ልክ እንደዚሁ እግዚአብሔር ፈቃዱን ሊያሳየን በውስጣችን ካልተሰማን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆናችንን ማየት እንችላለን። የኑሮ ጓደኛ ለመምረጥ ስሜታችን ከፍተኛ ሚና ይጫወታል። ልታገቡት ካስባችሁት ሰው ጋር በብዙ ነገር የማትጣጣሙና ህሳባችሁ ፈጽሞ የማይገናኝ ከሆነ ልትመሠርቱት ያስባችሁት እንድንት በጣም ያጠራጥራችኋል። ጥርጥር በአዕምሮችሁ ሲሰማችሁ ደግሞ በመደበት ፈንታ ሰላማችሁን ታጣላችሁ። በውስጣችሁ ሁከት ሲሰማችሁ በታስቡት በነገሩ እርካታ ካጣችሁበት ያኔ ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ እስፈላጊ ነው።

“ስሜታችን” አንዳንድ ጊዜ አስተማማኝ ሳይሆን ይችላል። ብዙ እርካታ ሊሰጡን የማይችሉ ነገሮች እርካታ ይሰጡናል። አንዳንድ ጊዜ ስሜታችን በትክክል እንዳናስብ ያደርገንና ልክ ያልሆነው ልክ ሆኖ እንዲሰማን የሚሆንበት ጊዜ አለ። ስለዚህ ስሜታችንን የምንለካበት መንገድ ያስፈልገናል። ያም የእግዚአብሔር ቃል ነው። ቃሉን በሚቃረን ነገር ላይ እርካታን ወይም የልብ ሰላምን እግዚአብሔር አይሰጠንም። ከቃሉ ውጪ እየኖርን ሰላም ሊሰማን ያ ትክክለኛ ሰላም አይደለም።

የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባንከተልስ?

እግዚአብሔር በአማኞች ሁሉ ሕይወት ውስጥ እንዲፈጸም የሚፈልገው ፈቃድ አለው። ያንን ፈቃዱን ሁላችንም እንድናውቀው ይፈልጋል። ባለፉት ምዕራፎች ይህንን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሊያሳዩን የሚችሉትን ምልክቶች ለማወቅ ሞክረናል። ፈቃዱን ለማወቅ የጓጓነው ለማወቅ ያህል ብቻ ሳይሆን ፈቃዱን አውቀን እንድናደርገው ነው። ነገር ግን ኃጢአት የመሥራት ዝንባሌ ስላለንና አንዲሁም ፍጹሞች ስላልሆንን በመደጋገም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ስንሆን ወይም ፈቃዱን ስንጥስ ራሳችንን እናገኘዋለን።

አማኝ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባያደርግ ለመሆኑ ምን ይሆናል? በማንኛውም የሕይወት አቅጣጫ ከተደነገገው ሕግ ውጪ ብንኖር ዋጋ እንደሚያስከፍለን ወይም እንደሚያስቀጣን ግልጽ ነው። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባንከተል የሚደርስብን ነገር ምንድነው?

ለው ሁሉ በሚያደርገው ነገር ወይም በሚወስደው እርምጃ የተወሰነ እርካታ እንደሚያገኝ ግልጽ ነው። ወላጆች ልጆቻቸውን መጥፎ ጠባይ አላቸው ብለው ከሚያስቧቸው ልጆች ጋር እንዳይገጥሙ ቢከለክሉም ልጆቹ ወላጆቻቸው በማያዩላቸው ጊዜ ከነዚያ ልጆች ጋር አብረዋቸው ቢጫወቱ ደስ ይላቸዋል። ተማሪ ትምህርት ቤት በመሄድ ፈንታ ሲኒማ ቤት ገብቶ የሚወደውን ፊልም ቢያይ ደስ ይለዋል። አቅሙን የማያውቅ ለው ከአቅሙ በላይ የሆነ የቤት እቃ ገዝቶ ቤቱን ቢያሸበርቅ በቤቱ ማማር ደስ ይለዋል። መጠጥ የሚወድ ለው መጠጥ ቤት ገብቶ ከጓደኞቹ ጋራ አየተጫወተ መጠጥ ሲጠጣ ደስ ይለዋል። አመንዝራ ሰው ከጋብቻ ክልል ውጪ የሩካቤ ሥጋ ግንኙነት ቢያደርግ ደስ ይለዋል። ጌታን ያወቀች ክርስትያን ሴት ክርስትያን ባይሆንም ሁሉንም አሟልቷል ብላ የምታምነውን ባል ብታገባ የተሟላ ኑሮ ውስጥ በመኖሯ ደስ ይላታል።

ከላይ በጠቀስናቸው ጥቂት ምሳሌዎች እንዳየነው ሰዎች ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ቢሆኑም በምርጫቸው ጊዜያዊ እንዲሚያገኙበት ተረድተናል። መጠጥ የሚጠጣ ሰው ለጊዜው ሞቅ ሲለው ልዩ የደስታ ስሜት ሲለማው ይችላል። ኃጢአት ጊዜያዊ ይሁን እንጂ ደስታ አለበት። ሙሴ ምርጫውን ያስተካከለው የደስታውን ጊዜያዊነት ተመልክቶ ነው። “ሙሴ ካደገ በኋላ የፈርዖን የልጅ ልጅ ተብሎ መጠራትን እምቢ ያለው በእምነት ነው፤ ስለዚህም በኃጢአት ከሚገኘው ጊዜያዊ ደስታ ይልቅ ከእግዚአብሔር ሕዝብ ጋር መከራ መቀበልን መረጠ። ወደፊት የሚቀበለውን ሽልማት ስለተመለከተ ከግብጽ ሀብት ይልቅ መሲሕ መዋረድ የበለጠ ሀብት መሆኑን አሰበ” ይላል (ዕብራውያን 11:24-26)።

ማንኛውም ሰው ብልጽግናና ክብር ይፈልጋል። ሙሴ ግን ዘላቂታ እንደሌላቸው ስለተረዳ ሁለቱንም አልፈልገም አለ። ኃጢአት ደስታ ሰጪ መምሰሉን አንጠራጠርም። ይሄ ባይሆን ኖሮ ብዙዎቻችን ኃጢአት ለመሥራት በመታለል አንሳብም ነበር። ለይጣን መጥፎው ጥሩ እንዲመስል አለማምሮ የማቅረብ ችሎታ አለው። “ይህም የሚያስደንቅ ነገር አይደለም፤ ምክንያቱም ለይጣን አንኳ የብርሃን መልክ ለመምሰል ራሱን ይለውጣል” ይላል (2ኛ ቆሮንቶስ 11:14)። ስለዚህ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ አየኖርን ሳንጨነቅ፤ ግድ ሳይኖረን በራሳችን መንገድና አቅጣጫ ደስ ብሎን መኖር እንችላለን። ሰዎች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የማይጨነቁት ለምንድነው? ምክንያቱም አሁን ያሉበት ወይም

የመረጡት የሕይወት እቅጣጫ ጊዜያዊ ይሁን እንጂ ደስታ ስላለበት ነው። ያሉበት ሕይወት ቢቆረቆራቸው፣ ቢያሳምማቸው በእርግጥ በዚያን ጊዜ ከችግራቸው ለመላቀቅ ሲሉ መንገድ ይፈልጉለት ነበር። አሁን ግን በኃጢአት ውስጥ ደስታ ስለሚያገኙበት የእግዚአብሔር ፈቃድ ቢሆን ባይሆን ግድ የላቸውም።

ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መኖር ጊዜያዊ ደስታ ቢያስገኝም በመጨረሻ መጥፎ ውጤት የሚያስከትል መሆኑን መርሳት የለብንም። በኃጢአት የሚገኝ ደስታ ቶሎ የሚያልፍ ነው፤ የእግዚአብሔር ፍርድ ግን ጽኑና ዘላለማዊ ነው። እለመታዘዝ ወይንም ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መኖር ሁልጊዜ ዋጋ ያስከፍላል። ሰው እንደምርጫው የሚከተለው ወይንም የሚያገኘው ውጤት እንዳለ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ተጽፎአል። “ራሳችሁን አታታልሉ፤ በእግዚአብሔር ላይ መቀለድ አይቻልም፤ ምክንያቱም ሰው የሚያጭደው የዘራውን ነው፤ ሥጋውን ለማስደሰት የሚዘራ ከሥጋው ሞትን ያጭዳል፤ መንፈስን ለማስደሰት የሚዘራ ከመንፈስ የዘላለም ሕይወትን ያጭዳል” ይላል (ገላትያ 6:7-8)። ስለዚህ ሰው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ጥሶ መኖርን ቢመርጥ የሚያስከትል በትን መጥፎ ነገር ለመቅበል ዝግጁ መሆን አለበት።

ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ የሚኖር ሁልጊዜ “የበደለኛነት ስሜት” እየተሰማው ይኖራል። በተለይ አማኝ እያወቀ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ቢኖር ወይንም የእግዚአብሔርን ሕግ ቢጥስ መንፈሱ ሳይጨነቅበት መኖር አይችልም። ይህን ዓይነት ስሜት እንዲሰማው በግድ ያስፈልጋል። “እናንተ ኃጢአተኞች እጆቻችሁን አጽዱ፤ እናንተ ወላዎች ልባችሁን አጥሩ። ተጨነቁ፤ እዘኑ፤ አልቅሱ፤ ባቃችሁ ወደ ለቅሶ፤ ደስታችሁ ወደ ሐዘን ይለወጥ” ይላል (ያዕቆብ 4:8-9)።

ዳዊት በሥጋ ፍትወት ምክንያት ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ በኖረበት አጭር ጊዜ ውስጥ በሰላም አልኖረም። ያንን እጭር ጊዜም ያሳለፈው የበደለኛነት ስሜት ሕይወቱን እያስጨነቀውና እየረበሸው ነው። የበደለኛነት ስሜት ለውን ምን ያህን እንደሚጎዳው ዳዊት በራሱ ሕይወት የተረዳውን ሲገልጽ “ኃጢአትን ሳልናዘዝ ቀኑን ሙሉ በማልቅሌ ምክንያት ሰውነቴ ደክመ። አምላክ ሆይ! ቅንና ሌሊት በብርቱ ቅጣኸኝ፤ ርጥበት ያለው ነገር በበጋ ሙቀት እንደሚደርቅ ጉልበቴ በፍጹም እለቅ” እለ (መዝሙር 32:3-4)። ከዚህ ከበደለኛነት ስሜት ነጻ መውጣት የሚቻለው በመናዘዝ ብቻ ነው። “በዚያን ጊዜ ኃጢአቱን ለአንተ ለመናዘዝ ወስንሁ፤ እንተም ይቅር አልክልኝ” እለ ዳዊት (መዝሙር 32:5)።

ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ ስንኖር በሕይወታችን እግዚአብሔር ጣልቃ በመግባት ስነ ሥርዓት እንድንይዝ የሚያደርግበት ጊዜ አለ። እግዚ

አብሔር የራሱን እርምጃ ከመውሰዱ በፊት እማኝ የግል ሕይወቱን መመርመር እንዳለበት ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ምሶሙን በጻፈው ደብዳቤ ላይ ጠቅሶታል። እንዲሁም ለሮሜ ሰዎች በጻፈው መልዕክቱ “መልካሙንና ደስ የሚያስኘውን ፍጹም የሆነውንም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማወቅ እንድትችሉ እእምሮአችሁ ታድሶ ሕይወታችሁ ያለወጥ እንጂ የዚህን ዓለም ሰዎች ክፉ ጠባይ አትከተሉ” ይላል (ሮሜ 12:2)።

ምድራዊ አባት በሥጋ ለወለዳቸው ልጆቹ ራሱን ሙሉ በሙሉ በመስጠት በቂ ምግብ፣ ልብስ፣ መጠለያና ትምህርት እንዲያገኙ ይፈልጋል። ለማያዊ አባታችን ከምድራዊ አባታችን ይበልጥ ስለሚወደን ፈቃዱን እንዲያሳየን በእርሱ መታመን ይገባናል። እግዚአብሔር በነ ነገር ሊሰጠን እንደሚች በተለያዩ መንገድ ይገልጽልናል እንጂ ምንጊዜም ቢሆን ፈቃዳችንን ሲጋፋ አይፈልግም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለተለያዩ ሰዎች እግዚአብሔር ከእነርሱ ምን እንደሚፈልግ ፈቃዱን ገልጿላቸዋል። ኖህን የእንጨት መርከብ እንዲሠራ እዘዘው (ዘፍጥረት 6:13-14)። ኢሳያስን እግዚአብሔር በእስራኤል ሕዝብ ላይ በጣም የተቆጣ መሆኑን ጠቅሶ እንዲነግራቸው ነገረው (ኢሳያስ 6:8-10)። ዮናስ ወደ ነንዌ ሄዶ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ንስህ እንዲዝቡ እንዲያስጠነቅቃቸው እዘዘው (ዮናስ 1:1-2)። ከነዚህ ውስጥ አንዳንዶቹ በለታዘዙ እግዚአብሔር ባረካቸው፤ “እምቢ” ላሉት ግን ቅጣት ደረሰባቸው።

እግዚአብሔር ለሁላችንም ዕቅድ አለው። “የፈለጋችሁትን ብታደርጉ ግድ የለኝም!” ብሎ ትቶን አይሄድም። በጣም ስለሚወደን ያስብልናል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ ምን እንደሆነ ማወቁ ብቻ ሳይሆን መታዘዝም አስፈላጊ ነው። ካልወደድነው የራሳችንን ፈቃድ የምንከተል ከሆነ ፈቃዱን ማወቁ ብቻ ምን ይጠቅማል? በእርሱ መታመን የምንፈልግ ከሆነ ልንታዘዘው ይገባል።

“እግዚአብሔርን አንታዘዝም” ባሉት ሰዎች ላይ ምን እንደደረሰ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በተለያዩ ስፍራ እናነባለን። ቃዩል እግዚአብሔር በሚፈልገው መልክ መስዋዕት ለማቅረብ እምቢተኛ በመሆኑ ቀጣው (ዘፍጥረት 4:11-13)። ሙሴ “እለቱን ተናገረው” (ዘጉልቂ 20:7-12) ሲለው “በትሩን አንሥቶ እለቱን ሁለት ጊዜ መታው”። በዚህም ምክንያት ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገባ እደረገው። ይህን ያህል ትልቅ ነገር አይደለም እንል ይሆናል፤ ይሁን እንጂ ትልቅም ሆነ ትንሽ ድርጊታችን የሚያሳየው እግዚአብሔርን አለመታዘዝችን ስለሆነ እግዚአብሔር እንደ ቅላል ነገር አይመለከተውም።

አንዳንድ ክርስትያኖች “እንድ ጊዜ በሕይወቴ ከፈቃዱ ውጪ ወጥቼ ባደረግሁት ነገር በሕይወት እስካለሁ ድረስ እቀጣበታለሁ ማለት

ነውን?” ሲሉ ይጠይቃሉ። “በማይመች ሁኔታ ከማያምኑ ሰዎች ጋር አትጣመሩ፤ ጽድቅና ኃጢአት እንዴት ሊተባበሩ ይችላሉ? ብርሃንና ጨለማ እንዴት አብረው ሊኖሩ ይችላሉ? ክርስቶስና ዲቦሊሎስ እንዴት ሊሰማሙ ይችላሉ? የሚያምንና የማያምንበት በምን ሊተባበሩ ይችላሉ? የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣያት ጋር ምን ስምምነት አለው?” (2ኛ ቆሮንቶስ 6:14-16)። ይህ ጥቅስ የሚያምን ከማያምን ጋር በጋብቻ እንዳይጣመር በግልጽ ያሳያል። “አማኝ ሆኜ የማያምነውን ሰው አግብቼአለሁና ጋብቻዬ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ አለመሆኑን ስለተረዳ ሁት መፍታት አለብኝ? ባልፈታስ እንዴ ክፈቃዱ ውጪ በማግባቱ ሁልጊዜ በዚያ እንደተቀጣሁ እኖራለሁ ማለት ነው?” ብሎ ለሚጠይቀን ምን መልስ እንሰጣለን?

እንደ እግዚአብሔር ቃል አማኝ የማያምነውን ቢያገባ ውሳኔው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጪ መሆኑ የማያጠረጥር እውነት ነው። ይሁን እንጂ ስህተቱን በሌላ ስህተት ማረም ስለማይቻል ጋብቻን ማፍረስ ልክ አይደለም። ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ ውሳኔ በማድረግ በእውነተኛ ልብ በእግዚአብሔር ፊት በንስህ መቅረብ ይገባዋል። “ጌታ ሆይ! እጥፍቻለሁ ይቅር በለኝ” ይበል። እግዚአብሔርም ይቅርታን ይሰጣዋል። ጌታ ይቅርታ እንደሰጠው ካረጋገጠ በጋብቻው ችግር ሲያጋጥመው “ከጌታ ፈቃድ ውጪ በላገባሁ እየቀጣኝ ነው” የሚለው ፍርሃቱና ጥርጣሬው ይጠፋል። መርሳት የሌለብን ማንኛውም ሰው የምርጫውን ውጤት እንደሚያገኝ ነው። ለምሳሌ ተማሪ ተግባራት በማጥናት ፈንታ በጊዜያዊ ደስታ ተስቦ ጨዋታን ቢመርጥ እንደ ምርጫው ዋጋውን ይቀበላል። ተግባሩ እንዳጠናው ተማሪ ጥሩ ደሞዝ፣ ጥሩ ደረጃ፣ ጥሩ የኑሮ አቋም ሊኖረው እይቻልም። ደብ የሚለውን ለመምረጥና ለመወሰን ማንኛውም ሰው መብቱ ነው። ይሁን እንጂ ውሳኔው ዋጋ እንደሚያስከፍለውና ዋጋም ከመክፈል ማምለጥ እንደማይቻል ማወቅ አለበት።

አንድ አማኝ ጌታን የማያውቅ አለማዊ ሰው ለማግባት ቢመርጥ መብቱ ነውና የሚከለክለው የለም። ይሁን እንጂ ከመምረጥ መብቱ ጋር አብሮ የሚሄድ ነገር አለ። ይኸውም ምርጫው ትክክል ከሆነ በጎ ነገር፣ ምርጫው ትክክል ካልሆነ ደግሞ ክፉ ነገር እንደሚያጋጥመው ማወቅ አለበት። ጋብቻው እንደጠበቀው ሳይሆን መራራ ቢሆንበት ከፈቃዱ ውጪ በማግባቱ እግዚአብሔር እየቀጣው ሳይሆን የምርጫውን ውጤት እየተቀበለ መሆኑን መዘንጋት የለበትም። የምርጫውን ውጤት የሚቀበለው ዓለማዊ ያገባው ብቻ ሳይሆን ክርስትያንም ያገባ ቢሆን ሌሎች ነገሮችን ሳያጠና በቁንጅናዋ ብቻ ተስቦ ያገባት ከሆነ ውጤቱ እንደ ጠበቀው ጣፋጭ በመሆን ፈንታ መራራ ሊሆንበት ይችላል።

“በዚህ ዓይነት መልክ ፈቃድህን አስታውቀኝ” ብሎ የእግዚአብሔርን እጅ መጠምዘዝ የሚችል የለም። እግዚአብሔር ራሱ በፈቀደው መልክ ፈቃዱን ያስታውቀናል፤ በሰላምም እግዚአብሔር መርጦ ለእያንዳንዱ በልዩ መልክ ራሱን ቢገልጽለት ወይም ፈቃዱን ቢያስታውቀው እኔና እናንተ ያንን ሰው ልናመልከው አይገባም። የእግዚአብሔርን ፈቃድ የማወቂያ ትልቁ መንገድ ሕይወታችንን ሙሉ በሙሉ አስረክብን በእርሱ ሥር መኖር ነው። በእርሱ ውበጥ ከኖርን በእርግጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ በግልጽ እናውቃለን። እኛ ይሆናል ብለን ክጠበቅነው በላይ ይመራናል። እግዚአብሔር ከእኛ የሚፈልገው ነገር የተክፈተ ልብ እንዲኖረን፣ ለፈቃዱ ታዛዥና እንዲሁም ሲያስተምረን ትምህርቱን የመቀበል መንፈስ እንዲኖረን ነው።

የክርስትና ሕይወት እንደ ረዥም ጉዞ ነው። በጉዞ ላይ በንሆን አልፎ አልፎ ጥቃቅኑ ነገር ላይ ዓይኖችንን ስለምንጥል ትልቁን መንገዳችንን እንስታለን። እግዚአብሔር አሳይቶናል በምንለው መንገድ በንገዝ ጥርት ያለ ምሪት እንዲሰጠን እግዚአብሔርን መጠየቅ እንችላለን። እግዚአብሔር ለሁላችንም ዕቅድ እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። መንቀሳቀስ ስንጀምር ወደ ዕቅዱ ውስጥ ያስገባናል። “በለ እናንተ ያለኝን ዕቅድ የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፤ ይህም ዕቅድ ክፋትን ሳይሆን ሰላምን በማስገኘት ለእናንተ በተሰፋ ለምትጠብቁት መልካም ነገር የሚፈጸምበት ነው” ይላል (ኤርምያስ 29:11)።

በመጨረሻ በለ እግዚአብሔር ፈቃድ አንዳንድ መሠረታዊ የሆኑ ነገሮችን ለመጥቀስ እንሞክራለን።

- 1 ስለ ወደፊቱ ሕይወትህ የእግዚአብሔር ፈቃድ ምን እንደሆነ ለማወቅ ከጓጓህ አንድ ነገር አድርግ። ይኸውም በወቅቱ እርግጠኛ የሆንክበትን እውነት በመያዝ ወደፊት ተራመድ።
- 2 እግዚአብሔርን “በዚህ ቀን ፈጽሞልኝ ወይም አድርግልኝ” ብለህ የጊዜ ገደብ ልትሰጠው አትሞክር።
- 3 ውጤቱ እስካሚረ ድረስ ምንም ባደርግ ግድ የለም እትበል። እግዚአብሔርን እስካስከበርኩ ድረስ እግዚአብሔር ያሳደረገውን እደረገ ብል ምንም አይደለም እትበል። እግዚአብሔር በውሸት አይከብርም።

4 በችግር ውስጥ ስታልፍ እግዚአብሔር እንድታደርግ የጠየቀህን አትጠራጠር። በጨለማ ውስጥ ስታልፍ በብርሃን ውስጥ በነበርክበት ጊዜ ከተናገርህ አትሸሽ።

5 ትዕቢተኛ አትሁን፤ ማንኛውም ሰው በሕይወቱ ይሳሳታልና ስህተትን ለመካድ አትሞክር።

6 ከሆንከው በላይ መንፈሳዊ መስለህ አትቅረብ። “በሰው በኩል እግዚአብሔር ለእኔ ፈቃዱን አያስታውቀኝም” አትብል።

7 አምባ ገንን አትሁን። ማንም እያዘኝም፤ ማንም እይመክረኝም አትብል። ራስህን በሌሎች ሥር ማድረግን ተማር።

8 መንፈሳዊ ቋንቋ በመጠቀም ንግግር አታብዛ። የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ያለህን ፈቃደኝነት በመግለጥ የተግባር ሰው ሁን። “እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ነገረኝ” ማለትን ማብዛት ትዕቢት ከመሆኑም በላይ ከሌሎች ክርስቲያኖች ጋር የሚኖርህን ኅብረት ያሻክርብሃል። ምክንያቱም “እግዚአብሔር ነገረኝ” ብሎ የሚለውን ሰው መርዳትና መምከር ያስችግራልና ነው።

9 አንዳንድ ጊዜ የሚቀጥለው እርምጃችን ምን መሆን እንዳለበት የማናውቅበት ጊዜ አለ። በእምነት መራመድ እንችል እንደሆነ ለማየት እግዚአብሔር ሆን ብሎ ሁሉን ነገር ድብቅ የሚያደርግብን ጊዜ አለ። ስለዚህ እግዚአብሔር እዲስ እንድታደርግ የሚፈልገውን ነገር እስከሚያሳይህ ድረስ ከዚህ በፊት ትሠራው የነበረውን ቀጥልበት።

